

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงานเดี่ยวซอู้เพลงกราวในสองชั้น ทางครุ้ยอย เกิดมงคล

เพลงกราวในเป็นเพลงสำคัญเพลงหนึ่ง ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย จนคีตกวีทางดนตรีไทยในอดีตได้นำมาประดิษฐ์เป็นทางเดี่ยวในเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ ทั้งวงปี่พาทย์และเครื่องสายอาทิ เช่น ระนาดเอก ซออู้วง ปี่ จะเข้ ซอด้วง และซอู้ ด้วยคุณสมบัติพิเศษที่มีความโดดเด่น มีความวิจิตรพิสดารรวมไปถึงการดำเนินกลอนที่สลับซับซ้อน มีเอกลักษณ์ในการทำนองเพลงจนได้รับยกย่องมาตลอด ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นมูลเหตุให้ผู้วิจัยประสงค์ที่จะศึกษาคุณสมบัติดังกล่าวโดยเลือกที่จะ ศึกษาวิเคราะห์ทางเพลงกราวในของครูดนตรีไทยที่มีชื่อเสียงปรากฏในอดีตดังเช่น ครุ้ยอย เกิดมงคล

ในการวิเคราะห์เพลงเดี่ยวบทนี้ เป็นการวิเคราะห์การบรรเลงเดี่ยวซอู้เพลงกราวในทางครุ้ยอย เกิดมงคล และผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อในการอภิปราย ออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ในการบันทึกโน้ต
2. รายละเอียดของการวิเคราะห์ได้แก่
 - 2.1 สังกีตสัญลักษณ์
 - 2.2 ระดับเสียง
 - 2.3 ทิศทางการเคลื่อนที่ของทำนองเพลง
 - 2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองหลักกับทางเดี่ยว
 - 2.5 กลวิธีพิเศษในการดำเนินทำนองและการดำเนินทำนอง

1. สัญลักษณ์ในการบันทึกโน้ต

1.1 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง ในการดำเนินการวิเคราะห์ ทางเดี่ยวซอู้เพลงกราวใน สองชั้นของครุ้ยอย เกิดมงคล ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการบันทึกและนำเสนอเป็นโน้ตระบบตัวอักษร ซึ่งเป็นอักษรย่อ 7 ตัวโดยแทนเสียงตัวโน้ตต่อไปนี้

ค	=	โค
ร	=	เร
ม	=	มี
ฟ	=	ฟา

ช	=	ชอล
ล	=	ลา
ท	=	ที
ค	=	โคสูง

หมายเหตุ โน้ตที่ปะจุดคือโน้ตเสียงสูง

1.2. สัญลักษณ์แทนระดับเสียง ในการดำเนินทำนองการวิเคราะห์ได้กำหนดใช้สัญลักษณ์ตัวอักษร แทนทางระดับเสียง 7 ทางดังนี้

1. กลุ่มเสียงที่ 1 ช ล ท X ค ร X = ระดับเสียงเพียงออล่าง
2. กลุ่มเสียงที่ 2 ค ร ม X ช ล X = ระดับเสียงเพียงออบน
3. กลุ่มเสียงที่ 3 ล ท ค X ม ฟ X = ระดับเสียงใน
4. กลุ่มเสียงที่ 4 ร ม ฟ X ล ท X = ระดับเสียงนอก
5. กลุ่มเสียงที่ 5 ท ค ร X ฟ ช X = ระดับเสียงกลาง
6. กลุ่มเสียงที่ 6 ม ฟ ช X ท ค X = ระดับเสียงกลางแหบ
7. กลุ่มเสียงที่ 7 ฟ ช ล X ค ร X = ระดับเสียงขวา

1.3 สัญลักษณ์แทนเทคนิคต่าง ๆ

ในการบรรเลงเดี่ยวซออยู่เพลงกราวใน ทางครุ้อยย เกิดมงคล ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกโน้ตเป็นระบบอักษร โดยแบ่งในแต่ละบรรทัดออกเป็นสองส่วน คือส่วนที่บันทึกอยู่ในบรรทัด ด้านบนของตารางบันทึกโน้ตแทนการบรรเลงด้วยสายเอกซออยู่และส่วนที่บันทึกอยู่ด้านล่างของตารางบันทึกโน้ตแทนการบรรเลงด้วยสายทุ้ม เนื่องจากประโยคของเพลงมีลักษณะสั้น จึงขอวิเคราะห์โดยการบันทึกโน้ตเป็นประโยคละ 2 จังหวะหน้าทับ (ยกเว้นบางประโยคที่มีเพียง 1 จังหวะหน้าทับเรียกเป็นครึ่งประโยค) ดังนี้

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ล	ช ค ค ค			ช ล	ช ค ค ค	ช ล ค ค ม	ร ค ค ค
สายทุ้ม	ร ม		ม	ร ค ค ค	ร ม			

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเทคนิคในการบรรเลง

1. กขค แทนการสะบัดสามเสียง
2. ขค แทนการสะบัดสองเสียง
3. กขค แทนการเปลี่ยนตำแหน่งนิ้ว (ไปสู่เสียงสูง)
4. แทนการพรมปิด
5. แทนการพรมเปิด
6. แทนการคั่นชักสะอีก
7. แทนการรูดนิ้ว
8. แทนการขยี้
9. ข ค คคค แทนการสะบัดคั่นชัก
10. แทนการรวคั่นชัก
11. กขค แทนการเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วแต่ไม่เปลี่ยนตำแหน่งเสียง

2. รายละเอียดของการวิเคราะห์

2.1 รูปแบบ

จากการวิเคราะห์ รูปแบบ ในทำนองหลักเพลงกราวใน และทางเดี่ยวซออุ้เพลงกราวในทางครุ้ย้อย เกิดมงคล พบว่ามีลักษณะที่ต่างกันในเรื่องของจำนวนลูกโยนคือในทางเดี่ยวมี 8 ลูกโยน ส่วนทำนองหลักมี 9 ลูกโยน แต่กลุ่มเสียงลูกโยนมี 6 เสียง เหมือนกันและในทำนองหลักสองโยนสุดท้ายมีลูกโยนเสียง โดต่ำ และเรต่ำเป็นการซ้ำทำนองเดิม ส่วนในทางเดี่ยวไม่พบการนำมาทำเป็นทางเดี่ยว

ลักษณะลูกโยนมี 8 กลุ่มลูกโยนและมี 6 กลุ่มเสียงโยน คือ

1. ลูกโยนกลุ่มที่ 1 เสียง โด
2. ลูกโยนกลุ่มที่ 2 เสียง เร
3. ลูกโยนกลุ่มที่ 3 เสียง เร
4. ลูกโยนกลุ่มที่ 4 เสียง ที
5. ลูกโยนกลุ่มที่ 5 เสียง มี
6. ลูกโยนกลุ่มที่ 6 เสียง ลา
7. ลูกโยนกลุ่มที่ 7 เสียง ฟา
8. ลูกโยนกลุ่มที่ 8 เสียง มี
9. ทำนองลงจบ เสียง โดสูง

ดังนั้นสามารถเขียนสังคีตลักษณะ ของทางเดี่ยวซออุ้เพลงกราวใน ทางครุ้ย้อย เกิดมงคลได้ดังนี้

ก ข ค ง จ ฉ ช ญ ฎ ฐ /

1. ลูกโยนเสียงที่ 1 เป็นเสียง โด สัญลักษณ์แทน ก
2. ลูกโยนเสียงที่ 2 เป็นเสียง เร สัญลักษณ์แทน ข
3. เนื้อทำนองเพลงกราวในทำนองที่ 1 (ไม่ย่อนคั่น) สัญลักษณ์แทน ค
4. เนื้อทำนองเพลงกราวในทำนองที่ 2 (ย่อนคั่น) สัญลักษณ์แทน ง
5. ลูกโยนเสียงที่ 3 เป็นเสียง เร สัญลักษณ์แทน จ
6. ลูกโยนเสียงที่ 4 เป็นเสียง ที สัญลักษณ์แทน ฉ
7. ลูกโยนเสียงที่ 5 เป็นเสียง มี สัญลักษณ์แทน ช
8. ลูกโยนเสียงที่ 6 เป็นเสียง ลา สัญลักษณ์แทน ญ
9. ลูกโยนเสียงที่ 7 เป็นเสียง ฟา สัญลักษณ์แทน ฎ
10. ลูกโยนเสียงที่ 8 เป็นเสียง มี สัญลักษณ์แทน ฐ
11. ทำนองปิดเสียง โดสูง สัญลักษณ์แทน ฐ

2.2 วิเคราะห์ระดับเสียง

ข้อกำหนดในเรื่องระดับเสียงและลูกตก

1. ระดับเสียงในการวิเคราะห์ครั้งนี้หมายถึง การกำหนดทางหรือระดับเสียงของเครื่องดนตรี ซึ่งในการดำเนินการวิเคราะห์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระดับเสียงในลักษณะเดียวกับการวิเคราะห์ทำนองหลัก
2. คำว่า “กลุ่มเสียงปัญญามูล” หมายถึงระดับเสียงที่ใช้เสียงหลักอยู่ที่ 5 เสียง หรือเรียกว่ากลุ่มของ 5 เสียงตัวอย่างเช่น
 1. กลุ่มเสียงที่ 1 ค ร ม X ซ ล X = ระดับเสียงเพียงออบน
 2. กลุ่มเสียงที่ 2 ซ ล ท X ร ม X = ระดับเสียงเพียงออล่าง
 3. กลุ่มเสียงที่ 3 ร ม ฟ X ล ท X = ระดับเสียงทางนอก
3. ลูกตกหมายถึง ตัวโน้ต หรือ เสียงสุดท้ายของประโยค ซึ่งจะปรากฏในตำแหน่งที่ห้องสุดท้าย และการแสดงลูกตกใช้สัญลักษณ์แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนดังนี้

ตัวอย่าง ลูกตกเสียงโด

สายเอก	ซ ล	ซ ค ค ค			ซ ล	ซ ค ค ค	ซ ล ค ค ม	รคค (ค)
สายทุ้ม	ร ม		ม	ร ค ค ค	ร ม			

4. ในการวิเคราะห์ระดับเสียง เพลงกราวในทางครุ่ย้อย เกิดมงคล ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกโน้ตเป็นระบบอักษร โดยแบ่งในแต่ละบรรทัดออกเป็นสองส่วน คือส่วนที่บันทึกอยู่ในบรรทัด ด้านบนของตารางบันทึกโน้ตแทนการบรรเลงด้วยสายเอกซออยู่และส่วนที่บันทึกอยู่ด้านล่างของตารางบันทึกโน้ตแทนการบรรเลงด้วยสายทุ้ม เนื่องจากประโยคของเพลงมีลักษณะที่สั้นจึงขอวิเคราะห์โดยการบันทึกโน้ตเป็นประโยคละ 2 จังหวะหน้าทับ (8) ห้องเพลง) ดังนี้

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ล	ซ ค ค ค	ซ ล ซ		ซ ล	ซ ค ค ค	ซ ล ค ค ม	รคค (ค)
สายทุ้ม	ร ม		ม	ร ค ค ค	ร ม			

ในกลุ่มลูกโยนกลุ่มที่หนึ่งนี้ เป็นกลุ่มที่มีความยาวมาก ในการวิเคราะห์ผู้วิจัยจึงได้ทำการแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น ส่วน ๆ ทั้งหมด 4 ส่วนดังต่อไปนี้

- ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์โน้ต ที่มีลักษณะการดำเนินทำนองแบบเก็บ 3 บรรทัด (6 จังหวะหน้าทับ)
- ส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์โน้ต ที่มีลักษณะการดำเนินทำนองแบบครวญ 7 บรรทัด(14จังหวะหน้าทับ)
- ส่วนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์โน้ต ที่มีลักษณะการดำเนินทำนองแบบเก็บ 9 บรรทัด (18 จังหวะหน้าทับ)
- ส่วนที่ 4 เป็นการวิเคราะห์โน้ต ที่มีลักษณะการดำเนินทำนองแบบเก็บ 9 บรรทัดครึ่ง (19 จังหวะหน้าทับ)

ส่วนที่ 1 กลุ่มลูกโยนที่ 1

ประโยคที่ 1 (กลุ่มเสียงที่พบคือ คร ม X ซ ล X ทางเพียงออบน)

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ล	ซดคคค	ซ ล ซ		ซ ล	ซ คคคค	ซ ล ด ม	รคคคค
สายทุ้ม	ร ม		ม	รคคคค	ร ม			

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ	ซ ล ซ	ค ล ซ	ค ล ร ค	ค ล ซ	ซ ซ		
สายทุ้ม	ค ร ม	ม	ม		ค	ม ร	ม ร ค ม	ซ ม ร ค

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	
สายเอก	ซ	ซ ล ซ	ค ล ซ	ค ล ร ค	ค ล ซ ม ล	ซ ซ		
สายทุ้ม	ค ม ร	ม	ม		ค	ม ร	ม ร ค ม	ซ ม ร -

กลุ่มเสียงลูกโยน ในส่วนที่ 1 นี้ทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มลูกโยนเสียงโด กลุ่มเสียงปี่งูจมูล หรือกลุ่มเสียงในส่วนที่ 1 นี้ เป็นกลุ่มเสียง คร ม X ซ ล X (ทางเพียงออบน) ในประโยคที่ 1 – 3 นี้ไม่พบการใช้หลุมเสียงหรือ เสียง ที่เป็น 4th degree และเสียงที่เป็น 7th degree แต่อย่างใด มีการลงจบโดยฝากลูกคคไปตกยังเสียง มี ในห้องที่ 1 ของประโยคที่ 4 ต่อไป

นอกจากนี้จากการวิเคราะห์กลุ่มเสียงของกลุ่มลูกโยนทางเดี่ยวกลุ่มที่ 1 ส่วนที่ 1 พบว่ามีการใช้กลุ่มเสียงเดียวกับทำนองหลัก ในลูกโยนที่ 1 เช่นเดียวกันแสดงถึงความสัมพันธ์ ด้านการใช้กลุ่มเสียงเดียวกัน

ลักษณะเด่นของการประดิษฐ์ทำนองในกลุ่มเสียงนี้ คือการใช้จำนวนกลอนที่ผันเสียงให้สูงต่ำสลับกันเพื่อให้เกิดความแตกต่างในทำนอง โดยเฉพาะธรรมชาติของเสียงซอู้เสียงทุ้มต่ำอยู่แล้ว จึงมีการประดิษฐ์ทำนองให้เสียงมีโทนเสียงแตกต่างสูงบ้างต่ำบ้างเพื่อให้เกิดความไพเราะ

ส่วนที่ 2

ประโยคที่ 1 (กลุ่มเสียงที่พบคือ คร ม X ซล X ทางเพียงอบน)

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก			--- ซ	ลซ) ซล	--- ค	รดซค-ซ	ซลซ-ซ	ทลซทล-ค
สายทุ้ม	มรค-ร	ม-รครม		ม			ม	

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	--- ร	มีรค) รมี	--ซ) ร	ซมี) รคค	-ค-	----- ท	-----	--- ค
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ฟค--	-ร--	ครค-	-ค-ร	คทล-	-ค-ซ	---ซ	-คทล
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	-ซคล	ซคลซ-ค	รดซค	มรค-ร	มีรซมี-มี	---มี	-----	-----
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	-----	---	---ซ	-----	ซฟมี) ร	-----	-----	--มี
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ่มิ - -	- - - ซั	- - - -	ซัฟิมิ ริ	- - มิริ	ซ่มิ - ริ	ซ่มิ ริซ่มิ	ริซ่มิ - -
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 7

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ริคิ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - คิ	คิ คิ คิ คิ	- คิ - คิ
สายทุ้ม								

จากการวิเคราะห์กลุ่มลูกโยนในส่วนที่สอง ซึ่งเป็นกลุ่มทำนองครวญ พบว่ายังคงใช้กลุ่มเสียง คร ม X ซ ล X (ทางเพียงออบน) และ พบการใช้หลุมเสียงหรือ 4th degree ในห้องที่ 1 ประโยคที่ 3 ห้องที่ 5 ประโยคที่ 5 และห้องที่ 6 ประโยคที่ 4 และเสียงที่เป็น 7th degree ในห้องที่ 8 ของประโยคที่ 1 ประโยคที่ 3 ห้องที่ 5 และห้องที่ 8 ในส่วนของการลงจบในประโยคที่ 1, 2 มีการลงจบที่เสียงโดซึ่งเป็นเสียง 1st degree ซึ่งในประโยคที่ 1 เป็นสำนวนรับจากสำนวนเอื้อนในครึ่งประโยคแรกและเป็นสำนวนปลายเปิดเพื่อที่จะมีสำนวนเอื้อนถัดไปมาเชื่อมต่อให้ประโยคเข้มข้นสมบูรณ์ขึ้นในประโยคที่ 2 โดยมาลงจบประโยคที่ เสียงโซ เช่นกัน แต่การครวญยังไม่สมบูรณ์ยังต้องมีเสียง ที่ซึ่งเป็นหลุมเสียงและเสียง ซอล เป็นสะพานเชื่อมเสียง ต่อไปตั้งแต่ห้องที่ 4 ประโยคที่ 5 และห้องที่ 1-3 ในประโยคที่ 6

กลุ่มทำนองที่มีการผันเสียงให้สูงพิเศษ ในห้องที่ 4 - 6 ของประโยคเดียวกัน จากนั้นยังคงเชื่อมประโยคในการครวญจากกลุ่มเสียงซอล ในประโยคที่ 7 โดยใช้กลุ่มโน้ตสะบัด และลงจบในลูกตกเสียงโด ซึ่งเป็นประโยคลงจบของลูกโยนเสียงโดที่ชัดเจนเพื่อส่งไปยังทางเก็บในส่วนที่ 3 ต่อไป

ลักษณะเด่นของกลุ่มเสียงนี้คือ การใช้กลุ่มระดับเสียงและหลุมเสียงช่วยในการทำนองครวญ และเป็นสะพานเชื่อมเสียงให้มีความกลมกลืนไพเราะและจบอย่างสมบูรณ์

ส่วนที่ 3

ประโยคที่ 1 (กลุ่มเสียงที่พบคือ คร ม X ซ ล X ทางเพียงออบน)

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ	ซ ล	ซ ล ค ซ	ซ ล ค	ค ล ซ	ซ ซ		ซ
สายทุ้ม	ม ม ม	ร ม		ม	ค	ม ร	ม ร ค ม	ม ร ค

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช	ช ล	ค ร ม ช	ช ล ค	ค ล ช	ช ช		ช
สายทุ้ม	ม ม ม	ร ม		ม	ค	ม ร	ม ร ค ม	ม ร ค

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ช ช	ช ล ช ช	ค ล ค ค	ค ร ค ค	ม ร ม ม	ม ช ม ม	ค ล ค ค	ค ร ค ค
สายทุ้ม	ม							

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ช ช	ช ล ช ช	ค ล ช ล	ค ร ค ค	ช ล ช ช			ช
สายทุ้ม	ม					ม ร ม ม	ค ร ม ร	ม ร ค

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช	ช ล ช ช	ค ล ค ค	ค ร ค ค	ม ร ค ค	ม ช ม ม	ค ล ช ล	ค ร ค ค
สายทุ้ม	ม ร ม							

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช	ช ล ช ช	ค ล ช ล	ค ร ค ค	ช ล ช ช			ช
สายทุ้ม	ม ร ม					ม ร ม ม	ค ร ม ร	ม ร ค

ประโยคที่ 7

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ล ช	ช	ช			ช ล ช ช	ล	ค ร ค ค
สายทุ้ม	ร	ม ม ม ม	ม ร ค	ม ร ร ร ร	ม ร ค ม		ม ร ค	

ประโยคที่ 9 (ครึ่งประโยค)

ห้องที่	1	2	3	4
สายเอก	ท ล ท ค	ท ล ท ค	ท ล ท ค	ท ล ท ค
สายทุ้ม				

ประโยคที่ 1 - 7 ยังคงใช้กลุ่มเสียง คร ม X ซ ล X (ทางเพียงอบบน) และลูกตกท้าย ประโยคลงจบด้วยเสียงโด ซึ่งเป็น 1st degree และในประโยคที่ 5 พบว่ามีการใช้หลุมเสียง หรือเสียงที่เป็น 4th degree ในห้องที่ 2,3 และห้องที่ 6,7 เพื่อเชื่อมประโยคกลับไปดำเนินทำนองซ้ำ ในประโยคที่ 1 จากนั้นมีการเปลี่ยนกลุ่มเสียงเป็น ซ ล ท X ร ม X (ทางเพียงออล่าง) ในประโยคที่ 8 - 10 ซึ่งในกลุ่มเสียงนี้มีการใช้หลุมเสียงหรือเสียงที่เป็น 7th degree ในห้องที่ 7,8 ของ ประโยคที่ 9 และห้องที่ 1 ในประโยคที่ 9 ซึ่งมีครึ่งประโยคหรือ 1 จังหวะหน้าทับ มีหลุมเสียงที่ใช้เป็นตัวเชื่อมภายในประโยคเพื่อให้ประโยคมีความสมบูรณ์พร้อมที่จะเข้าสู่ในลูกโยนเสียงต่อไป คือเสียง เร และทำนองลงจบที่ลูกตกเสียง โด ซึ่งเป็น 1st degree ของ กลุ่มเสียง คร ม X ซ ล X

ลักษณะเด่นของทำนองนี้คือ การใช้หลุมเสียงเป็นตัวเชื่อมสูงต่ำให้กลอนไพเราะ โดยเฉพาะ การใช้หลุมเสียง (เสียงฟา) เชื่อมทำนองในห้องเพลงสลับไปมาในประโยคที่ 5

ลูกโยนเสียง เร

ในลูกโยนเสียงเร เนื่องจากมีความยาวรองลงมาจากลูกโยนเสียงโด มีทำนองครวญและเก็บ สลับกันก่อนที่จะเข้าสู่ลูกโยนที่ 3 จึงขอกำหนดการวิเคราะห์โดยแบ่งเป็นสองส่วนคือ ส่วนที่ 1 เป็นทำนองครวญ มีทั้งหมด 11 บรรทัด (22 จังหวะหน้าทับ) ส่วนที่ 2 เป็นทำนองเก็บมีทั้งหมด 3 บรรทัดครึ่ง (7 จังหวะหน้าทับ)

ลูกโยนที่ 2 เสียงเร

ส่วนที่ 1 ทำนองครวญ

ประโยคที่ 1 (กลุ่มเสียงที่พบคือ คร ม X ซ ล X ทางเพียงอบบน และ ซ ล ท X ร ม ทาง - เพียงออล่าง)

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ท ล ซ ล	ท ค	ล	ซ	ล ซ	ท	ล ซ ซ	ล ท ค ร
สายทุ้ม		ร ม	ฟ ค ฟ	ฟ ม ร	ม ฟ	ม ร ค	ร	

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ค ท ล ช	ท ล ช	ทลช-รช	- ร	-----	-----	-----	-----
สายทุ้ม		ร		- ร				

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	-----	-----	-----	- ร ค ล	----- ล	----- ล	----- ล	----- ล
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	-----	-----	----- ค	-----	-----	----- ช	-----	-----
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	- ค --	--- ค	- ท- ล	-----	- ค --	- ช --	- ช --	- ค ท ล
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	- ค --	- ช --	- ช --	- คทล	--- ช	-- ชคล	-- ชคล	ชคล ช-ค
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 7

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	- ช- ค	- ช- ค	--- ล	-- ช	- ล- ช	- ค- ช	ชล --	-- ช
สายทุ้ม				ฟ				ฟ

ประโยคที่ 8

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	----	----	----	--- ซ	- ค - ซ	- ค ซ - ล	-- ซ	∩
สายทุ้ม							ฟ)	--- ม

ประโยคที่ 9

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก		- ซ --			--- ซ		- ซ	- ล ซ
สายทุ้ม	--- ฟ		--- ฟ	--- ม		- ฟ - ม	ฟ ม	ฟ

ประโยคที่ 10

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก			- ซ	- ล --	- ค - ท	- ล ทลซ	ซลท - ค	- ร คทล
สายทุ้ม	ม ร ซ ค	- ม - ร	- ซ					

ประโยคที่ 11

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซลทลค	ร - ซ -	----		--- ร		--- ร	∩
สายทุ้ม				- ร --		--- ร		--- ร

ในประโยคที่ 1 – 8 พบว่า มีการใช้กลุ่มเสียง คร ม X ซ ล X (ทางเพียงอบบน) และพบว่ามีการใช้หลุมเสียงในหลายจุดด้วยกัน เพื่อเชื่อมภายในประโยคให้มีความกลมกลืนในทำนองเพลง ดังจะ พบได้จาก หลุมเสียงที่เป็น 7th degree ใน ประโยคที่ 1 ห้องที่ 3 - 5 ในประโยคที่ 7 ในห้องที่ 4 (ซึ่งเป็นเสียงฟา) ส่วนตั้งแต่ประโยคที่ 9 – 11 มีการเปลี่ยนกลุ่มเสียง เป็น ซ ล ท X ร ม X (ทางเพียงอล่าง) และพบว่ามีการใช้หลุมเสียงหรือเสียงที่เป็น 7th degree ในห้องที่ 3, 7 ในประโยคที่ 9 และห้องที่ 2 - 4 ในประโยคที่ 10 เพื่อเป็นการเชื่อมเสียงภายในประโยค

มีการลงจบในทำนองครวญ ที่ลูกตกเสียงเรต่ำ ในประโยค ที่ 11 เพื่อจะส่งไปยังเสียงเรสูง เข้าทำนองโยนเสียงเรต่อไปลักษณะของการเก็บซึ่งยังคงอยู่ในลูกโยนที่ 2 คือเสียง เร และลักษณะเด่นของทำนองในส่วนนี้คือการเปลี่ยนกลุ่มเสียงเพื่อให้เกิดความหลากหลาย

ลูกโยนที่ 2

ส่วนที่ 2 : ทำนองเก็บ

ประโยคที่ 1 (กลุ่มเสียงที่พบคือ คร ม X ซ ล X ทางเพียงออบน)

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ซล	ซ	ซ คล	ซ	ซ ซล	ซ คล	ซ ซล	ซ
สายทุ้ม	ร	ฟ มร	ร	ฟ มร	ร	ร	ร	ฟ มร

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ซล	ซ	ซ คล	ซ	ซ ซล	ซ คล	ซ ซล	ซ
สายทุ้ม	ร	ฟ มร	ร	ฟ มร	ร	ร	ร	ฟ มร

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ซล	ซ	ซ คล	ซ	ซ คล	ซ	คล	ซ
สายทุ้ม	ร	ฟ มร	ร	ฟ มร	ร	ฟ มร	คร	ฟ มร

ประโยคที่ 4 (ครึ่งประโยค : 1 จังหวะหน้าทับ)

ห้องที่	1	2	3	4
สายเอก	ซ		ซ	
สายทุ้ม	ฟ มร	ค ฟ มร	ฟ มร	ค ฟ มร

ในลูกโยนที่ 2 พบว่า มีการใช้กลุ่มเสียง คร ม X ซ ล X (ทางเพียงออบน) ครบทั้ง 5 เสียงคือเสียงโด เร มี ซอล และเสียง ลา แต่ในระหว่างประโยคทุกประโยคจะมีการใช้หลุมเสียงหรือเสียงที่เป็น 4th degree มาเชื่อมทำนองให้กลมกลื่น โดยเฉพาะในครึ่งประโยคสุดท้าย (หรือหนึ่งจังหวะหน้าทับ) หลุมเสียงจะเป็นสะพานเชื่อมเสียง ทำนองลงจบมีการลงจบที่ลูกตกเสียงเร ซึ่งเป็นเสียง 2nd degree ลักษณะเด่นของลูกโยนนี้ อยู่ที่การใช้หลุมเสียงเชื่อมทั้งทำนองในประโยคและเชื่อมระหว่างลูกโยนและมีการเน้นความเข้มที่หลุมเสียงเกือบทุกห้องเพลง

เนื้อทำนองหลัก ช่วงที่ 1 (3 ประโยคเพลง 6 จังหวะหน้าทับไม่ย้อนต้น)

ประโยคที่ 1 (กลุ่มเสียงที่พบคือ ซ ล ท X ร ม X ทางเพียงออล่างและ กลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X ทางนอก)

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ท ล ซ	ซ ล	ท ล ซ ล	ซ	ซ ล ท ร	ซ ค ท ล	ท ล ซ ล	ซ
สายทุ้ม	ฟ	ม ฟ		ฟ ม ร				ฟ ม ร

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ท ล	ท	ล	ท	ล ร ท ล	ท ล	ล	
สายทุ้ม	ฟ ร	ฟ ม ร	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ท ล	ท ล	ล	ร	ท ร ล ท	ล ล		ล
สายทุ้ม	ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ม	ฟ ม ร ฟ	ฟ ม ร

จากการวิเคราะห์เนื้อทำนองหลัก ทำนองช่วงที่ 1 ประโยคที่ 1 พบว่ามีการใช้กลุ่มเสียง ซ ล ท X ร ม X (ทางเพียงออล่าง) และมีการใช้หลุมเสียงหรือเสียงที่เป็น 4th degree ในห้องที่ 6 ประโยคที่ 1 และ 7th degree ในห้องที่ 1,2,4 และ 8 ในประโยคที่ 1 โดยในห้องที่ 6 พบว่ามีการใช้สะพานเชื่อมเสียงโดยใช้หลุมเสียง (โค) เป็นตัวเชื่อมในประโยค

นอกจากนี้พบว่า มีการเปลี่ยนกลุ่มเสียงจาก กลุ่มเสียง ซ ล ท X ร ม X (ทางเพียงออล่าง) เป็น กลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X (ทางนอก) ในประโยคที่ 2,3 และไม่พบการใช้หลุมเสียงที่เป็น 4th degree และ 7th degree ทั้งสองประโยค ในเนื้อทำนองหลักช่วงที่ 1 นี้มีการลงจบที่ลูกตกเสียงเร เป็น 1st degree ลักษณะเด่นของลูกโยนนี้คือ การเปลี่ยนกลุ่มเสียงที่กลมกลืนและ การใช้หลุมเสียงช่วยในการเชื่อมประโยค

เนื้อหาทองหลักช่วงที่ 2 (เที่ยวแรก)

ประโยคที่ 1 (กลุ่มเสียงที่พบคือ ช ล ท X ร ม X ทางเพียงอต่ำงและกลุ่มเสียง

ร ม ฟ X ล ท X ทางนอก)

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ล ท	ร ท ล ท	ช ท ล ท	ร ท ล ท	ช ล	ช ช ช	ช ล ช	ท ล ร ท
สายทุ้ม					ร ม	ม	ร	

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ล ช ท	- ร - ม	ร ร ม ร	ช ม ท	ช	ช ท ล ช		ช ล ท
สายทุ้ม				ร	ม ร ม		ฟ ม ร ม	ฟ

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ล ท ล	ล ล ล ร	ล ล ล ร	ค ท ล	ล		ล	ช ล ท ล
สายทุ้ม	ร			ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ค ท ค ล	ท ค ท ค	ล ท ค ร	ค ท ล	ล		ล	ช ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ท ล	ท ล	ล	ท	ล ร ท ล	ท ล	ล	
สายทุ้ม	ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ท ล	ท ล	ล	ร	ท ร ล ท	ล ล		ล
สายทุ้ม	ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ม	ฟ ม ร ฟ	ฟ ม ร

เนื้อทำนองช่วงที่สอง เทียบแรกตั้งแต่ประโยคที่ 1 และ 2 พบว่ามีการใช้กลุ่มเสียง ซ ล ท X ร ม X (ทางเพียงออล่าง) ซึ่งในสองประโยคนี้ ไม่พบการใช้หลุมเสียงหรือเสียงที่เป็น 4th degree และ 7th degree ส่วนในประโยคที่ 3-6 นั้น มีการเปลี่ยนกลุ่มเสียงจาก กลุ่มเสียง ซ ล ท X ร ม X (ทางเพียงออล่าง) เป็นกลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X (ทางนอก) ในประโยคที่ 3 ห้องที่ 4 และประโยคที่ 4 ห้องที่ 1-4 มีการใช้หลุมเสียง (เสียงโค) ใน 7th degree ซึ่งหลุมเสียงเป็นทำนองที่เชื่อมระหว่างวรรคหน้ากับวรรคหลังให้ทำนองเปลี่ยนไป เนื้อทำนองทางเดี่ยวในช่วงทำนองที่ 2 ของเทียบแรก มีการลงจบ ที่เสียง เร ซึ่งเป็น 1st degree ของกลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X (ทางนอก)

ลักษณะเด่นของเนื้อทำนองทางเดี่ยวเทียบแรก คือ การเปลี่ยนระดับเสียง และการใช้หลุมเสียงเชื่อมทำนองให้เกิดความไพเราะ

เนื้อทำนองหลักช่วงที่ 2 (เทียบที่สอง ย้อนต้น)

จากการวิเคราะห์พบว่า เนื้อทำนองของทำนองหลักในช่วงที่ 2 มีทำนองที่เหมือนกัน คือ มีการย้อนต้นแต่ในทางเดี่ยวมีการกลับคืนเช่นกันแต่ทำนองในบางส่วนไม่เหมือนกันดังนี้

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ท ล ท	ร ท ล ท	ซ ท ล ท	ร ท ล ท	ซ ล	ซ ซ ซ	ซ ล ซ	ท ล ร ท
สายทุ้ม					ร ม	ม	ร	

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ล ซ ท	ล ท	ล ซ	ซ ท	ร ร ท	ร ล ร ซ	ร ล ซ	ท ล ร ท
สายทุ้ม		ร ม	ม ร	ม ร	ร		ร	

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก		ล		ล		ล	ล	ซ ล ล ล ล
สายทุ้ม	ร ฟ ม ฟ	ฟ ม ฟ	ร ฟ ม ฟ	ฟ ม ฟ	ร ฟ ม ฟ	ฟ ม ร	ร ม ฟ	

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ค ท ค ล	ท ค ท ค	ล ท ค ร	ค ท ล	ล		ล	ช ล (ลลล)
สายทุ้ม				ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ท ล	ท ล	ล	ท	ล ร ท ล	ท ล	ล	
สายทุ้ม	ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ท ล	ท ล	ล	ร	ท ร ล ท	ล ล		ล
สายทุ้ม	ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ม	ฟ ม ร ฟ	ฟ ม ร

ในเนื้อทำนองหลักช่วงที่ 2 (เที่ยวที่สอง) พบว่าในประโยคที่ 1-2 มีการใช้กลุ่มเสียง ช ล ท X ร ม X (ทางเพียงอล่าง) และไม่พบการใช้หลุมเสียงหรือเสียงที่เป็น 4th degree และ 7th degree มีการใช้สะพานเชื่อมเสียง ในห้องที่ 5 ประโยคที่ 2 เป็นสำนวนปลายเปิดเพื่อเชื่อมเข้าสู่ประโยคที่ 3

นอกจากนี้พบว่าตั้งแต่ประโยคที่ 3-6 มีการเปลี่ยนกลุ่มเสียงจากระดับเสียง ช ล ท X ร ม X (ทางเพียงอล่าง) เป็น ร ม ฟ X ล ท (ทางนอก) และพบการใช้หลุมเสียงที่เป็น 4th degree ในประโยคที่ 4 ห้องที่ 1-4 เสียงที่เป็น 7th degree ในห้องที่ 8 ประโยคที่ 3 และ 4 ในลูกโยนนี้ มีการลงจบที่เสียง เร ซึ่งเป็น 1st degree ของกลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X ในการลงจบเสียงเร นั้น อนุมานว่าผู้ประพันธ์ประสงค์จะให้การลงจบ มีเสียงสอดคล้องกับลูกโยนที่ 3 (เสียงเร) ต่อไป

ลักษณะเด่นของ ลูกโยนนี้คือการเปลี่ยนบันไดเสียงและการเรียงเสียงขึ้นลง สลับไปมาจนเกิดความไพเราะ

ลูกโยนที่ 3 เสียงร (กลุ่มเสียงที่พบคือ ซ ล ท X ร ม X ทางเพียงออล่าง และ กลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X ทางนอก)

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ท ล ซ	ซ ล	ท ล ซ ล	ซ	ซ ล ท ร	ซ ค ท ล	ท ล ซ ล	ซ
สายทุ้ม	ฟ	ม ฟ		ฟ ม ร				ฟ ม ร

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ล ท ร	ซ ค ท ล	ซ ร ซ	ล ท ค ร	ซ ล ท ร	ซ ค ท ล	ท ล ซ ล	ซ
สายทุ้ม			ร					ฟ ม ร

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ล ท ร	ซ ค ท ล	ซ ร ซ	ล ท ค ร	ซ ล ท ร	ซ ค ท ล	ท ล ซ ล	ซ
สายทุ้ม			ร					ฟ ม ร

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ท ล	ท	ล ล ท	ร ร ร	ล	ท	ล ล ท	ร ร ร
สายทุ้ม	ฟ ร	ฟ ม ร	ฟ	ร	ฟ ม ร	ฟ ม ร	ฟ	ร

ในลูกโยนที่ 3 นี้กลุ่มเสียงที่พบในประโยคที่ 1 – 3 คือกลุ่มเสียง ซ ล ท X ร ม X (ทางเพียงออล่าง) ซึ่งในกลุ่มเสียงนี้ มีครบทั้ง 5 เสียง คือ ซอล ลา ที เร และเสียง มี พบการใช้หลุมเสียงในประโยคที่ 1 ห้องที่ 1, 2, 4, 8 ประโยคที่ 2 ที่ 3 ในห้องสุดท้าย

นอกจากนี้ในประโยคที่ 4 พบว่ามีการเปลี่ยนกลุ่มเสียง เป็นกลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X (ทางนอก) ซึ่งเป็นทำนอง ส่วนที่จะเข้าสู่ลูกโยนที่ 4 ในประโยคสุดท้ายนี้ไม่พบการใช้หลุมเสียงที่เป็น 4th degree และ 7th degree ในลูกโยนนี้มีการลงจบที่ลูกตกเสียงเรสูงซึ่งเป็น 1st degree ของกลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X จุดประสงค์ในการประดิษฐ์ทำนองให้มีการเปลี่ยนระดับเสียงนี้อนุมานว่า เพื่อให้เป็นประโยคที่เป็นสำนวนทำในประโยคของลูกโยนต่อไป

ลักษณะเด่นของลูกโยนที่ 3 นี้คือการลงจบในครึ่งประโยค ทุกประโยค(ในจังหวะหน้าทับ) มีการลงจบที่เสียง เร ทุกครั้ง และ การเปลี่ยนบันไดเสียงในประโยคสุดท้ายเพื่อหาลูกโยนต่อไปมา เชื่อมประโยคให้ทำนองเพลงสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ลูกโยนที่ 4 เสียง ที่ ประโยคที่ 1 (กลุ่มเสียงที่พบคือ ร ม ฟ X ล ท X ทางนอก)

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก		ท	ล ลท	ลทรรท		ท	ล ลท	ลทรรท
สายทุ้ม	ร ฟ ม ร	ฟ ม ร	ฟ		ร ฟ ม ร	ฟ ม ร	ฟ	

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ล ลท	ลทรรท	ล ลท	ลทรรท	ล ลท	ลทรรท	ล ลท	ลทรรท
สายทุ้ม	ฟ		ฟ		ซ		ซ	

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ร ร	ร ร ร ท	ร ร ร ล	ร ร ร ท	ร ร ร	ร ร ร ท	ร ร ร ล	ร ร ร ท
สายทุ้ม	ร				ร			

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ร ท	ร ล ร ท	ร ร ท	ร ล ร ท	ร ล ร ท	ร ล ร ท	ร ล ร ท	ร ล ร ท
สายทุ้ม	ร		ร					

ในลูกโยนที่ 4 นี้ พบว่ามีการใช้กลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X ทางนอก ครบทั้ง 5 เสียง คือ เสียง เร มี ฟา ลา และเสียงที และพบว่ามีการใช้หลุมเสียงที่เป็น 4th degree ในห้องที่ 5 ห้องที่ 7 ในประโยคที่ 2 ซึ่งเป็นหลุมเสียง ที่เชื่อมทำนองเพลงในประโยค เพื่อเปลี่ยนทำนองในประโยคที่ 3 ต่อไปและไม่พบการใช้เสียงที่เป็น 7th degree แต่อย่างใด ในลูกโยนนี้มีการลงจบที่ลูกตกเสียงที ซึ่งเป็น 6th degree ลักษณะเด่นของลูกโยนเสียงนี้ คือการที่ผู้ประดิษฐ์ทำนองเน้นการทำซ้ำในเสียงที ซึ่งเป็นเสียงลูกตกและการใช้โน้ตเสียงสูงพิเศษ

ถูกโยนที่ 5 เสียง มี (กลุ่มเสียงที่พบคือกลุ่ม เสียง ซ ล ท X ร ม X ทางเพียงออล่างและระดับเสียง
ค ร ม X ซ ล X ทางเพียงอบนน)

ประโยคที่ 1 (กลุ่มเสียงที่พบคือ ซ ล ท X ร ม X ทางเพียงออล่าง และ ระดับเสียง ค ร ม X ซ ล X
ทางเพียงอบนน)

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	-ซลท	รท-ล	---ซ	-ลซ	---ล	ทลซลท	---ร	มี รที่ มี
สายทุ้ม				-ม				

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	----	---มี	-มี มี มี	-มี-มี	----	---มี	-มี มี มี	-มี-มี
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ	ซลซ		ซ	รทลซ	ลซ		ซ
สายทุ้ม	ม ม ม	ม	รค ร ม	ร ม ม		ม ม	รค ร ม	ร ม ม

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ร ร	ซลซ		ซ	รทลซ	ลซ		ซ
สายทุ้ม	ม	ม	รค ร ม	ร ม ม		ม ม	รค ร ม	ร ม ม

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ร ร	ซลซ		ซ	รทลซ	ลซ		ซ
สายทุ้ม	ม	ม	รค ร ม	ร ม ม		ม ม	รค ร ม	ร ม ม

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก		ช		ช		ช		ช
สายทุ้ม	ร ค ร ม	ร ม ม	ร ค ร ม	ร ม ม	ร ค ร ม	ร ม ม	ร ค ร ม	ร ม ม

ประโยคที่ 7

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช
สายทุ้ม	ค	ม	ร	ม	ค	ม	ร	ม

ประโยคที่ 8

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ช	ช ช	ช ช	ช ช	ช ช	ช ช	ช ช	ช ช
สายทุ้ม	ค ม	ร ม	ค ม	ร ม	ร ม	ร ม	ร ม	ร ม

ในลูกโยน ตั้งแต่ประโยคที่ 1 – 5 พบว่า มีการใช้กลุ่มเสียง ช ล ท X ร ม X (ทางเพียงออล่าง) และมีการใช้หลุมเสียงในเสียงที่เป็น 4th degree ในห้องที่ 3, 7 ในประโยคที่ 3 – 5 เป็นการใช้ใน ห้องและประโยคที่อยู่ในตำแหน่งเดียวกัน ซึ่งแสดงถึงภูมิปัญญาของผู้ประดิษฐ์ทำนองเพลง ที่สามารถคบบ้างกลุ่มเสียงให้มีความสอดคล้องและกลมกลืนเชื่อมต่อกันได้อย่างสนิทสนม ใน ประโยคที่ 6 – 8 พบว่า มีการเปลี่ยนกลุ่มเสียงเป็น กลุ่มเสียง ค ร ม X ช ล X (ทางเพียงออบน) แต่ ในกลุ่มเสียงมีการใช้เสียงไม่ครบเสียงที่ขาดหายไปคือ เสียง ลา และมีการลงจบที่เสียง มี ซึ่งเป็น 3rd degree กลุ่มเสียง ค ร ม X ช ล X (ทางเพียงออบน)

ลักษณะเด่นของการใช้กลุ่มเสียงในลูกโยนที่ 5 คือการเปลี่ยนกลุ่มเสียงเพื่อให้ความ แตกต่างในระดับเสียงและการใช้หลุมเสียงเชื่อมทำนองในประโยคที่ 3 - 5
ลูกโยนที่ 6 เสียงลา (กลุ่มเสียงที่พบคือ ช ล ท X ร ม X ทางเพียงออล่าง)

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก		ช ร	ท ล ช	ช ล	ช ล ช	ท ล ช ค	ท ล ช	ช ล
สายทุ้ม	ค ร ม ร	ม ร	ร	ม ฟ	ร		ร	ม ฟ

ประโยคที่ 8

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ท ล	ร ท ร	ร ท ร	ร ท ล	ร ท ล	ร ท ล	ร ท ล	ร ท ล
สายทุ้ม	ร	ร	ร	ร	ร	ร	ร	ร

ลูกโยนที่ 6 ประโยคที่ 1 พบว่ามีการใช้กลุ่มเสียง ซ ล ท X ร ม X (ทางเพียงออล่าง) มีการใช้หลุมเสียงที่เป็น 7th degree ประโยคที่ 1 ห้องที่ 4 ประโยคที่ 3 ห้องที่ 4,8 ประโยคที่ 4 ห้องที่ 2,3 มีการใช้หลุมเสียง 4th degree และนอกจากนี้พบว่าประโยคที่ 2 มีการใช้สะพานเชื่อมเสียงในห้องที่ 1 โดยเริ่มคำนวณกลอนเป็นทำนองครวญลอยจังหวะและ มีการลงจบที่เสียง ลา ซึ่ง เป็น 2nd degree ของกลุ่มเสียง ซ ล ท X ร ม X (ทางเพียงออล่าง)

ลักษณะเด่นของลูกโยนที่ 6 คือการเน้นลูกตกเสียงลาและเสียงเร ตั้งแต่ประโยคที่ 6-8 ซึ่งเป็นการประดิษฐ์ทำนองที่เล่นคำนวณจากระดับเสียงได้ไพเราะวิจิตรบรรจง

ลูกโยนที่ 7 เสียงฟา (กลุ่มเสียงที่พบคือ ร ม ฟ X ล ท X ทางนอก)

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก		ล ท	ร ล ท ล	ร ท ล	- ร ท ล	- ท - ร	- ฟ ม ร	มี ฟ - ฟ
สายทุ้ม	ร ม ร ฟ	ม ฟ		ฟ				

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	----	--- ฟ	- ฟ ฟ ฟ	- ฟ - ฟ	----	--- ฟ	- ฟ ฟ ฟ	- ฟ - ฟ
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ร ร ล	ร ร ร ท	ร ร ร ล	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม	ร	ม	ฟ

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ร ร ร	ร ร ร ร ท	ร ร ร ร	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม	ร	ฟ	ม

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ร ร ร	ร ร ร ร ท	ร ร ร ร	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม	ร	ม	ฟ

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ร ร ร	ร ร ร ร ท	ร ร ร ร	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม	ร	ฟ	ม

ประโยคที่ 7

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม	ร	ฟ	ม	ร	ฟ	ม	ร	ฟ

ประโยคที่ 8

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม	ร	ฟ	ม	ร	ฟ	ม	ร	ม

ประโยคที่ 9

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล
สายทุ้ม	ร	ร ฟ	ม	ม ร	ฟ	ม ฟ	ร	ร ฟ

ในลูกโยนที่ 7 พบว่ามีการใช้กลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X (ทางนอก) ในลูกโยนนี้ไม่พบการใช้ทอมเสียงใน 4th degree และ 7th degree แต่อย่างใด และในประโยคที่ 2 มีการใช้เสียงสูงพิเศษเป็นสะพานเชื่อมเสียง ในลูกโยนนี้ มีการลงจบที่เสียงฟา ซึ่งเป็น 3rd degree ของกลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X (ทางนอก) ลักษณะของทำนองเพลงใช้การซ้ำเสียงเป็นการดำเนินทำนองซึ่งลักษณะของเสียงอยู่ในบันไดเสียงเดียวกันทั้งหมด ลักษณะเด่นอยู่ที่การซ้ำเสียงและการใช้เสียงพิเศษเป็นสะพานเชื่อมประโยคไปยังลูกโยนที่ 8 คือเสียง มี

ลูกโยนที่ 8 เสียงมี (กลุ่มเสียงที่พบคือ ร ม ฟ X ล ท X ทางนอก)

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ด ด ด	ด ล	ด ด ด	ด ล	ด ด ด	ด ล	ด ด ด	ด ล
สายทุ้ม	ร	ร ฟ	ม	ม ร	ฟ	ฟ ม	ร	ร ม

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ด ด ด	ด ล	ด ด ด	ด ล	ด ด ด	ด ล	ด ด ด	ด ล
สายทุ้ม	ร	ร ฟ	ม	ม ร	ฟ	ฟ ม	ร	ร ม

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล
สายทุ้ม	ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ฟ	ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ม

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล
สายทุ้ม	ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ฟ	ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ม

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ด		ด		ด		ด	
สายทุ้ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4
สายเอก				
สายทุ้ม	ฟ ม ร ม	ฟ ม ร ม	ฟ ม ร ม	ฟ ม ร ม

ในลูกโยนที่ 8 กลุ่มเสียงที่พบคือ ร ม ฟ X ล ท X (ทางนอก)ซึ่งไม่พบการใช้หลุมเสียงหรือเสียงที่เป็น 4thdegree และ 7thdegree แต่อย่างไร ข้อสังเกตของลูกโยนที่ 8 นี้คือ ทุกประโยคใช้ระดับเสียงไม่ครบ 5 เสียง เสียงที่ใช้มีเพียง 4 เสียงคือ เสียง คือ เร มี ฟา และเสียง ลา ส่วนเสียงที่ไม่ถูกนำมาใช้คือเสียง ที ซึ่งจากการวิเคราะห์ลักษณะทำนองพบว่าไม่มีเสียงสูงต่ำในระยะสั้น ๆ ในลูกโยนนี้มีการลงจบที่เสียง มี ซึ่งเป็น 2nddegree ของ กลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X (ทางนอก) ลักษณะเด่นของทำนองนี้คือ การใช้เสียงลาเป็นหลักในการดำเนินทำนองทั้งหมด

ประโยคปิดลงจบ

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก		ซ	ซ ล ซ			ซ ซ	ซ ล	ค ซ ล ค
สายทุ้ม	ร ม ร ค	ค ร ม	ฟ	ฟ ม ร ค	ซ ค ร ม	ร ม	ร ม	

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ค ล ซ	ล ซ	ซ			-ซ-ล	-ซ-ค	-ท-ค
สายทุ้ม	ค	ม ม	ร ม ร	ค ม ร ค	-ค ร ม			

ประโยคปิด (ครึ่งประโยค 1 จังหวะหน้าทับ)

ห้องที่	1	2	3	4
สายเอก	-ค ร มี	-ซ -ร	มี ร ค-ซ	ร ค ซ มี ค ค ค
สายทุ้ม				

ประโยคสุดท้ายของเพลงเป็นประโยคลงจบที่พบว่ามีการใช้กลุ่มเสียงค ร ม X ซ ล X (ทางเพียงออบน) ครบทั้ง 5 เสียง คือ เสียง โด เร มี ซอล และเสียง ลา นอกจากนี้ยังพบว่าไม่มีการใช้หลุมเสียง แต่อย่างไร และในห้องที่ 3, 4 ของประโยคที่ 1 ลักษณะทำนองปิดคล้ายคลึงกับ

ทำนองขึ้นต้นเพลง และมีการลงจบที่ลูกตกเสียง โด ซึ่งสอดคล้องกับลูกตกของทำนองเริ่มต้นของเพลง เมื่อพิจารณาลักษณะทำนองลงจบเช่นนี้ เป็นข้อสังเกตว่าผู้ประพันธ์ทำนองประสงค์จะให้ทำนองขึ้นต้นและลงจบอยู่ในระดับเสียงเดียวกันคือเสียง โด แตกต่างกันที่ประโยคเริ่มต้นลูกตกเป็นเสียง โดต่ำแต่ในประโยคปิดเป็นเสียง โดสูงนั่นเอง

จากการวิเคราะห์ระดับเสียงในทางเดี่ยวขออยู่เพลงกราวในทางครุ่ย้อย เกิดมงคล สามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ทำนองทางเดี่ยวขออยู่ เพลงกราวในของครุ่ย้อย เกิดมงคลพบกลุ่มเสียงปัญญาที่ปรากฏในลูกโยน 8 ลูกโยนดังนี้

ลูกโยนที่ 1 กลุ่มเสียงที่พบคือ คร ม X ซ ล X = ระดับเสียงเพียงออบน

ลูกโยนที่ 2 กลุ่มเสียงที่พบคือ คร ม X ซ ล X = ระดับเสียงเพียงออบน

และกลุ่มเสียง ซ ล ท X ร ม X ระดับเสียงเพียงออล่าง

ลูกโยนที่ 4 กลุ่มเสียงที่พบคือ ร ม ฟ X ล ท X = ระดับเสียงทางนอก

ลูกโยนที่ 5 กลุ่มเสียงที่พบคือ ซ ล ท X ร ม X = ระดับเสียงเพียงออล่าง

และ กลุ่มเสียง คร ม X ซ ล X = ระดับเสียงเพียงออบน

ลูกโยนที่ 6 กลุ่มเสียงที่พบคือ ซ ล ท X ร ม X = ระดับเสียงเพียงออล่าง

ลูกโยนที่ 7 กลุ่มเสียงที่พบคือ ร ม ฟ X ล ท X = ระดับเสียงทางนอก

ลูกโยนที่ 8 กลุ่มเสียงที่พบคือ ร ม ฟ X ล ท X = ระดับเสียงทางนอก

ทำนองปิด กลุ่มเสียงที่พบคือ คร ม X ซ ล X = ระดับเสียงเพียงออบน

สรุปลักษณะกลุ่มเสียงที่พบใน 8 โยนมี ดังนี้

2. เนื้อทำนองทางเดี่ยวช่วงที่ 1 และช่วงที่ 2 กลุ่มเสียงที่พบมีสองกลุ่มคือ กลุ่มเสียง ซ ล ท X ร ม และ กลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X (ระดับเสียงเพียงออล่างและทางนอก)
3. ลูกโยนที่ 3 พบว่ามีการเปลี่ยนระดับเสียงซึ่งแตกต่างจากทำนองหลักที่ไม่มีการเปลี่ยนระดับเสียง
4. ลักษณะลูกตกมีความคล้ายคลึงกับทำนองหลักแต่มีรายละเอียดที่ซับซ้อนกว่าทำนองหลักแสดงถึงความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประพันธ์ทำนองเพลง
5. พบว่าในหลาย ๆ ลูกโยนมีการใช้หลุมเสียงเป็นตัวเชื่อมทั้งในประโยคและระหว่างประโยคเช่น ลูกโยนที่ 1 ส่วนที่ 4 ลูกโยนที่ 2 ส่วนที่เป็นทำนองครวญ และลูกโยนที่ 3
6. ลักษณะทำนองปิดจบด้วยลูกตกเสียง โดสูงซึ่งเป็นทำนองที่มีลักษณะใกล้เคียงกับทำนองเริ่มต้น

2.3 ทิศทางการเคลื่อนที่ของทำนอง

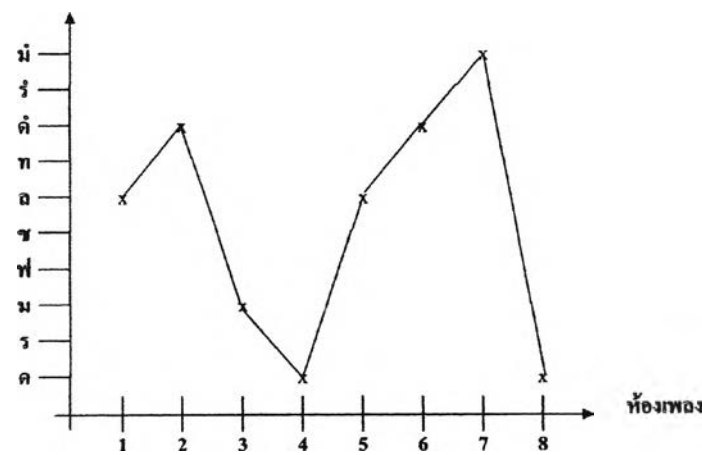
เพลงกราวในมีลักษณะของการประพันธ์ทำนองเพลงที่วิจิตรพิสดารซึ่งความวิจิตรนี้จะสามารถพิจารณาได้อย่างชัดเจนจากทิศทางการเคลื่อนที่ของทำนอง ซึ่งผู้วิจัยจะแสดงทิศทางการเคลื่อนที่ของทำนองของทางเดี่ยวทั้งหมด ทั้งลักษณะของลูกโยนและเนื้อทำนองหลัก

ข้อกำหนดในการวิเคราะห์การเคลื่อนที่ของทำนอง

- วิเคราะห์โดยใช้โน้ตชออยู่และแสดงทิศทางการเคลื่อนที่ของทำนองจากโครงสร้างในประโยคเพลงโดยใช้กราฟเส้นดังตัวอย่างดังนี้

สายเอก	ซ ล	ซ คคคค	ซ ล ซ		ซ ล	ซ คคคค	ซ ล ค ม	ร คคคค
สายทุ้ม	ร ม		ม	ร ค คคคค	ร ม			
โครงสร้าง	ล	ค	ม	ค	ล	ค	ม	ค

ระดับเสียง

กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 2

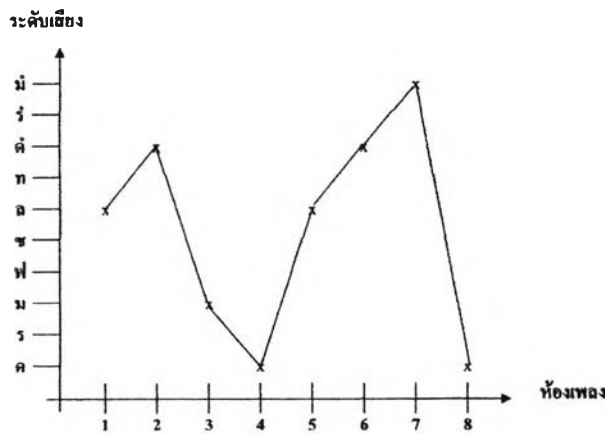
หมายเหตุ กราฟแนวนอนคือแกน X เป็นลักษณะของห้องเพลงในประโยค (จำนวน 2 จังหวะหน้าทับ) กราฟแนวตั้ง คือแกน Y แสดงลักษณะระดับเสียงตั้งแต่ระดับเสียงปกติถึงเสียงสูงพิเศษ

- ทำนองลูกโยนที่หนึ่งมีความยาวมากจึงต้องแบ่งโน้ตในการแสดงกราฟเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ระดับเสียง และใช้วิธีอธิบายรวมกราฟในแต่ละโยน
- กรณีประโยคที่มีลักษณะเหมือนกันใช้กราฟร่วมกัน

ทิศทางการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงกราวิน ทางเดียว

ส่วนที่ 1 : ประโยคที่ 1

สายเอก	ซ ล	ซ คคคค	ซ ล ซ		ซ ล	ซ คคคค	ซ ล ค ม	ร ค คคค
สายทุ้ม	ร ม		ม	ร ค คคค	ร ม			
โครงสร้าง	ล	ค	ม	ค	ล	ค	ม	ค

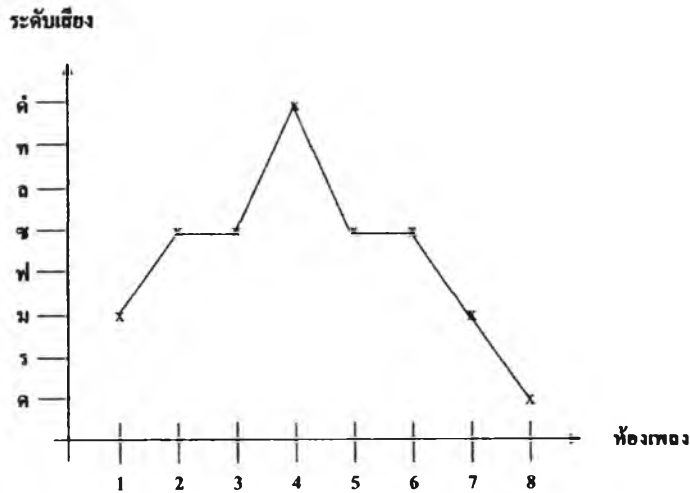

กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 1

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 1 โครงสร้างของเสียงอยู่ในระดับเสียงโด โดยในวรรคหน้า เริ่มดำเนินทำนองเพลงในห้องแรกด้วยเสียงเร อันเป็นเสียงขั้นที่ 2 จากนั้นพบว่ามี การเคลื่อนที่ สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนสูงสุดในระดับเสียงที่สูงในวรรคหลัง ทำให้เห็นทิศทางของเสียงที่มีการผันขึ้น ลงอยู่ในประ โยคเพลง แต่ทำนองยังมีความกลมกลืน แม้ว่าระดับเสียงไม่ได้อยู่ในระดับเสียง เดียวกัน เป็นการเพิ่มอรรถรสในทำนองเพลงให้น่าฟัง เพราะธรรมชาติของซออุ้มี่ลักษณะเสียงที่ ทุ้มต่ำจึงต้องมีการเล่นทำนองให้สูงต่ำเพื่อให้เกิดความไพเราะ

ประโยคที่ 2

สายเอก	ซ	ซ ล ซ	ค ล ซ	ค ล ร ค	ค ล ซ	ซ ซ		ซ
สายทุ้ม	ค ร ม	ม	ม		ค	ม ร	ม ร ค ม	ม ร ค
โครงสร้าง	ม	ซ	ซ	ค	ซ	ซ	ม	ค

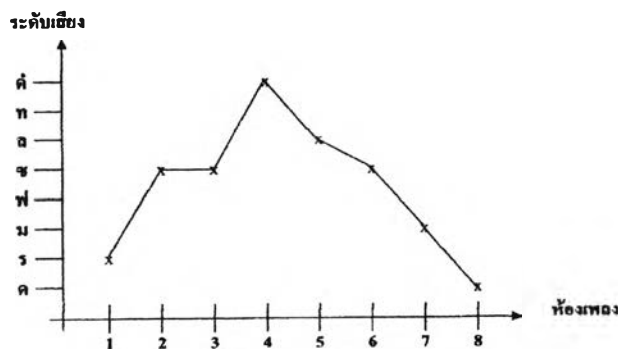

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 2

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 2 โครงสร้างของทำนองอยู่ในระดับเสียงโด เริ่มดำเนินทำนองด้วยเสียงซอล ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 5 พบว่ามีการดำเนินทำนองในทางเก็บทั้งหมด เช่นเดียวกับประโยคที่ 1 ในวรรคแรกมีการดำเนินทำนองเคลื่อนที่ขึ้นเล็กน้อย และพบว่าการพักเสียงอยู่ที่เสียงซอล จากนั้นจึงผันเสียงขึ้นไปยังเสียงโดสูง และเคลื่อนที่ลงมาพักเสียงที่เสียงซอล ดังเช่นตอนเริ่มต้นแล้วเคลื่อนที่ลงมายังลูกตกเสียงโดต่ำ ในประโยคที่ 2 พบว่ามีการเคลื่อนที่ขึ้นลงอย่างเป็นสัดส่วนและมาจบลงด้วยลูกตกในเสียงโดต่ำ

ประโยคที่ 3

สายเอก	ซ	ซ ล ซ	ค ล ซ	ค ล ร ค	ค ล ซ ม ล	ซ	ซ		ซ
สายทุ้ม	ค ม ร	ม	ม		ค	ม	ร	ม ร ค ม	ม ร ค
โครงสร้าง	ร	ซ	ซ	ค	ล	ซ		ม	ค

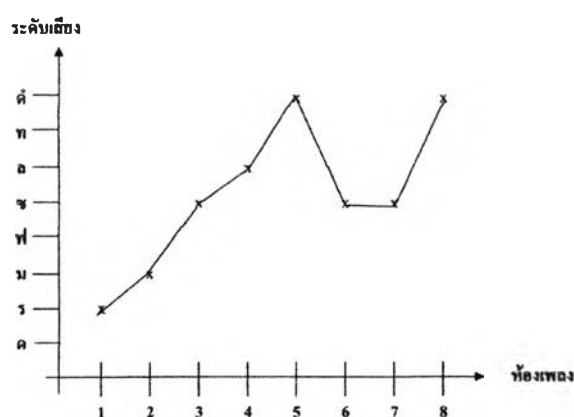
กราฟที่ 3 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 3

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 3 พบว่าลักษณะการเคลื่อนที่ของท่านองมีลักษณะใกล้เคียงกับประโยคที่ 2 แทบจะเป็นลักษณะเดียวกัน โดยเฉพาะในวรรคแรกของประโยค กระสวนท่านองมีลักษณะการเคลื่อนที่ไปในทิศทางเดียวกัน แต่ในวรรคหลังมีความแตกต่างในห้องที่ 5,6 ซึ่งมีการหักเหของท่านองที่เคลื่อนที่ต่ำลงเรื่อยๆ มาจบลงที่ลูกตกเสียงโด

ส่วนที่ 2 ประโยคที่ 1

ประโยคที่ 2

สายเอก	---	---	---	---	---	---	---	---
สายทุ้ม	ร	ม	ซ	ล	ค	ซ	ซ	ค
โครงสร้าง	ร	ม	ซ	ล	ค	ซ	ซ	ค

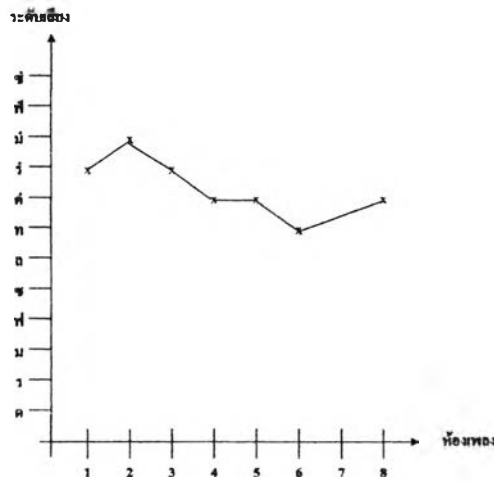

กราฟที่ 4 แสดงการเคลื่อนที่ของท่านองประโยคที่ 1

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 1 การเคลื่อนที่ของท่านองในประโยคนี้ ยังคงอยู่ในกลุ่มเสียงโด ครบทั้ง 5 เสียงคือ โด เร มี ซอล และ ลา ท่านองเพลงในวรรคแรกตกที่เสียงลา และในวรรคแรกมีทิศทางการเคลื่อนที่ของท่านองเป็นการเรียงเสียงขึ้นเมื่อมาถึงวรรคหลังมีการเคลื่อนที่ต่ำลงมาที่เสียงซอล จากนั้นมีการเคลื่อนที่ขึ้นสูงในเสียงลูกตกเสียงโด

ประโยคที่ 2

สายเอก	---	---	---	---	---	---	---	---
สายทุ้ม	ร	ม	ร	ค	ค	ท	ค	ค
โครงสร้าง	ร	ม	ร	ค	ค	ท	ค	ค

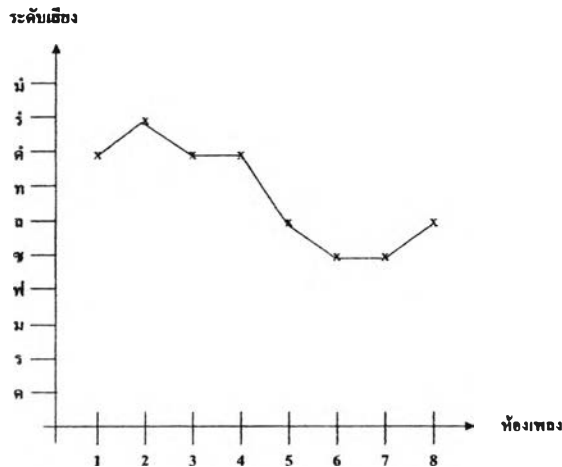

กราฟที่ 5 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 2

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 2 มีการดำเนินทำนองครวญ พบว่ามีการเคลื่อนที่ในกลุ่มเสียงสูงพิเศษและในวรรคแรกเป็นการเคลื่อนที่ขึ้นสูงโดยเริ่มจากเสียง เรสูง จากนั้นมีการเคลื่อนที่ไล่เสียงลงมายืนอยู่บนเสียง โค ซึ่งเป็นเสียงลูกตกท้ายห้อง ช่วงระหว่างเสียง โคถึง โคมีการเคลื่อนที่เป็นเส้นตรงขึ้นเสียงอยู่ไม่มีการเคลื่อนไหวของทำนอง จากนั้นมีการเคลื่อนที่ต่ำลงมาที่เสียงที่ครวญอยู่เล็กน้อยแล้วผันเสียงเคลื่อนที่ไปยังลูกตกเสียง โคสูง

ประโยคที่ 3

สายเอก	- ฟ - ด	- ร --	ด ร ด -	ด ร ด -	ค ท ล -	- ค - ซ	--- ซ	- ค ท ล
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	ค	ริ	ค	ค	ล	ซ	ซ	ล

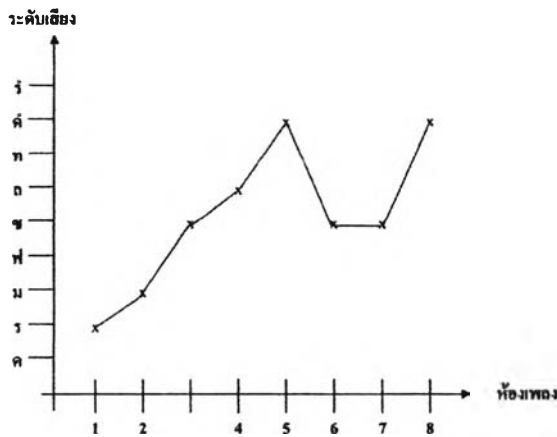

กราฟที่ 6 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 3

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 3 ในประโยคนี้พบว่า เป็นประโยคที่เชื่อมต่อมาจาก ประโยคที่ 2 ซึ่งเป็นลูกโยน ทำนองครวญในกลุ่มเสียงสูง โดยเริ่มดำเนินทำนองที่เสียงโดซึ่งเป็น เสียงขั้นที่ 1 จากนั้นเคลื่อนที่สูงขึ้นไปยังเสียงเรสูง แล้วกลับเคลื่อนลงในจุดเดิม คือเสียงโด คบแต่งทำนองเคลื่อนที่ต่ำลงเรียงเสียงผ่านลงเป็นระยะ มาพักเสียงที่เสียงซอล จากนั้นเคลื่อนที่ สูงขึ้นไปจบลงที่ลูกตกเสียงลา

ประโยคที่ 4

สายเอก	- ซคค	ซคค ซ- ค	รคซ ค	มรค - ร	มีร์ซมี-มี	----มี	----	---
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	ค	ค	ค	ริ	มี	มี	----	----

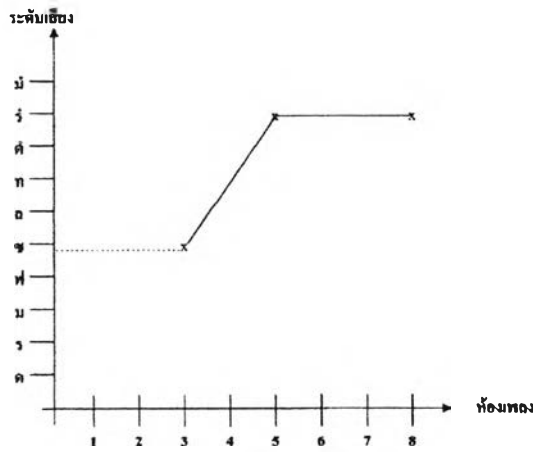

กราฟที่ 7 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 4

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 4 ลักษณะการดำเนินทำนองยังเป็นลูกโยน ที่อยู่ใน ลักษณะการครวญแบบลอยจังหวะมีการรัวเคลื่อนที่สูงขึ้นจากเสียงลาไปเสียงโดสูงและเคลื่อนที่ ต่ำลงมายังเสียงเดิมคือเสียงโด จากนั้นเคลื่อนที่สูงไปยังเสียงเร และเสียงมีแล้วครวญลอยเพื่อที่จะ เชื่อมต่อไปยังประโยคที่ 5

ประโยคที่ 5

สายเอก	---	---	---ซ	----	ซมีมี ริ	----	----	-- มีริ
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	----	----	ซ	----	ริ	----	----	ริ

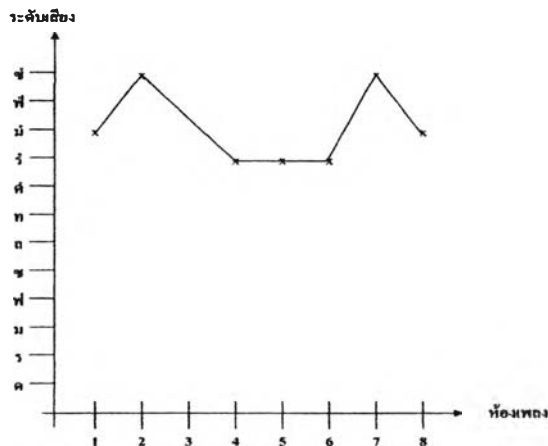

กราฟที่ 8 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 5

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 5 ยังคงเป็นการเคลื่อนที่ในทำนองทางครวญซึ่งต่อเนื่องมาจากประโยคที่ 1-3 ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองเริ่มมาจากเสียงมีสูง ในประโยคที่ 4 ลากเป็นเส้นตรงโดยไม่มีการเคลื่อนที่ไปยังเสียงอื่นจนกระทั่งผ่านมา 3 ห้องเพลงจึงเริ่มผันเสียงไล่สูงขึ้นและครวญไล่เสียงเคลื่อนไปยัง เสียงซอลสูงไปเรสูง เพื่อจะเปลี่ยนทำนองไปสู่ประโยคที่ 6 ซึ่ง มีการเคลื่อนที่ของทำนองในโน้ต กลุ่มสะบัดเสียงสูงพิเศษไปจบที่ลูกตกเสียงเรสูง

ประโยคที่ 6

สายเอก	ซ ม --	--- ซ	----	ซ ฟ มี ร	-- มี ร	ซ มี - ร	ซ มี - ร มี ซ	ร ซ มี --
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	มี	ซ	----	ร	ร	ร	ซ	มี

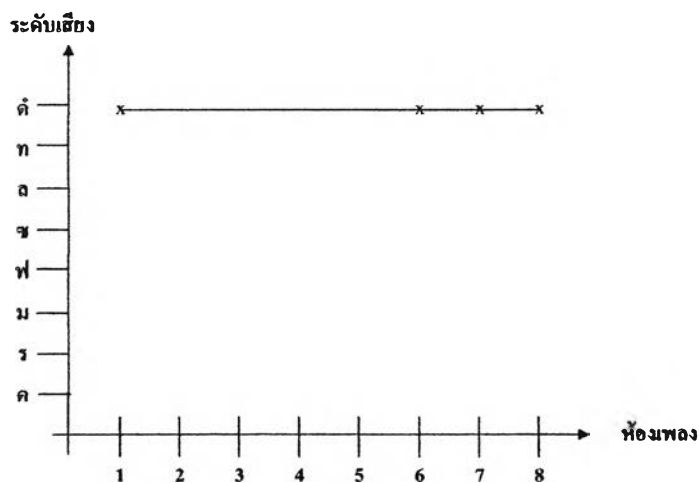
กราฟที่ 9 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 6

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์จากกราฟในประโยคที่ 6 พบว่า ทิศทางการเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคแรกห้องที่ 1 – 4 เป็นการเคลื่อนที่สลับสูงต่ำในกลุ่มโน้ตเสียงสูง แต่เมื่อพิจารณาจากวรรคหลังใน 4 ห้องสุดท้ายพบว่าการเคลื่อนที่เรียงเสียงสูงไปเรื่อย ๆ แล้วไปหยุดเคลื่อนที่ในเสียง เร สูงเพื่อจะเคลื่อนที่ต่ำลงมายังลูกตกเสียงเร สูง

ประโยคที่ 7

สายเอก	ร ค--	----	----	----	----	----ค	ค ค ค ค	-ค-ค
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	ค	----	----	----	----	ค	ค	ค

กราฟแสดงประโยคที่ 9

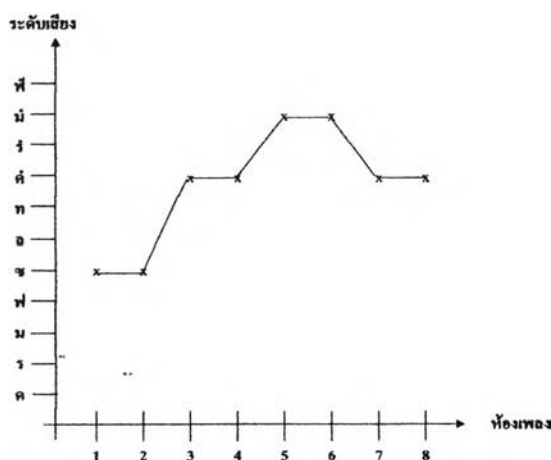

กราฟที่ 12 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 7

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 7 ทิศทางการเคลื่อนที่ของทำนองเป็นผลเนื่องมาจาก ประโยคที่ 8 ซึ่งมีการเคลื่อนที่ของทำนองไล่จากเสียงเร ลงมาเสียงโด โดยไม่มีการเคลื่อนที่ทำนอง ไปในเสียงอื่นอีกมีการยืนอยู่บนเสียงโด ในลักษณะการครวญลอยจังหวะเพื่อเปลี่ยนทิศทางไปยัง ลูกโยนเสียงโดในทำนองเก็บในประโยคที่ 8 ต่อไป

ประโยคที่ 3

สายเอก	ซ ซซ	ซ ลซซ	ค ลคค	คร คค	ม่ รม่ม่	ม่ ชม่ม่	ค ลคค	คร คค
สายทุ้ม	ม							
โครงสร้าง	ซ	ซ	ค	ค	ม่	ม่	ค	ค

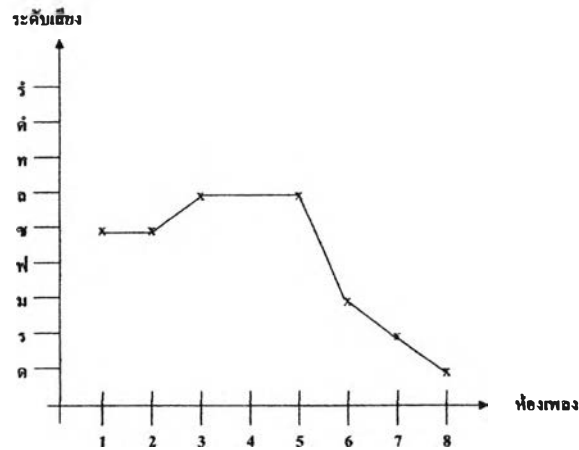

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 3

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 3 โครงสร้างของทำนองเพลงยังคงอยู่ระดับเสียงเดิม โดยมีการเริ่มต้นทำนองที่เสียงซอล อันเป็นเสียงขั้นที่ 5 เช่นเดียวกับประโยคที่ 1 และประโยคที่ 2 คบแต่งทำนองอยู่ในระดับเสียงเดียวกัน จากนั้นเคลื่อนที่สูงขึ้นไปยังเสียงโดสูงในลูกตกปลายวรรคหน้า จากนั้นทำนองเพลงในวรรคหลังเคลื่อนที่รองรับในระดับเดียวกันแล้วค่อย ๆ เคลื่อนที่ต่ำลงมายังเสียง โดสูงซึ่งเป็นลูกตกปลายประโยคอีกครั้งหนึ่ง

ประโยคที่ 4

สายเอก	ซ ซซ	ซ ลซซ	ค ลซล	คร คค	ซ ลซซ			ซ
สายทุ้ม	ม					ม ร มม	คร มร	ม รค
โครงสร้าง	ซ	ซ	ล	ค	ซ	ม	ร	ค

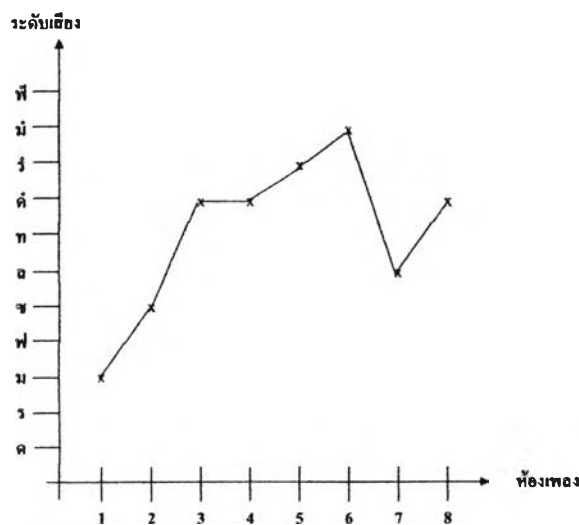

กราฟที่ 3 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 4

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 4 ลักษณะการเคลื่อนที่ในจุดเริ่มต้นมีลักษณะเดียวกับประโยคที่ 3 คือเริ่มดำเนินทำนองในเสียงเดียวกันและระดับเดียวกันทั้งสองห้องเพลง จากนั้นเคลื่อนที่สูงขึ้นในกลุ่มระดับเสียงเดียวกันที่เสียงลาซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 6 แล้วจึงเคลื่อนที่ลงในวรรคหลัง โดยครบแต่งทำนองเคลื่อนต่ำลงผ่านเสียง มี เสียง เร ลงมาสู่ถูกตกท้ายประโยคคือเสียง โค

ประโยคที่ 5

สายเอก	ข	ข ล ข ข	ค ล ค ค	ค ร ค ค	มี ร ค ร	มี ช มี มี	ค ล ข ล	ค ร ค ค
สายทุ้ม	ม ร ม							
โครงสร้าง	ม	ข	ค	ค	ร	มี	ล	ค

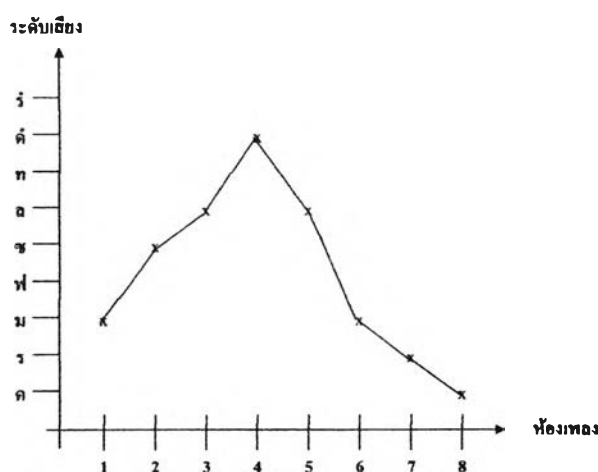

กราฟที่ 4 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 5

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 5 โครงสร้างของทำนองเพลงยังคงอยู่ในระดับเสียง โด เซ่น เดิม โดยในวรรคหน้าเริ่มดำเนินทำนองในห้องแรก ด้วยเสียงเดียวกับประโยคที่ 4 คบแต่ง ทำนองเพลงด้วยกลุ่มเสียงในระดับเสียงเดียวกัน แล้วจึงเคลื่อนที่สูงขึ้นไปยังเสียง โดสูงซึ่งเป็นลูกตก ปลายวรรคเพลงในห้องที่ 4 จากนั้นมีกลุ่มโน้ตเสียงสูงในวรรคหลังรองรับให้เคลื่อนที่สูงขึ้นไป อีกในเสียงมีสูง เมื่อเข้าสู่ปลายวรรคหลังกลับเคลื่อนลงอีกในเสียงลาก่อนที่ผันเสียงเคลื่อนสูงขึ้นไป ยังลูกตกเสียง โดสูงในห้องสุดท้าย

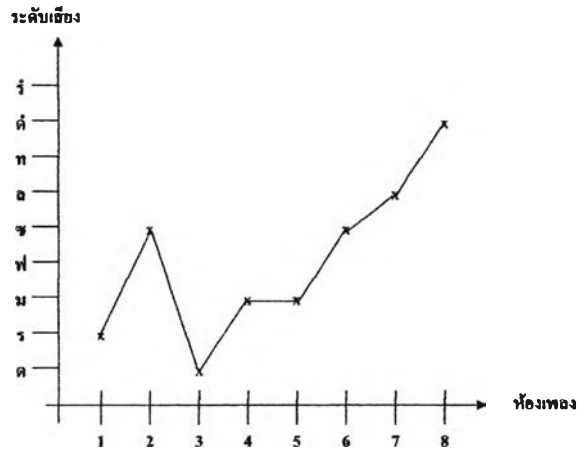
ประโยคที่ 6

สายเอก	ซ	ซ ล ซ ซ	ค ล ซ ล	ค ร ค ค	ซ ล ซ ซ			ซ
สายทุ้ม	ม ร ม					ม ร ม ม	ค ร ม ร	ม ร ค
โครงสร้าง	ม	ซ	ล	ค	ค	ซ	ม	ค

กราฟที่ 5 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 6

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 6 ประโยคที่ 6 ในวรรคหน้า 4 ห้องแรกลักษณะของ โครงสร้างและทิศทางของการดำเนินทำนอง ส่วนใหญ่ยังคงมีลักษณะเช่นเดียวกับประโยคที่ 5 แตกต่างกันที่การเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคหลัง มีการเคลื่อนที่ต่ำลงในระดับเดียวแต่เป็นการ เคลื่อนที่โดยมีกลุ่ม โน้ตในวรรคหลังที่ได้รับการคบแต่งทำนองมารองรับให้เคลื่อนต่ำลาดลงสู่ลูกตก เสียง โด

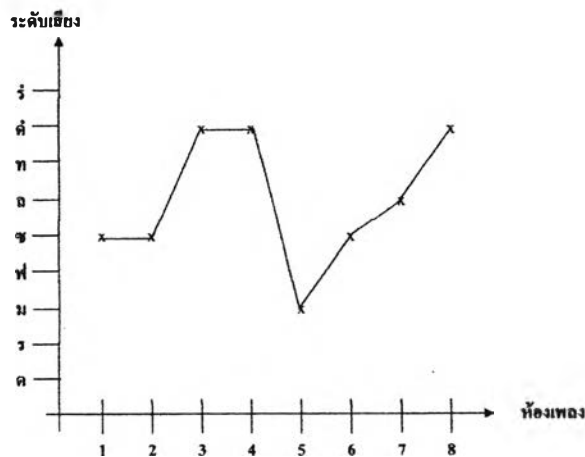

กราฟที่ 7 กราฟแสดงการเคลื่อนที่ของท่านองประโยคที่ 8

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 8 ในประโยคนี้อย่างคงมีการเริ่มต้นในลักษณะเดียวกับประโยคอื่น ๆ ที่ผ่านมา และเริ่มดำเนินท่านองเสียงเดียวกับประโยคที่ 7 ในวรรคหน้ามีการเคลื่อนที่สูงขึ้นไปยัง โน้ตในกลุ่มระดับเสียงเดียวกันคือเสียงซอล จากนั้นกลับเคลื่อนที่ต่ำลาดต่ำลงมาที่เสียงโดแล้วจึงเคลื่อนที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีกลุ่มโน้ตในวรรคหลังมารองรับไปจบที่ลูกคคเสียงเดียวกับประโยคที่ 7 คือเสียงเรสูง

ประโยคที่ 9

สายเอก	ซ ช ช	ช ล ช ช	ค ล ค ค	ค ร ค ค	ซ	ซ ล ช	ล ช ล	ค ล ร ค
สายทุ้ม	ม				ม ร ม	ม	ม	
โครงสร้าง	ซ	ซ	ค	ค	ม	ซ	ล	ค

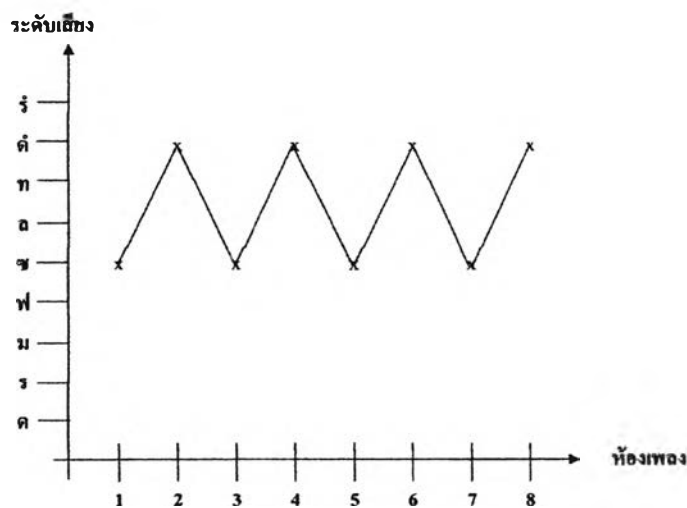
กราฟที่ 8 กราฟแสดงการเคลื่อนที่ของท่านองประโยคที่ 9

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 9 ประโยคนี้เป็นประโยคสุดท้ายของลูกโยนที่ 1 ส่วนที่ 3 ลักษณะโครงสร้างและการเริ่มดำเนินทำนองยังไม่เปลี่ยนแปลง ไปจากประโยคอื่น ๆ ในส่วนนี้การเคลื่อนที่ของทำนองเริ่มจากเสียงซอล ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 5 ในวรรคหน้ามีการเคลื่อนสูงขึ้นและในวรรคหลัง มีการเคลื่อนต่ำลงมายังเสียงมีโดยไม่ผ่านเสียงใด ๆ จากนั้นเริ่มมีการคบบ่างทำนองเคลื่อนที่สูงขึ้นอีกในวรรคหลัง โดยการเรียงเสียงขึ้นไปจนถึงลูกตกเสียงโดสูง

ส่วนที่ 4

ประโยคที่ 1

สายเอก	ซ ซ ค ซ	ค ค ซ ค	ซ ซ ค ซ	ค ค ซ ค	ซ ซ ค ซ	ค ค ซ ค	ซ ซ ค ซ	ค ค ซ ค
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	ซ	ค	ซ	ค	ซ	ค	ซ	ค

กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 1

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 1 ส่วนที่ 4 พบว่า มีการเคลื่อนที่จากเสียงซอล ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 5 ขึ้นไปสู่เสียงโดสูง และลักษณะของการเคลื่อนที่เป็นลักษณะรูปฟันปลาในทำนองของการเคลื่อนที่สูงอยู่ในห้องคู่ ส่วนลักษณะการเคลื่อนที่ต่ำลงอยู่ในห้องคี่ ในประโยคนี้เสียงที่มีการเคลื่อนไหวใช้เพียงสองเสียงคือเสียงโดสูงและเสียงซอลเท่านั้นเอง เมื่อพิจารณาจากรูปกราฟพบว่า การขึ้นลงของทำนองเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ ส่วนเสียงสุดท้ายลงจบในลูกตกเสียงโดสูง

ประโยคที่ 2

สายเอก	ช ช ช ช	ช ม ช ม	ช ช ม ช	ม ร ช ร	ช ช ม ช	ม ร ช ร	ช ช ร ช	ร ค ช ค
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	ช	ม	ช	ร	ช	ร	ช	ค

ประโยคที่ 3

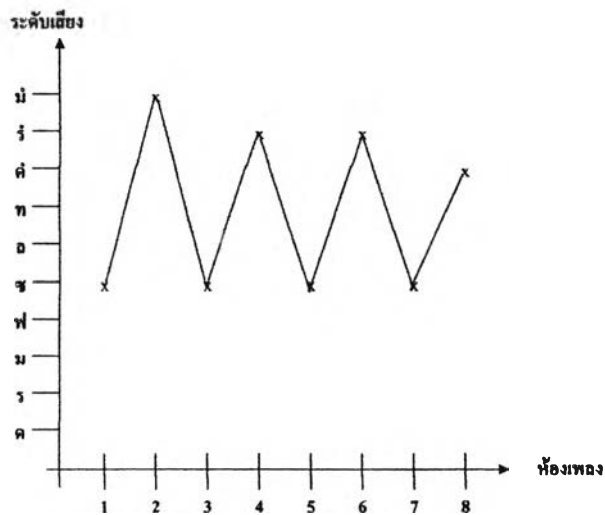
สายเอก	ช ช ช ช	ช ม ช ม	ช ช ม ช	ม ร ช ร	ช ช ม ช	ม ร ช ร	ช ช ร ช	ร ค ช ค
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	ช	ม	ช	ร	ช	ร	ช	ค

ประโยคที่ 4

สายเอก	ช ช ช ช	ช ม ช ม	ช ช ช ช	ม ร ช ร	ช ช ช ช	ม ร ช ร	ช ช ร ช	ร ค ช ค
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	ช	ม	ช	ร	ช	ร	ช	ค

ประโยคที่ 5

สายเอก	ช ช ช ช	ช ม ช ม	ช ช ช ช	ม ร ช ร	ช ช ช ช	ม ร ช ร	ช ช ร ช	ร ค ช ค
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	ช	ม	ช	ร	ช	ร	ช	ค

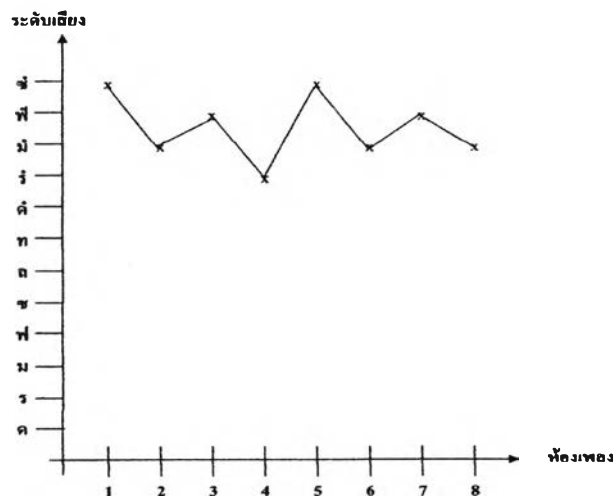

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 2-5

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 2,3,4 และประโยคที่ 5 โครงสร้างของทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มของระดับเสียงโดทั้งหมดใน 4 ประโยคนี้มีลักษณะการเคลื่อนที่ขึ้นลงเป็นลักษณะฟันปลาคล้ายกับประโยคที่ 1 และมีการเคลื่อนที่ในห้องคี่เหมือนกันทุกประการ แตกต่างกันในห้องคู่ซึ่งประโยคที่ 2 และประโยคที่ 3 มีการเคลื่อนที่ในกลุ่มเสียงสูงทั้งหมดคือเสียง มีสูง เรสูง และโดสูง แม้ว่าในประโยคที่ 4,5 จะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในโน้ตบางห้องแต่โครงสร้างของทำนองเป็นไปในลักษณะเดียวกันทั้งหมดนอกจากนี้พบว่าการขึ้นลงของทำนองไม่ผ่านเสียงใด ๆ ลักษณะการลงจบของประโยคมีการลงจบในเสียงโดสูง

ประโยคที่ 6

สายเอก	ซ ซ ซ ซ	ซ ฟ ซ มี	ซ ซ ซ ฟ	ซ มี ซ ร	ซ ซ ซ ซ	ซ ฟ ซ มี	ซ ซ ซ ฟ	ซ มี ซ ร
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	ซ	มี	ฟ	ร	ซ	มี	ฟ	ร

กราฟที่ 5 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 6

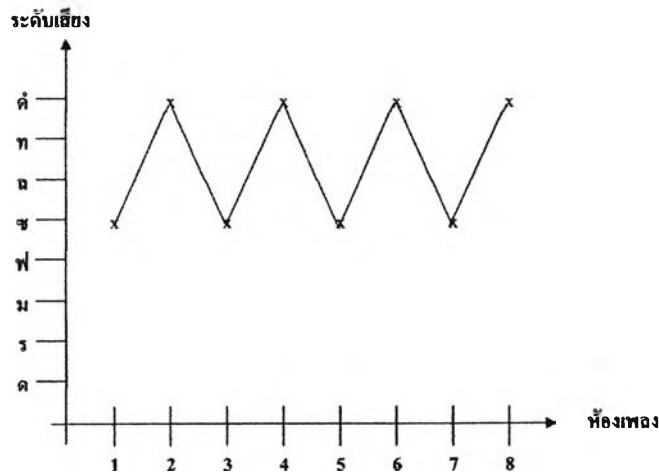
ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 6 ในประโยคนี้พบว่าเริ่มดำเนินทำนองที่เสียง ซอล เช่นเดียวกับหลาย ๆ ประโยคที่ผ่านมา จากการพิจารณารูปกราฟของเส้นเสียงพบว่าการเคลื่อนที่อย่างไม่เป็นระเบียบแต่ในความสลับซับซ้อนและไม่เป็นระเบียบดังกล่าว กลับพบว่ามีการทำนองที่เข้มข้นพิสดาร เพราะลักษณะของการเคลื่อนที่ใช้ตำแหน่งเสียงสูงทุกเสียง นอกจากนี้ยังพบว่าทุกห้องเพลงถูกเชื่อมทำนองด้วยเสียงซอล ทั้งประโยค

ประโยคที่ 7

สายเอก	ช ช ค ช	ร ค ช ค	ช ช ค ช	ร ค ช ค	ช ช ค ช	ร ค ช ค	ช ช ค ช	ร ค ช ค
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	ช	ค	ช	ค	ช	ค	ช	ค

ประโยคที่ 8

สายเอก	ช ช ค ช	ค ค ช ค	ช ช ค ช	ค ค ช ค	ช ช ค ช	ค ค ช ค	ช ช ค ช	ค ค ช ค
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	ช	ค	ช	ค	ช	ค	ช	ค

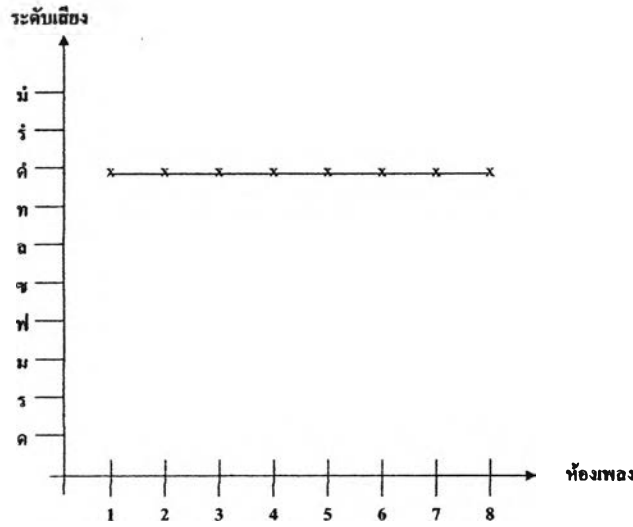

กราฟที่ 6 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 7, 8

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยค 7 และประโยคที่ 8 ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองทั้งสองประโยคนี้มีลักษณะการเคลื่อนที่เหมือนกับประโยคที่ 1 ทุกประการ

ประโยคที่ 9

สายเอก	ช ล ท ค	ท ล ท ค	ท ล ร ค	ท ล ท ค	ช ล ช ค	ท ล ท ค	ท ค ร ค	ท ล ท ค
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	ค	ค	ค	ค	ค	ค	ค	ค

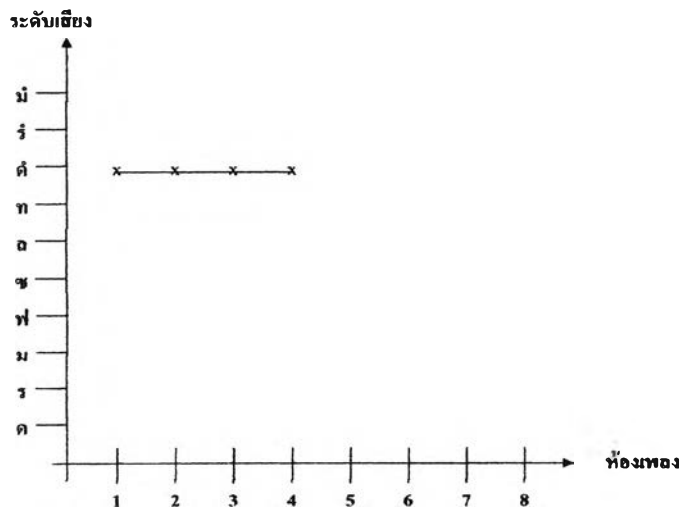

กราฟที่ 7 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 8

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 8 โครงสร้างของทำนองเคลื่อนที่เป็นเส้นตรงไม่มีการเคลื่อนที่ขึ้นลงเพราะทุกห้องเพลงดำเนินทำนองในลักษณะที่ถูกตกจะตกที่เสียงโดทุกห้องเพลง

ประโยคที่ 10 (ครึ่งประโยค 1 จังหวะหน้าทับ)

สายเอก	ท ล ท ด	ท ล ท ด	ท ล ท ด	ท ล ท ด
สายทุ้ม				
โครงสร้าง	ค	ค	ค	ค

กราฟที่ 8 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 9

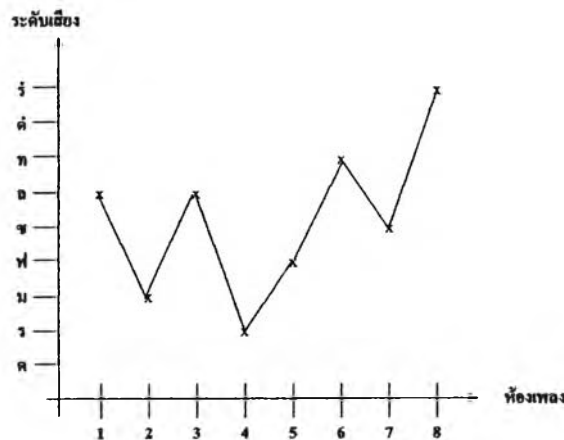
ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 9 ประโยคนี้เป็นประโยคที่มีเพียง 1 จังหวะ หน้าทับการเคลื่อนที่ของทำนองเป็นไปในลักษณะเดียวกับประโยคที่ 8 คือมีโครงสร้างของทำนองเป็นลักษณะเส้นตรง ลักษณะทำนองเป็นการลดรูปทำนอง และในสุดท้ายของลูกโยนที่ 1 นี้จบการเคลื่อนที่ของทำนองด้วยเสียงลูกโยนคือเสียง โดสูงเพื่อที่จะส่งทำนองไปยังลูกโยนที่ 2 คือเสียงเร ที่ จะมารองรับในประโยคต่อไป

กราฟลูกโยนที่ 2 เสียงเร

ส่วนที่ 1 ทำนองครวญ

ประโยคที่ 1

สายเอก	ท ล ช ล	ท ค	ล	ช	ล ช	ท	ล ช ช	ล ท คร
สายทุ้ม		ร ม	ฟ ค ฟ	ฟ ม ร	ม ฟ	ม ร ค	ร	
โครงสร้าง	ล	ม	ล	ร	ฟ	ท	ช	ร

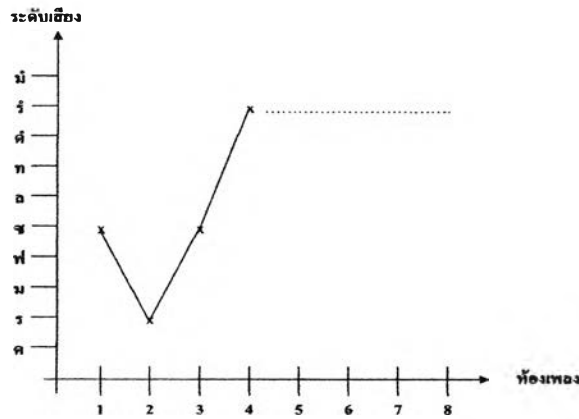

กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 1

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในลูกโยนที่ 2 ประโยคที่ 1 โครงสร้างของทำนองอยู่ในกลุ่มระดับเสียง เร เริ่มการดำเนินทำนองด้วยเสียงที ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 7 ประโยคนี้ถือเป็นประโยคตั้งต้นของลูกโยนเสียงเร ในส่วนของการดำเนินทำนองในลักษณะการครวญ เมื่อเริ่มจากเสียงทีแล้วจึงมีการเคลื่อนที่ต่ำลงมาในเสียงลาและเสียงมี จากนั้นเคลื่อนที่สูง ขึ้น ไปอีกในเสียงเรที่ห้องสุดท้ายของวรรคหน้าและขณะเดียวกันก็มีเสียงฟา ในวรรคหลังมารองรับให้เคลื่อนที่สูงขึ้น ไปโดยมีการคบบ่างทำนองให้เคลื่อนที่สูงไปยังลูกตกเสียงเรสูง

ประโยคที่ 2

สายเอก	ค ท ล ช	ท ล ช	ทลช ช	- ร				
สายทุ้ม		ร	ร	- ร				
โครงสร้าง	ช	ร	ช	ร	----	----	----	----

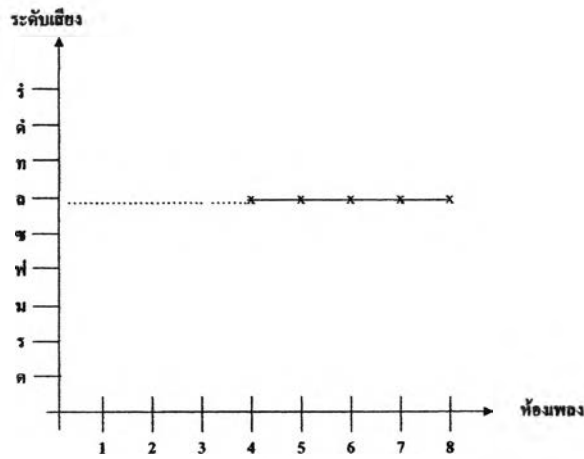

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 2

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 2 ลักษณะทำนองเริ่มเข้าสู่การดำเนินทำนอง ในลักษณะครวญมีการเคลื่อนที่ในวรรคหน้าเป็นเส้นเสียงลงมาที่เสียงเร จากนั้นมีการเคลื่อนที่สูงขึ้นในห้องที่ 2 เสียงเรสูงโดยผ่านเสียงซอลขึ้นไป จากนั้นมีการครวญยาวในจังหวะต่อไปจนถึง ประโยคที่ 3

ประโยคที่ 3

สายเอก	----	-----	-----	- ร ค ล	---ล	---ล	---ล	----ล
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	----	-----	-----	ล	ล	ล	ล	ล

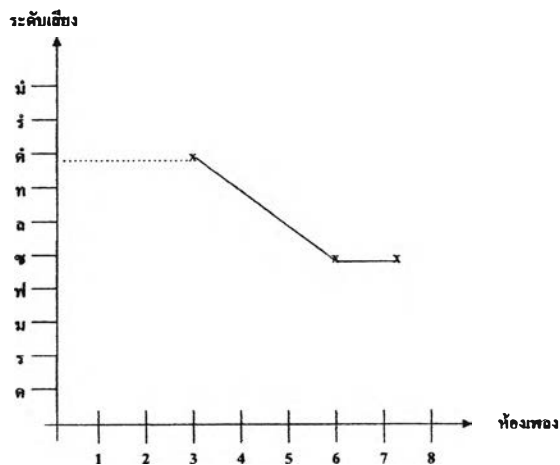

กราฟที่ 3 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 3

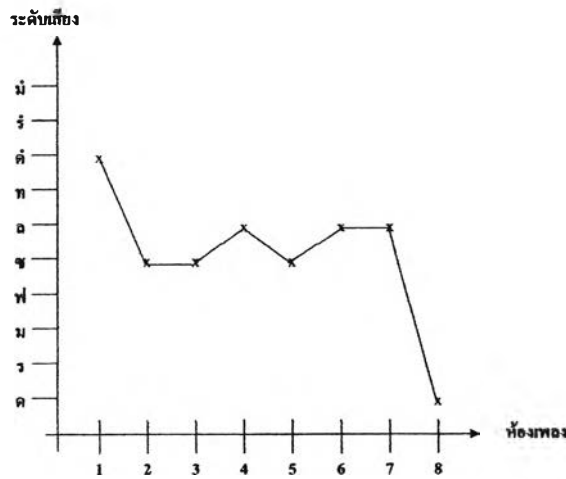
ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 3 โครงสร้างประโยคไม่มีความซับซ้อน มีการเคลื่อนที่ห้องที่ 4 เหตุเพราะในวรรคหน้าเป็นวรรคที่ยังคงเป็นทำนองครวญจากประโยคที่ 2 การเคลื่อนที่ของทำนอง เป็นลักษณะเส้นตรงในเสียงลา ไม่มีเสียงสูงต่ำ

ประโยคที่ 4

สายเอก	----	----	--- ค	----	----	--- ช	----	- ช - -
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	----	----	--- ค	----	----	--- ช	----	- ช - -

กราฟ 4 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 4

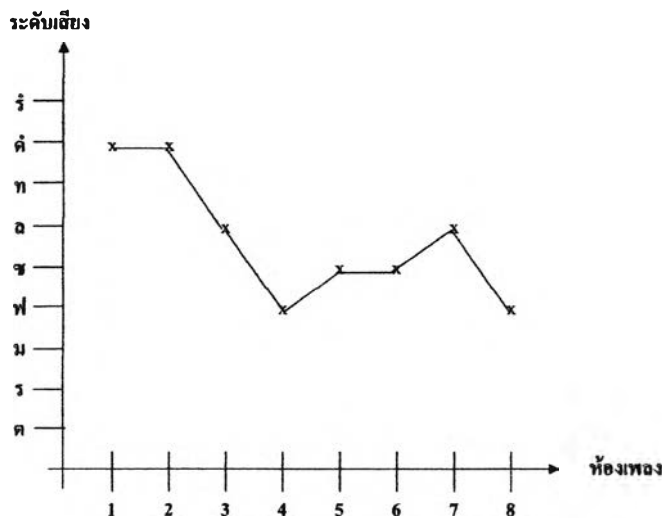

กราฟที่ 7 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 6

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 6 ในประโยคนี้เริ่มการเคลื่อนที่ของทำนองที่เสียง โดจากนั้นเคลื่อนที่ต่ำลง มาที่เสียง ซอล ตบแต่งทำนองขึ้นลงระหว่างเสียง ซอลและเสียงลา แล้วเคลื่อนที่ ต่ำลงมาในแนวคิ่งมาจบที่ลูกตกเสียง โดต่ำ

ประโยคที่ 7

สายเอก	- ซ - ค	- ซ - ค	--- ล	-- ซ	- ล - ซ	- ค - ซ	ซล --	-- ซ
สายทุ้ม				ฟ				ฟ
โครงสร้าง	ค	ค	ล	ฟ	ซ	ซ	ล	ฟ

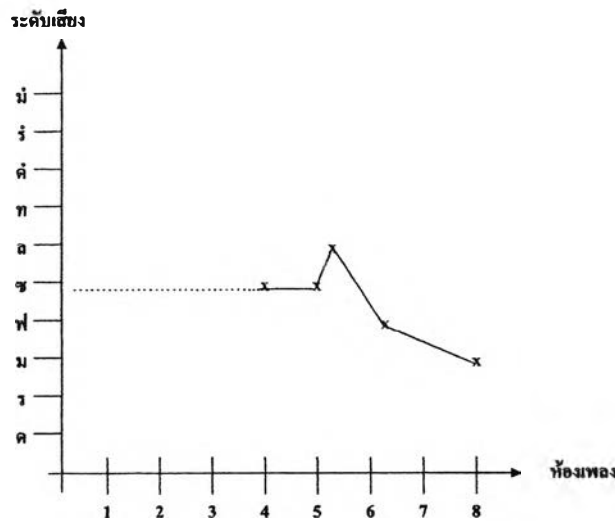

กราฟที่ 7 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 7

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 7 ในประโยคนี้พบว่ามีการเคลื่อนที่จากโน้ตเสียงโดโดยเคลื่อนที่ต่ำลงมาผ่านเสียงที มายังเสียงฟา จากนั้นเคลื่อนที่เรียงเสียงขึ้นไปยังเสียงลาแล้วกลับเคลื่อนต่ำลงมายังลูกตกเสียงฟาลักษณะของการทำงานองมีการเคลื่อนที่เข้มข้นใน 4 ห้องหลัง

ประโยคที่ 8

สายเอก	----	----	----	--- ซ	- ค - ซ	- คซ - ล	-- ซ	
สายทุ้ม								--- ม
โครงสร้าง	----	----	----	--- ซ	ซ	ล	ฟ	ม

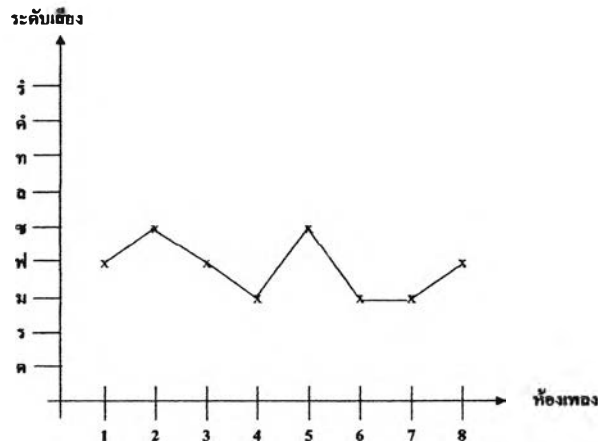

กราฟที่ 8 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 8

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 8 จากการพิจารณาจากลักษณะกราฟพบว่า ในประโยคนี้เป็นประโยคที่มีลักษณะการเคลื่อนที่ในทำนองครวญมาจากประโยคที่ 7 ยาวมาจนถึงเสียงซอล จากนั้นมีการเคลื่อนที่สูงขึ้นไปทีเสียงลา แล้วเคลื่อนต่ำผ่านลงมาที่ลูกตกเสียงฟา อีกครั้ง

ประโยคที่ 9

สายเอก		- ซ --			--- ซ		- ซ	- ล ซ
สายทุ้ม	--- ฟ		--- ฟ	--- ม		- ฟ - ม	ฟ ม	ฟ
โครงสร้าง	--- ฟ	ซ	--- ฟ	--- ม	ซ	ม	ม	ฟ

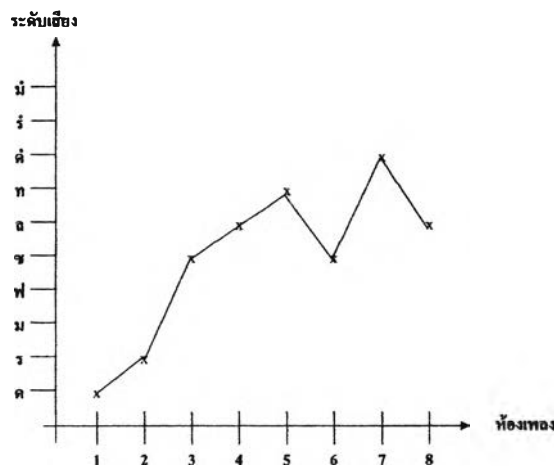

กราฟที่ 9 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 9

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 9 ในประโยคที่ 9 พบว่ามีการเริ่มดำเนินทำนองที่เสียงฟา ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 4 ซึ่งมีการเคลื่อนที่สูงขึ้นในเสียงซอล จากนั้นมีการคบบแต่งทำนองเคลื่อนที่ลงในเสียงค้ำในห้องสุดท้ายของวรรคหน้าที่เสียงมี เมื่อเข้าสู่วรรคหลังของประโยคมีการเคลื่อนที่สูงขึ้นไปยังเสียงซอล อีกครั้งหนึ่งแล้วจึงเคลื่อนที่ต่ำลงผ่านเสียงมีมาจบที่ลูกตกเสียงฟา

ประโยคที่ 10

สายเอก			- ช	- ล --	- ค - ท	- ล ลช	ชลท - ค	- ร คทล
สายทุ้ม	ม ร ช ค	- ม - ร	- ช					
โครงสร้าง	ค	ร	ช	ล	ท	ช	ค	ล

กราฟที่ 10 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 10

ลูกโยนที่ 2

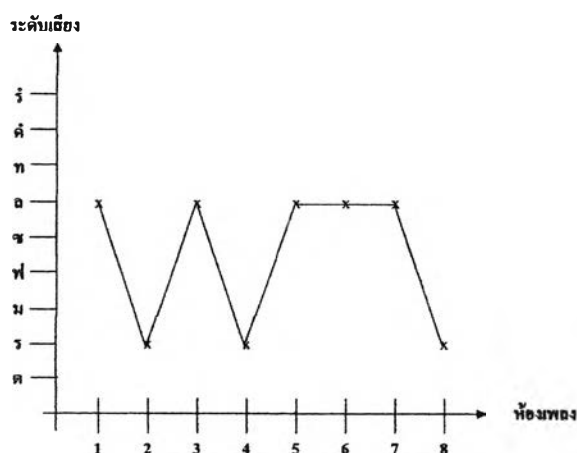
ส่วนที่ 2 : ทำนองเก็บ

ประโยคที่ 1

สายเอก	ซ ซล	ซ	ซ ค ล	ซ	ซ ซล	ซ ค ล	ซ ซล	ซ
สายทุ้ม	ร	ฟ ม ร	ร	ฟ ม ร	ร	ร	ร	ฟ ม ร
โครงสร้าง	ล	ร	ล	ร	ล	ล	ล	ร

ประโยคที่ 2

สายเอก	ซ ซล	ซ	ซ ค ล	ซ	ซ ซล	ซ ค ล	ซ ซล	ซ
สายทุ้ม	ร	ฟ ม ร	ร	ฟ ม ร	ร	ร	ร	ฟ ม ร
โครงสร้าง	ล	ร	ล	ร	ล	ล	ล	ร

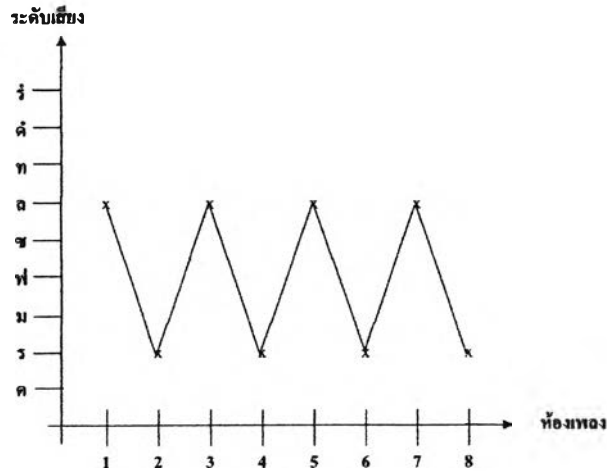

กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 1 และ ประโยคที่ 2

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 1 และ ประโยคที่ 2 โครงสร้างทำนองอยู่ในกลุ่มระดับเสียงโคเหมือนกัน เริ่มดำเนินทำนองที่เสียงเร ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 2 คบแต่งทำนองเคลื่อนที่ลงต่ำจนถึงเสียงเร ในห้องที่ 2 โดยมีเสียงฟา เป็นตัวเชื่อมทำนอง จากนั้นมีการเคลื่อนที่สูงขึ้นในห้องที่ 3 และเคลื่อนที่ต่ำลงสลับเป็นลักษณะรูปตัว W ในวรรคหน้า เมื่อเข้าสู่วรรคหลังมีการเคลื่อนที่สูงขึ้นสูงในลักษณะกึ่งสะพานโค้งหยุดเคลื่อนที่เป็นเส้นตรงในเสียงลา จากนั้นเคลื่อนที่ต่ำลงสู่เสียงลูกตกในเสียงเร

ประโยคที่ 3

สายเอก	ช ชล	ช	ช ค ล	ช	ช ชล	ช	ช ค ล	ช
สายทุ้ม	ร	ฟ ม ร	ร	ฟ ม ร	ร	ฟ ม ร	ร	ฟ ม ร
โครงสร้าง	ล	ร	ล	ร	ล	ร	ล	ร

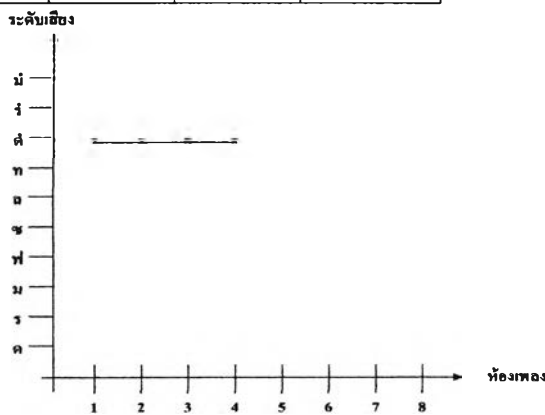

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 3

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 3 ในประโยคที่ 3 พบว่าลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองเป็นลักษณะสลับฟันปลา ขึ้นลงสม่ำเสมอมีการเคลื่อนที่ในระดับเสียงสูงในห้อยคี่และเคลื่อนที่ลงต่ำในห้อยคู่จนหมดประโยคเพลง

ประโยคที่ 4 (ครึ่งประโยค : 1 จังหวะหน้าทับ)

สายเอก	ช		ช	
สายทุ้ม	ฟ ม ร	ค ฟ ม ร	ฟ ม ร	ค ฟ ม ร
โครงสร้าง	ร	ร	ร	ร

กราฟที่ 3 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 4 (ครึ่งประโยค)

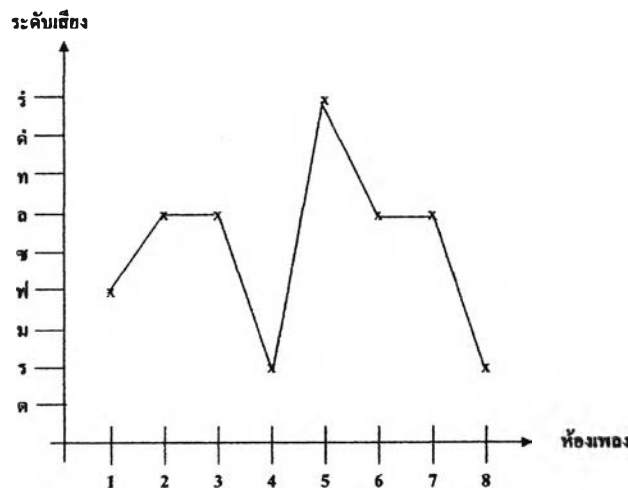
ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 4 (ครึ่งประโยค : 1 จังหวะหน้าทับ)

ในประโยคที่ 4 พบว่าลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองเป็นลักษณะเส้นตรง ไม่มีการเคลื่อนที่ของเสียง ในลักษณะขึ้นลงหรือลักษณะอื่น ๆ แต่เป็นการดำเนินทำนองในแนวราบซึ่งยืนอยู่บนเสียงเรต่ำอย่างสม่ำเสมอใน 4 ห้อง

ลักษณะการเคลื่อนที่ของ เนื้อทำนองทางเดี่ยว ช่วงที่ 1 (ไม่ย้อนต้น)

ประโยคที่ 1

สายเอก	ท ล ช		ท ล ช ล	ช	ช ล ท ร	ช ค ท ล	ท ล ช ล	ช
สายทุ้ม	ฟ	ม ฟ ช ล		ฟ ม ร				ฟ ม ร
โครงสร้าง	ฟ	ล	ล	ร	ร	ล	ล	ร

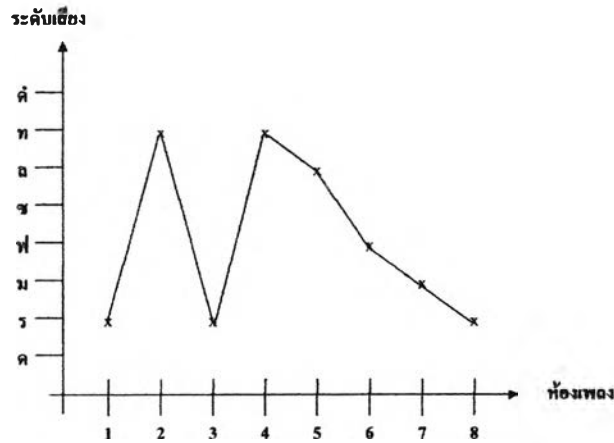

กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองของเนื้อทำนองประโยคที่ 1

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 1 โครงสร้างของทำนองเพลงอยู่ในระดับเสียงซอล โดยในวรรคหน้าเริ่มดำเนินทำนองในเสียงที่ซึ่งเป็นเสียงขึ้นที่ 7 จากกราฟที่แสดงทิศทางการเคลื่อนที่ในเนื้อทำนองของทางเดี่ยวในประโยคที่ 1 พบว่าการเคลื่อนที่ของเสียงช่วงแรกอยู่ในระยะสั้น ๆ โดยเริ่มจากเสียงลูกตกในห้องคือเสียงฟา จากนั้นมีการเคลื่อนที่ต่ำลงมายังปลายวรรคคือห้องที่ 4 เมื่อจะเริ่มจังหวะหน้าทับใหม่ในห้องที่ 5 กลับมีการเคลื่อนที่พุ่งไปยังเสียงเรสูงและค่อย ๆ เคลื่อนที่ต่ำลงตามลำดับในปลายประโยคเพื่อมาลงจบที่ลูกตกเสียงเร

ประโยคที่ 2

สายเอก	ท ล	ท	ล	ท	ล ร ท ล	ท ล	ล	
สายทุ้ม	ฟ	ร	ฟ ม ร	ฟ ม ร	ฟ ม ร	ฟ ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร
โครงสร้าง	ร	ท	ร	ท	ล	ฟ	ม	ร

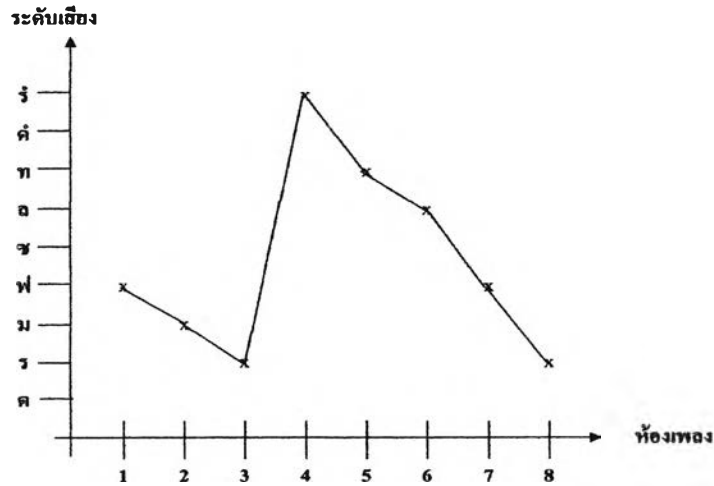

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองของเนื้อทำนองประโยคที่ 2

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 2 โครงสร้างของทำนองเพลง ในประโยคนี้ อยู่ในระดับเสียง เร เคลื่อนที่ขึ้นสูงด้วยเสียงที่ซึ่งอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเดียวกัน ประโยคนี้พบว่าในวรรคหน้า (4 ห้องแรก) ของประโยคมีความแตกต่างจากประโยคที่ 1 คือการเคลื่อนตัวหักมุมจากต่ำไปสูง และจากเสียงสูงลาดลงมาเสียงต่ำ เป็นการดำเนินทำนองที่มีการแปรผันของเสียงอย่างเข้มข้น เมื่อเข้าสู่วรรคหลังตั้งแต่ห้องที่ 5 – 8 พบว่าลักษณะการเคลื่อนที่ของเสียงมีความใกล้เคียงกับประโยคที่ 1 คือค่อย ๆ เคลื่อนที่เรียงเสียงต่ำลงมาเรื่อย ๆ จนถึงลูกตกเสียงเดียวกันคือ เสียงเร

ประโยคที่ 3

สายเอก	ร ท ล	ท ล	ล	ร	ท ร ล ท	ล ล		ล
สายทุ้ม	ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ม	ฟ ม ร ฟ	ฟ ม ร
โครงสร้าง	ฟ	ม	ร	ร	ท	ล	ฟ	ร

กราฟที่ 3 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองของเนื้อทำนองประโยคที่ 3

ลักษณะการเคลื่อนที่ในประโยคที่ 3 โครงสร้างของทำนองเพลงยังคงอยู่ในระดับเสียงเร และ ทิศทางการเคลื่อนที่ของประโยคที่ 3 นั้น เริ่มดำเนินทำนองในเสียง เร ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 2 นอกจากนี้พบว่าใน 3 ห้องแรกของวรรคเพลงมีการเคลื่อนที่แนวเสียงลงมาและกลับเคลื่อนที่ขึ้นเสียงสูงไปสู่เสียงเรสูง ในห้องที่ 4 จากนั้นมีการเคลื่อนที่เสียงต่ำลงมาเรื่อย ๆ ลักษณะเช่นเดียวกับ ประโยคที่ 1 และประโยคที่ 2

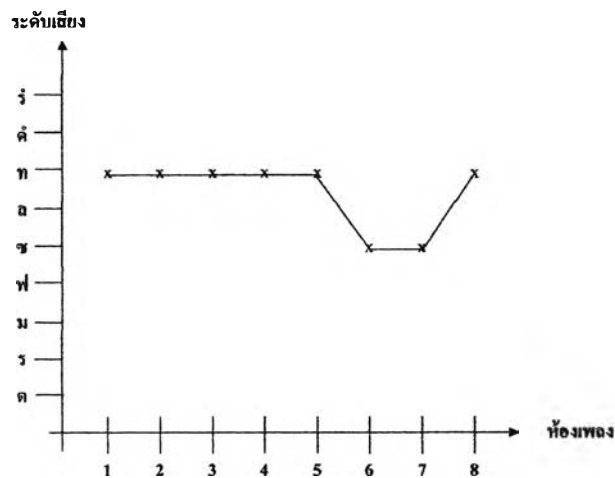
จากการวิเคราะห์ทิศทางเคลื่อนที่ของเนื้อทำนองทางเดียวจากกราฟ เนื้อทำนองช่วงที่ 1 ในทางเดียว พบข้อสังเกตดังนี้

1. ลักษณะการขึ้นลงของเสียงในวรรคหน้าตั้งแต่ห้องที่ 1 – 4 มีการแปรผันของเสียงอย่างชัดเจน
2. โครงสร้างของทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มเสียงซอล (ซ ล ท X ร ม X) และกลุ่มเสียง เร (ร ม ฟ X ซ ล X)
3. พบว่าจุดที่เป็นช่วงต่อของการเคลื่อนที่ของประโยคอยู่ในตำแหน่งเดียวกันคือห้องที่ 3,4 ในวรรคหน้าของประโยคเพลง
4. ลักษณะเส้นกราฟเสียงในวรรคหลังตั้งแต่ห้องที่ 5 – 8 ของทั้งสามประโยคมีลักษณะคล้ายคลึงกันคือมีการเคลื่อนที่ตามลำดับเสียงลงมาหาถูกตกเสียงเดียวกัน

ลักษณะการเคลื่อนที่ของ เนื้อทำนองทางเดี่ยว ช่วงที่ 2 เทียบแรก

ประโยคที่ 1

สายเอก	ซ ท ล ท	ร ท ล ท	ซ ท ล ท	ร ท ล ท	ซ ล	ซ ซ ซ	ซ ล ซ	ท ล ร ท
สายทุ้ม					ร ม	ม	ร	
โครงสร้าง	ท	ท	ท	ท	ท	ซ	ซ	ท

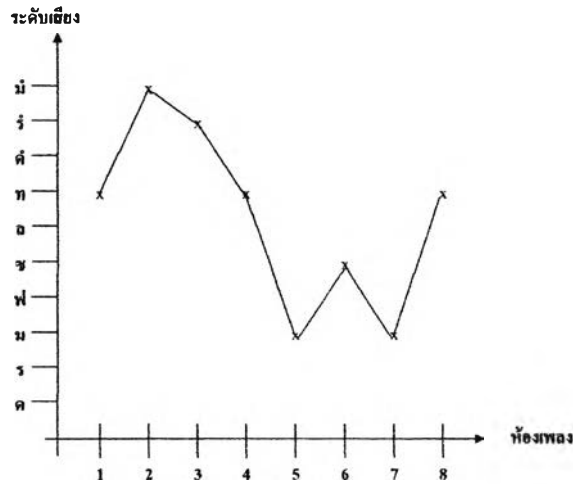

กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองของเนื้อทำนองประโยคที่ 1

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 1 การดำเนินทำนอง ยืนอยู่บนเสียงที่ จนหมดวรรคหน้าใน 4 ห้องแรก และเมื่อเข้าสู่วรรคหลังมีการเคลื่อนที่ต่ำลงในห้องที่ 6-7 เมื่อใกล้ จะหมดวรรคหลังกลับมีการเคลื่อนที่สูงขึ้น ไปยังตำแหน่งเดียวกับทำนองในวรรคต้นคือ เคลื่อนที่ไป จบยังเสียงที่

ประโยคที่ 2

สายเอก	ซ ล ซ ท	- ร - มี่	ร ร มี่ ร	ซ ม ท	ซ	ซ ท ล ซ		ซ ล ท
สายทุ้ม				ร	ม ร ม		ฟ ม ร ม	ฟ
โครงสร้าง	ท	มี่	ร	ท	ม	ซ	ม	ท

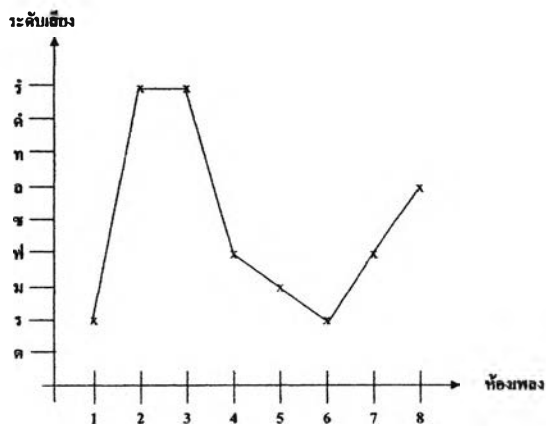

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองของเนื้อทำนองประโยคที่ 2

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 2 หลังจากประโยคที่ 1 ถูกตกลงจบที่เสียงที ในประโยคนี้พบว่ามี การเคลื่อนที่ต่อเนื่องจากประโยคที่ 1 คือเคลื่อนจากเสียงที แล้วผันเสียงให้สูงขึ้นในห้องที่ 2 จากนั้นก่อนเข้าสู่วรรคหลังมีการไล่เสียงลงมาเป็นลำดับจากนั้นเริ่มมีการเคลื่อนที่ขึ้น แล้วจึงตกแต่งเคลื่อนที่เป็นรูป ตัว w ในห้องท้ายประโยคจากนั้นเคลื่อนที่สูงขึ้นไปสู่ลูกตกเสียงที อีกครั้งหนึ่ง

ประโยคที่ 3

สายเอก	ล ท ล	ล ล ล ร	ล ล ล ร	ค ท ล	ล		ล	ซ ล ท ล
สายทุ้ม	ร			ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	
โครงสร้าง	ร	ริ	ริ	ฟ	ม	ร	ฟ	ล

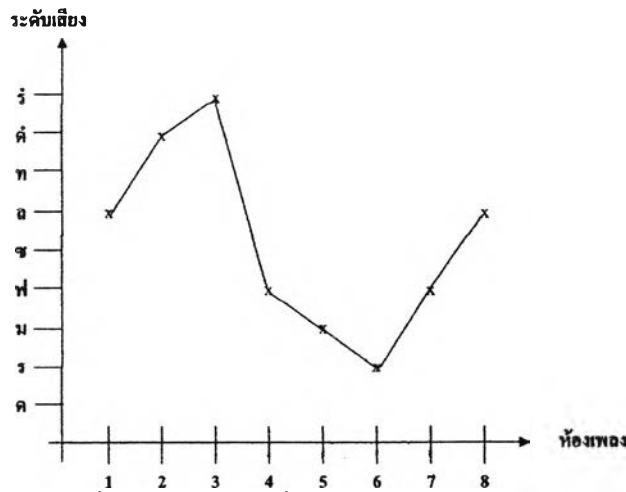

กราฟที่ 3 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองของเนื้อทำนองประโยคที่ 3

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 3 โครงสร้างของทำนองยังคงอยู่ในระดับเสียงเร เริ่มดำเนินทำนองในเสียงเร ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 2 หลังจากในประโยคที่ สองมีการลงจบที่เสียงทีและในประโยคที่สาม กลับมีการเริ่มต้นการเคลื่อนที่ของทำนองใหม่ในเสียงเร และเป็นการเคลื่อนไหวในเสียงเดียวกัน แต่แตกต่างกันตรงระดับเสียงคือจากเสียงเรต่ำไปยังเรสูง ซึ่งทำให้ทำนองมีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด เมื่อเข้าสู่ปลายวรรคหน้า ทิศทางของเสียงเริ่มลดระดับต่ำลงเรื่อยๆ จนกลับมายังจุดเดิมคือเสียงเร จากนั้นก่อนหมดประโยคมีการเคลื่อนที่สูงขึ้นไปยังเสียงลาเป็นการลงจบที่ถูกตกเสียงลา

ประโยคที่ 4

สายเอก	ค ท ค ล	ท ค ท ค	ล ท ค ร	ค ท ล	ล		ล	ซ ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	
โครงสร้าง	ล	ค	ร	ฟ	ม	ร	ฟ	ล

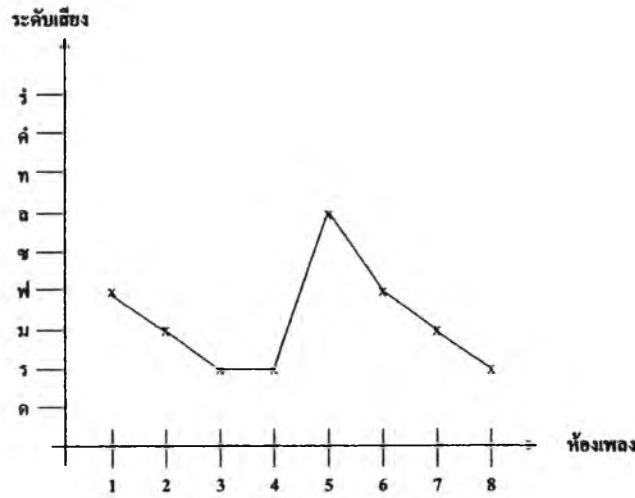

กราฟที่ 4 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองของเนื้อทำนองประโยคที่ 4

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 4 ในประโยคนี้ก็มีลักษณะเช่นเดียวกับประโยคที่สองที่รับลูกตกเมื่อเป็นตัวเริ่มต้นของการเคลื่อนที่ของทำนอง คือเริ่มจากลูกตกเสียงลา แล้วผัน เสียงสูงขึ้นไปทีเสียง เรสูง เมื่อเข้าสู่วรรคหลัง เริ่มมีการเคลื่อนที่ต่ำลงมาลักษณะเป็นเส้นโค้งจนถึงเรต่ำ ก่อนหมดวรรคมีการไล่เสียงสูงกลับไปยังเสียงเดิมที่เริ่มต้นคือเสียงลา

ประโยคที่ 5

สายเอก	ร ท ล	ท ล	ล	ท	ล ร ท ล	ท ล	ล	ร
สายทุ้ม	ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ฟ	ม ฟ ม	ฟ ม ร
โครงสร้าง	ฟ	ม	ร	ท	ล	ฟ	ม	ร

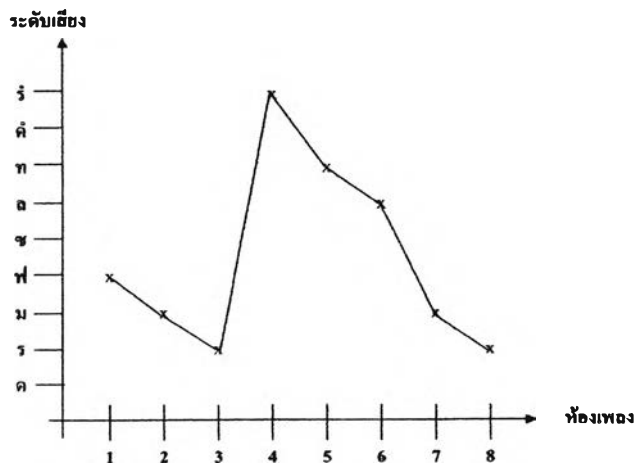

กราฟที่ 5 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองของเนื้อทำนองประโยคที่ 5

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 5 โครงสร้างทำนองอยู่ในกลุ่มบันไดเสียง เดิมคือเสียง เร เริ่มดำเนินทำนองในเสียงเร ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 2 เคลื่อนที่ทำนองจากเสียงฟาต่ำลงในลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นกลอนเรียงเสียงจากสูงลงมาต่ำในวรรคหน้า จากนั้นเคลื่อนที่กลับไปยังเสียงสูงอีกครั้งหนึ่งจนเกือบหมดคประโยคจึงมีการเคลื่อนที่ลงมาในระดับ เช่นเดียวกับการเริ่มในวรรคหน้า

ประโยคที่ 6

สายเอก	ร ท ล	ท ล	ล	รั	ท ร ล ท	ล ล		ล
สายทุ้ม	ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ม	ฟ ม ร ฟ	ฟ ม ร
โครงสร้าง	ฟ	ม	ร	ร	ท	ล	ฟ	ร

กราฟที่ 6 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองของเนื้อทำนองประโยคที่ 6

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 6 ประโยคที่ 6 ซึ่งเป็นประโยคสุดท้ายของเนื้อทำนองในทางเดี่ยวเที่ยวแรก ลักษณะการเคลื่อนที่โดยภาพรวมมีความคล้ายคลึงกับประโยคที่ 5 โดยเริ่มเคลื่อนที่ และลงจบในเสียงเดียวกันคือเคลื่อนที่ในเสียง ฟา และลงจบในลูกตกเดียวกันคือ เสียง เร จะมีความแตกต่างเพียงช่วงกลางของประโยคที่ 6 มีการเคลื่อนไปทางสูงโดยไม่ผ่านเสียงอื่น

จากการวิเคราะห์การเคลื่อนที่ของทำนองในเนื้อทำนองทางเดี่ยวช่วงที่ 2 เที่ยวแรกพบข้อสังเกตดังนี้

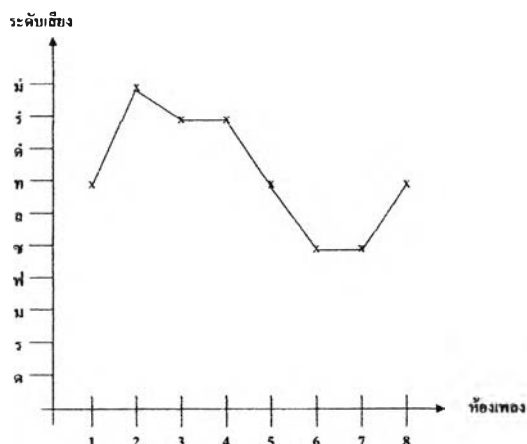
1. การลงจบเป็นลักษณะเสียงที่เป็นคู่ ๆ เช่น ประโยคที่ 1,2 ลงจบในลูกตกเสียงที่ประโยคที่ 3,4 ลงจบในเสียง ลา และสองประโยคสุดท้ายลงจบด้วยเสียงเดียวกันอีกคือเสียง เร
2. รูปแบบของกราฟเสียงในสองประโยคหลังมีความใกล้เคียงกัน ส่วนในประโยคอื่น ๆ พบการเคลื่อนไหวของทำนองขึ้นลงตลอดทุกประโยคยกเว้นประโยคที่ 1 ที่เริ่มต้นด้วยการเคลื่อนที่เป็นเส้นตรง
3. โครงสร้างของประโยคส่วนใหญ่อยู่ในระดับเสียง เร (ร ม ฟ X ล ท X)

ลักษณะการเคลื่อนที่ของ เนื้อทำนองทางเดี่ยว ช่วงที่ 2 เที่ยวที่สอง

เนื่องจากในเนื้อทำนองของทางเดี่ยวจะมีความแตกต่างจากเนื้อทำนองหลัก ในเรื่องการประดิษฐ์ทำนองของการกลับต้นที่ต่างกันไป ซึ่งในทำนองหลักพบว่าเที่ยวสองมีการบรรเลงซ้ำในทำนองเดิมหรือมีการกลับต้นในทำนองเดิม แต่ในทางเดี่ยวขอลู่ทางครุ้อยย เกิดมจลพบว่ามี การดำเนินทำนองให้แตกต่างจากเที่ยวแรกโดยการดำเนินทำนองเก็บในเสียงที่เปลี่ยนไปจากเดิมแต่ไม่ได้ละทิ้งรูปทำนองเดิมแต่อย่างใดในเสียงลูกตกและเนื้อประโยคยังคงมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันดังนี้

ประโยคที่ 2

สายเอก	ช ล ช ท	ล ท	ล ช	ช ท	ร ร ท	ร ล ร ช	ร ล ช	ท ล ร ท
สายทุ้ม		ร ม	ม ร	ม ร	ร		ร	
โครงสร้าง	ท	ม	ร	ร	ท	ช	ช	ท

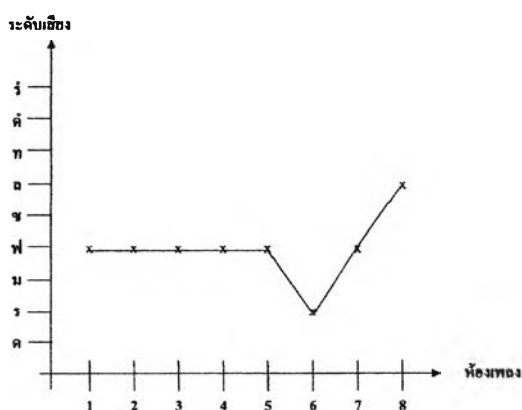
กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของเนื้อทำนองช่วงที่ 2 เทียบที่สองประโยคที่ 1,2 ลักษณะการเคลื่อนที่ของเนื้อทำนองในทางเดียวช่วงที่ 2 เทียบที่สองนี้ มีลักษณะที่เหมือนและแตกต่างกันดังนี้

ลักษณะการเคลื่อนที่ของประโยคที่เหมือนกันคือประโยคที่ 1,4,5,6 ส่วน ลักษณะกราฟการเคลื่อนที่ที่ต่างกัันคือประโยคที่ 2, 3 ดังนี้

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 2 ในประโยคนี้พบว่าวรรคหน้าเริ่มต้นด้วยเสียงที่เช่นเดียวกับเที่ยวแรกแต่มีการเคลื่อนที่ในกลุ่มเสียงสูงแต่เป็นการเคลื่อนที่ในลักษณะสั้น ๆ จากนั้นมีการเคลื่อนที่ลงในเสียงซอล วรรคหลังของประโยคแล้วเคลื่อนขึ้นสูงในระดับเสียงเดิมของวรรคหน้าคือเสียงที่

ประโยคที่ 3

สายเอก		ล		ล		ล	ล	ซ ล ล ล
สายทุ้ม	ร ฟ ม ฟ	ฟ ม ฟ	ร ฟ ม ฟ	ฟ ม ฟ	ร ฟ ม ฟ	ฟ ม ร	ร ม ฟ	
โครงสร้าง	ฟ	ฟ	ฟ	ฟ	ฟ	ร	ฟ	ล

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 3

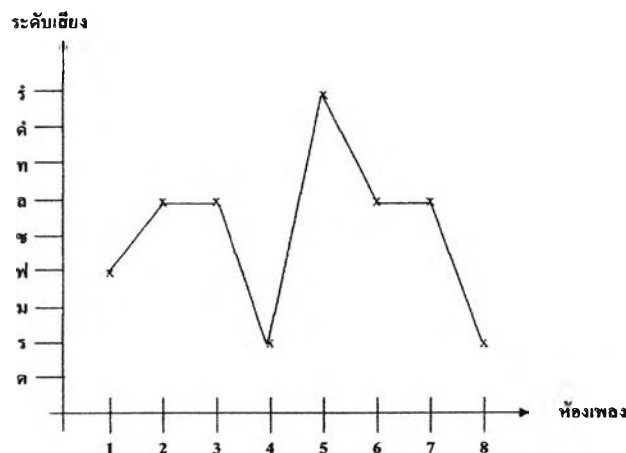
ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 3 แตกต่างจากเที่ยวแรกอย่างสิ้นเชิงคือมีการเคลื่อนที่เป็นเส้นตรง (ในเที่ยวแรกมีการเคลื่อนที่สูงต่ำสลับกัน) จากนั้นเคลื่อนไล่เสียงลงมายังเสียงซอลเมื่อจะจบประโยคกลับเคลื่อนที่กลับไปยังเสียงเดิมที่เริ่มต้นคือเสียงที

จากการเปรียบเทียบเนื้อทำนองหลักทั้งสองเที่ยว พบว่าทำนองส่วนใหญ่ยังคงรักษาทำนองเดิมไว้ มีเพียงสองประโยคที่ทำทำนองให้แตกต่างเพื่อให้เกิดความไพเราะและเป็นการแสดงภูมิปัญญาของผู้ประพันธ์ทำนองให้มีความวิจิตรพิสดารและให้เห็นความแตกต่างนั่นเอง

ลูกโยนที่ 3 เสียงเร

ประโยคที่ 1

สายเอก	ท ล ช	ช ล	ท ล ช ล	ช	ช ล ท ร	ช ค ท ล	ท ล ช ล	ช
สายทุ้ม	ฟ	ม ฟ		ฟ ม ร				ฟ ม ร
โครงสร้าง	ฟ	ล	ล	ร	ร	ล	ล	ร

กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 1

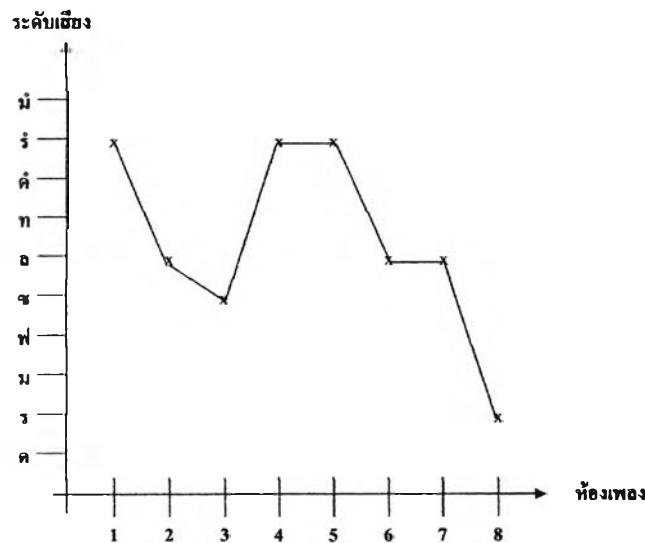
ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 1 เริ่มดำเนินทำนองในเสียงที ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 7 จากนั้นมีการเคลื่อนที่สูงขึ้นไปยังเสียงลา ดบแต่งทำนองและเคลื่อนที่ลงต่ำในห้องที่ 4 ปลายวรรคเพลง จากนั้นเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่ขึ้นสูงไปยังเสียงเรสูงแล้วกลับเคลื่อนต่ำลงอีกครั้งในห้องปลายประโยคลงจบที่ลูกตกเสียง เร

ประโยคที่ 2

สายเอก	ช ล ท ร	ช ค ท ล	ช ร ช	ล ท ค ร	ช ล ท ร	ช ค ท ล	ท ล ช ล	ช
สายทุ้ม			ร					ฟ ม ร
โครงสร้าง	ร	ล	ร	ร	ร	ล	ล	ร

ประโยคที่ 3

สายเอก	ช ล ท ร	ช ค ท ล	ช ร ช	ล ท ค ร	ช ล ท ร	ช ค ท ล	ท ล ช ล	ช
สายทุ้ม			ร					ฟ ม ร
โครงสร้าง	ร	ล	ร	ร	ร	ล	ล	ร

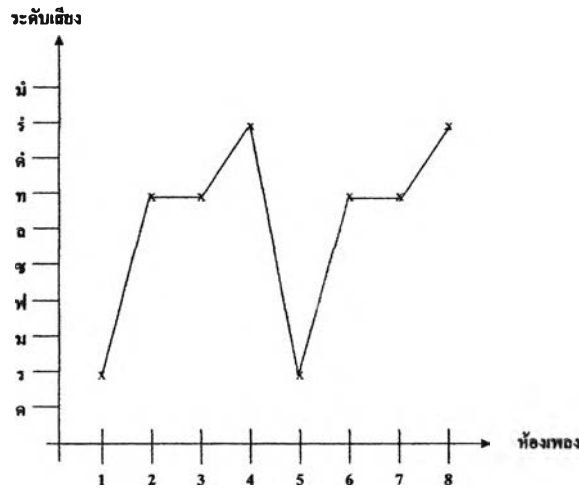

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 2,3

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 2 ,3 ในประโยคที่ 2 และประโยคที่ 3 มีลักษณะที่เหมือนกันเนื่องจากการดำเนินทำนองซ้ำประโยค ใน 2 ประโยคนี้เริ่มดำเนินทำนองในเสียง ซอล ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 5 จากนั้นมีการเคลื่อนไหวของทำนองเพลงขึ้นสูงในเสียงเรสูงคบแต่งทำนองเคลื่อนต่ำลงมาโดยผ่านเสียงลามายังเสียงซอล ห้องที่ 3 ของวรรคเพลง เมื่อเข้าสู่วรรคที่ 4 ซึ่งเป็นทำนองปลายวรรคพบว่าการเคลื่อนที่สูงขึ้นไปในระดับเดียวกับตอนเริ่มต้นคือเสียงเรสูงอีกครั้ง จนกระทั่งเข้าสู่วรรคหลังของประโยคจึงมีการเคลื่อนที่ต่ำลงมายังลูกตก เสียงเร

ประโยคที่ 4

สายเอก	ท ล	ท	ล ล ท	ร ร ร	ล	ท	ล ล ท	ร ร ร
สายทุ้ม	ฟ ร	ฟ ม ร	ฟ	ร	ฟ ม ร	ฟ ม ร	ฟ	ร
สายทุ้ม	ร	ท	ท	ร	ร	ท	ท	ร

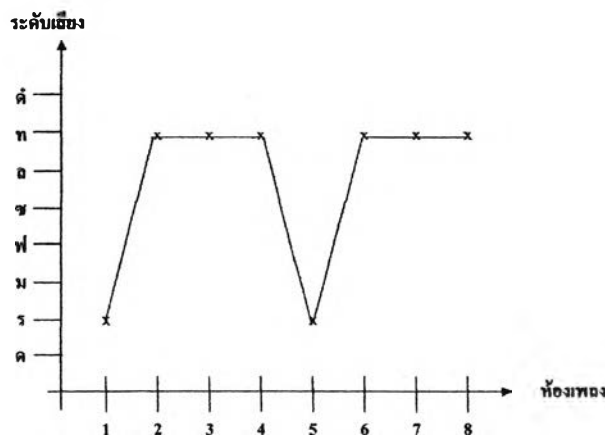
กราฟที่ 3 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 4

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 4 การเคลื่อนที่ของทำนองเพลงในประโยคนี้ทั้งวรรคหน้าและวรรคหลังมีลักษณะที่เหมือนกันคือ เคลื่อนที่จากเสียงต่ำขึ้นสู่เสียงสูงในตำแหน่งต้นวรรคเพลงคือในห้องที่ 1 และห้องที่ 5 ของประโยค รูปกราฟที่แสดงจึงมีลักษณะการเคลื่อนที่ในต้นวรรคเพลงเหมือนกัน โดยเฉพาะ ตรงกลางประโยคมีการเคลื่อนที่ต่ำลงซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจน

ลูกโยนที่ 4 เสียง ที

ประโยคที่ 1

สายเอก		ท	ล	ลท	ลทรท		ท	ล	ลท	ลทรท
สายทุ้ม	ร ฟ ม ร	ฟ ม ร	ฟ			ร ฟ ม ร	ฟ ม ร	ฟ		
สายทุ้ม	ร	ท	ท	ท	ท	ร	ท	ท	ท	ท

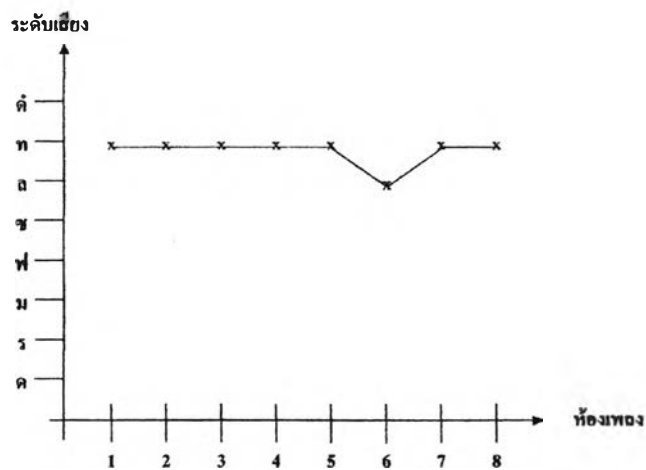

กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 1

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 1 ของลูกโยนที่ 4 ในประโยคนี้มีการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงในเสียงเร จากนั้นมีการเคลื่อนที่สูงขึ้นไปคบบ่างทำนองในกลุ่มเสียงที่ จนหมดวรรคเพลงและมีการเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่ต่ำลงในห้องแรกของวรรคหลังในรูปตัว V แล้วผันเสียงเคลื่อนสูงขึ้น ไปยังเสียงเดิมคือเสียงที่จบในลูกตกเสียงที่

ประโยคที่ 2

สายเอก	ล	ล ท	ล ท ร ท	ล	ล ท	ล ท ร ท	ล ช ล ท	ล ท ร ล	ล ช ล ท	ล ท ร ท
สายทุ้ม	ฟ			ฟ						
โครงสร้าง		ท	ท	ท	ท	ท	ท	ล	ท	ท

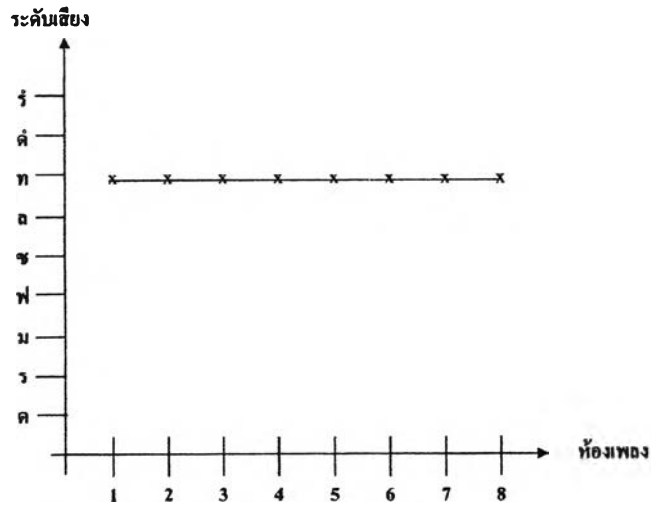

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 2

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 2 เคลื่อนที่ในประโยคที่ 2 ในวรรคหน้าทั้ง 4 ห้องเพลงเป็นการเคลื่อนที่ในเส้นตรงซึ่ง ไม่มีการเคลื่อนที่ในต่างระดับยังคงอยู่ใน โน้ตกลุ่มเสียงที่ ซึ่งเป็นเสียงลูกตกในประโยคเพลงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลง ในประโยคนี้พบเพียงวรรคหลังของประโยคที่เสียง ลา ซึ่งมีการคบบ่างทำนองเคลื่อนที่สูงขึ้นไปยังลูกตกเสียงที่

ประโยคที่ 3

สายเอก	ร ร ร	ร ร ร ท	ร ร ร ล	ร ร ร ท	ร ร ร	ร ร ร ท	ร ร ร ล	ร ร ร ท
สายทุ้ม	ร				ร			
โครงสร้าง	ร	ท	ล	ท	ร	ท	ล	ท

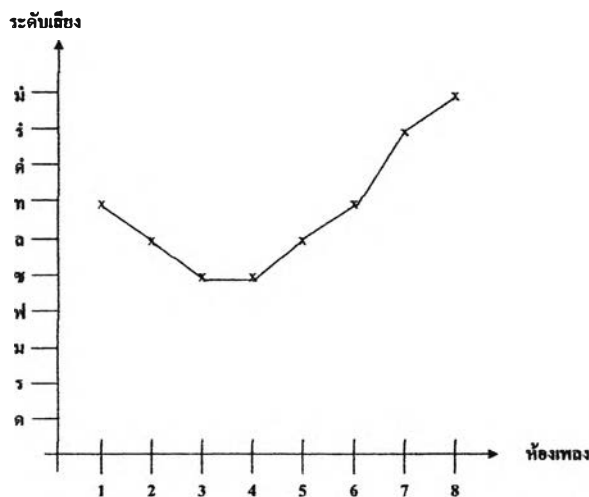

กราฟที่ 4 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 4

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 4 ในประโยคที่ 4 ไม่พบการเคลื่อนที่ขึ้นลง แต่เป็นการเคลื่อนที่ในเสียงตรงในเสียงเดิมเนื่องจากทำนองเพลงเป็นการลดรูปประโยคจึงไม่มีการแปรผันในทำนองเพลง

ดูโยนที่ 5 เสียง มี
ประโยคที่ 1

สายเอก	- ชลท	รท - ล	--- ซ	- ซ	--- ล	ท ลชลท	--- รั	มี รท มี
สายทุ้ม				- ม				
โครงสร้าง	ท	ล	ซ	ซ	ล	ท	ร	ม

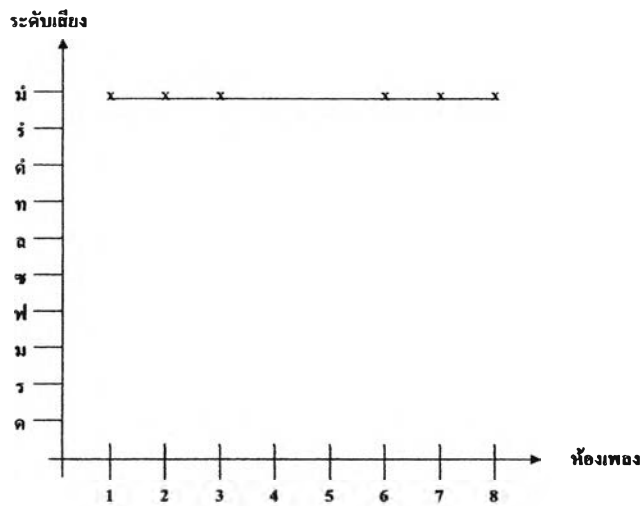

กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 1

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 1 ในประโยคนี้พบว่า มีการเริ่มเคลื่อนที่จากโน้ตจากโน้ตกลุ่มระดับที่เสียงที่คบแต่งทำนองเคลื่อนที่ผ่านเสียง ลา มาสู่เสียงซอล จากนั้นเคลื่อนที่สูงขึ้นในวรรคหลังของประโยคตั้งแต่ห้องที่ 5 คบแต่งทำนองอีกครั้งผ่านเสียง ลา ที โด เรียงเสียงขึ้นไปเป็นเส้นโค้งไปจบยังลูกตกเสียงมีสูง

ประโยคที่ 2

สายเอก	----	--- มี	- มี มี มี	- มี - มี	----	--- มี	- มี มี มี	- มี - มี
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	----	มี	มี	มี	----	มี	มี	มี

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 2

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 2 มีลักษณะเดียวกับลูกโยนที่ 4 ประโยคที่ 4

ประโยคที่ 3

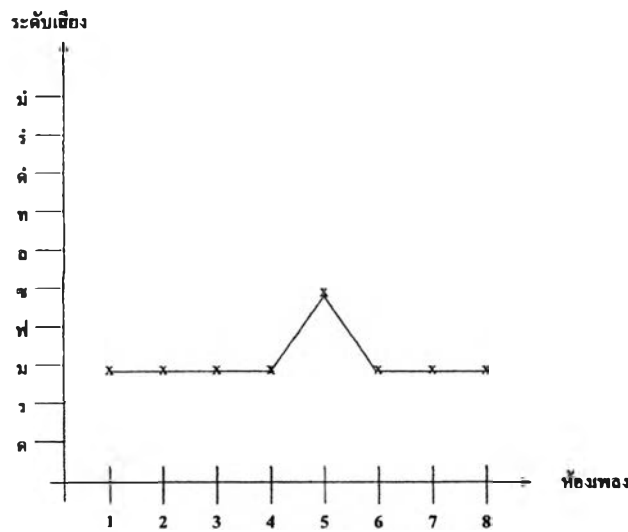
สายเอก	ซ	ซ ล ซ		ซ	ร ท ล ซ	ท ล ซ		ซ
สายทุ้ม	ม ม ม	ม	ร คร ม	ร ม ม		ม	ร คร ม	ร ม ม
โครงสร้าง	ม	ม	ม	ม	ซ	ม	ม	ม

ประโยคที่ 4

สายเอก	ร ร ร	ซ ล ซ		ซ	ร ท ล ซ	ท ล ซ		ซ
สายทุ้ม	ม	ม	ร คร ม	ร ม ม		ม	ร คร ม	ร ม ม
โครงสร้าง	ม	ม	ม	ม	ซ	ม	ม	ม

ประโยคที่ 5

สายเอก	ร ร ร	ช ล ช		ช	ร ท ล ช	ท ล ช		ช
สายทุ้ม	ม	ม	ร ค ร ม	ร ม ม		ม	ร ค ร ม	ร ม ม
โครงสร้าง	ม	ม	ม	ม	ช	ม	ม	ม

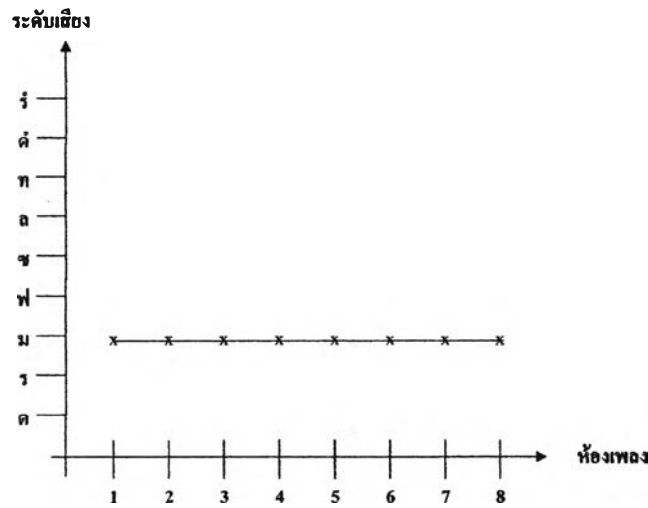

กราฟที่ 3 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยค 3, 4, 5

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ 3 - 5 นี้ พบว่ามีลักษณะ โครงสร้างของทำนองเหมือนกันเพราะเป็นการดำเนินทำนองซ้ำเสียง ในวรรคหน้า 4 ห้องแรกไม่มีการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงในระดับสูงหรือต่ำแต่ในวรรคหลังมีการเคลื่อนที่

ประโยคที่ 6

สายเอก		ช		ช		ช		ช
สายทุ้ม	ร ค ร ม	ร ม ม	ร ค ร ม	ร ม ม	ร ค ร ม	ร ม ม	ร ค ร ม	ร ม ม
โครงสร้าง	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม

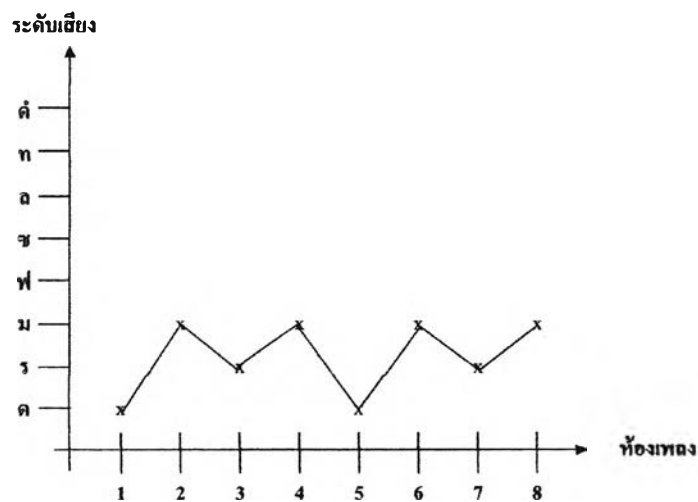

กราฟที่ 4 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 6

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนอง ในประโยคนี้คล้ายกับประโยคที่ 1 แตกต่างที่ ระดับเสียงในประโยคที่ 1 เป็นเสียงมีสูง แต่ในประโยคนี้เป็นเสียงมีต่ำ นอกนั้นมีลักษณะเหมือนกันทุกประการ

ประโยคที่ 7

สายเอก	ซ ซ ซ	ซ ซ ซ	ซ ซ ซ	ซ ซ ซ	ซ ซ ซ	ซ ซ ซ	ซ ซ ซ	ซ ซ ซ
สายทุ้ม	ค	ม	ร	ม	ค	ม	ร	ม
โครงสร้าง	ค	ม	ร	ม	ค	ม	ร	ม

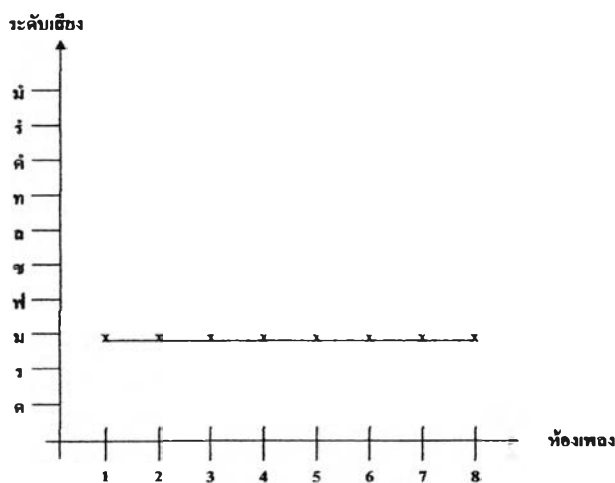
กราฟที่ 5 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 7

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 7 โครงสร้างของทำนองเป็นการซ้ำเสียง เริ่มเคลื่อนที่ในกลุ่มบันไดเสียง โดเคลื่อนที่ในกลุ่มเสียงต่ำคือเสียง โดและซิง พบว่ามีการเคลื่อนที่ลงต่ำทุกห้องเพลงเพลงที่เป็นห้องคี่เช่น ห้องที่ 1,3,5,7 ซึ่งเสียงที่ขึ้นลง มีเพียงสองเสียงคือเสียง โดและเสียงเร มีการเคลื่อนไหว ในระยะสั้น ๆ และถูกคดไปลงจบที่เสียงมี ส่งผลให้ทำนองมีความกลมกลืนแต่ไม่เข้มข้นในเรื่องของการเคลื่อนที่ของทำนอง

ประโยคที่ 8

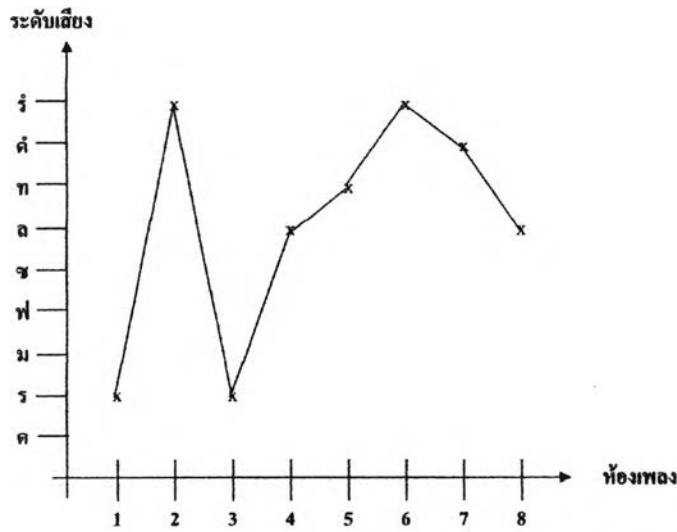
สายเอก	ซ ซ	ซ ซ	ซ ซ	ซ ซ	ซ ซ	ซ ซ	ซ ซ	ซ ซ	ซ ซ	ซ ซ
สายทุ้ม	ค ม	ร ม	ค ม	ร ม	ร ม	ร ม	ร ม	ร ม	ร ม	ร ม
โครงสร้าง	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม

กราฟที่ 6 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 8 ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนอง เหมือนกับ ประโยคที่ 6 ทุกประการ

ลูกโยนที่ 6 เสียงลา ประโยคที่ 1

สายเอก		ซ ร	ท ลซ	ซ ล	ซ ลท	ล ท คร	ซ ซ ค	ร ค ท ล
สายทุ้ม	ค ร ม ร	ม ร	ร	ม ฟ	ร		ร	
โครงสร้าง	ร	ร	ร	ล	ท	ร	ค	ล

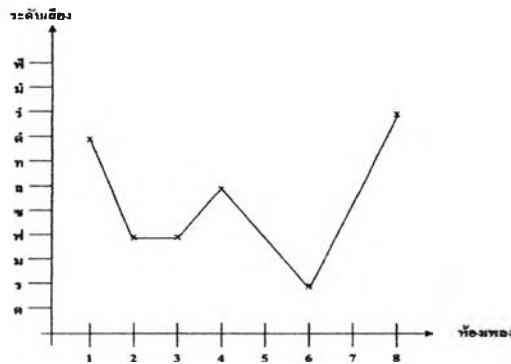

กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 1

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 1 ประโยคนี้เริ่มทำนองจากโน้ตในกลุ่มระดับเสียงเร โดยเริ่มจากเสียงเรต่ำ จากนั้นมีการเปลี่ยนการเคลื่อนไหวผันเสียงสูงขึ้นไปยังเสียงเรสูง แล้วกลับเคลื่อนที่ต่ำดังลงกลับมาที่เสียงเริ่มต้นคือเสียงเรต่ำในห้องที่ 3 จากนั้นค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นเรียงเสียงสูงขึ้นไปอีกโดยครบแต่งทำนองเรียงเสียงผ่านโน้ตเสียงมี ฟา ซอล ลา ที ขึ้นไปแล้วไปหยุดอยู่ที่เสียงเรสูง เมื่อไปหยุดที่เสียงเรสูง แล้วมีการเปลี่ยนการเคลื่อนที่ของทำนอง ในลักษณะเคลื่อนต่ำลงมาจบที่ลูกตกเสียงลา

ประโยคที่ 2

สายเอก	ท ล ช ค	ท ล ช		ช ล - ล	----		----	---- ร
สายทุ้ม		ฟ	ม ร ม ฟ			---	ร	
โครงสร้าง	ค	ฟ	ฟ	ล	----	ร	----	ุ

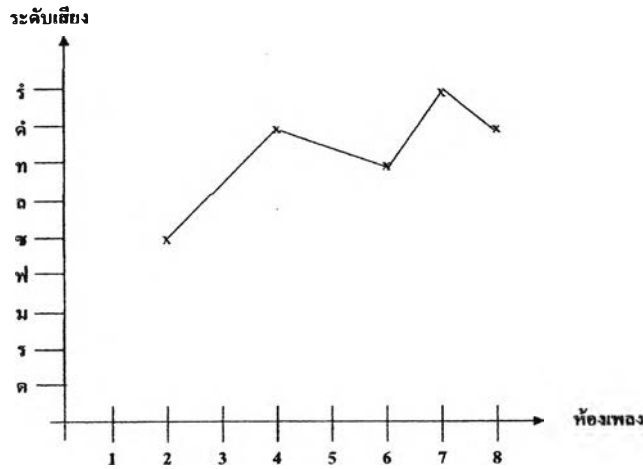

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 2

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองของประโยคที่ 2 เริ่มดำเนินทำนองในเสียง ที ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 7 จากนั้นมีการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียง โดสูง ลงมายังเสียงฟา แล้วกลับเคลื่อนต่ำลงมาอีกในห้องที่ 6 ของทีเสียงเร ในวรรคหลังจากนั้นกลับเคลื่อนที่ขึ้นสูงอีกในเสียงเรสูง ในลูกตกท้ายห้องก่อนจะเข้าทำนองครวญในประโยคที่ 3

ประโยคที่ 3

สายเอก	----	---ซ	----	ท ล ซ -ค	----	---ท	---ร	---ค
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	----	ซ	----	ค	----	ท	ร	ค

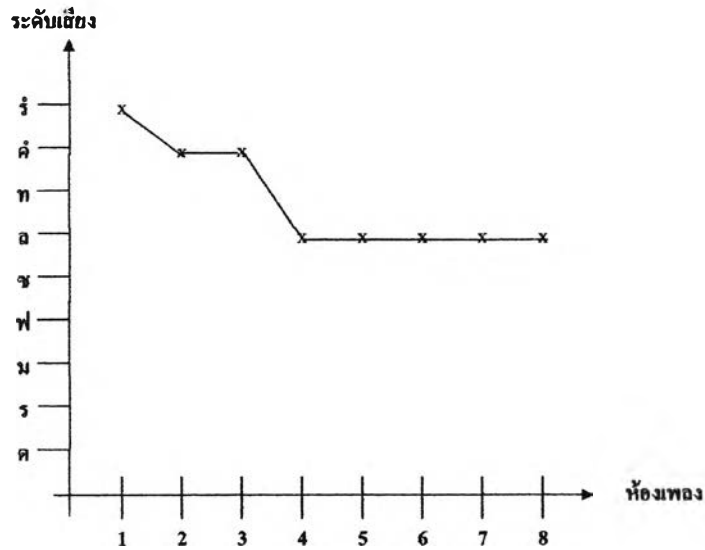

กราฟที่ 3 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 3

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 3 ในประโยคที่ 3 พบว่ามีการเคลื่อนที่ของเสียงในลักษณะการดำเนินทำนองครวญ ทิศทางของเสียงมีการเรียงตัวขึ้นลงเป็นลักษณะคลื่นซึ่งมีการเคลื่อนที่ขึ้นสูงและลงต่ำสลับกันจนถึงห้องสุดท้าย นอกจากนี้ยังพบว่ามี การเคลื่อนที่ลงมายังลูกตกเสียง โดสูง

ประโยคที่ 4

สายเอก	---ร	-ซ-ค	ทค-รด	ทลซล-ล	---ล	-ท ล ล	---ล	-ท ล ล
สายทุ้ม								
โครงสร้าง	ร	ค	ค	ล	ล	ล	ล	ล

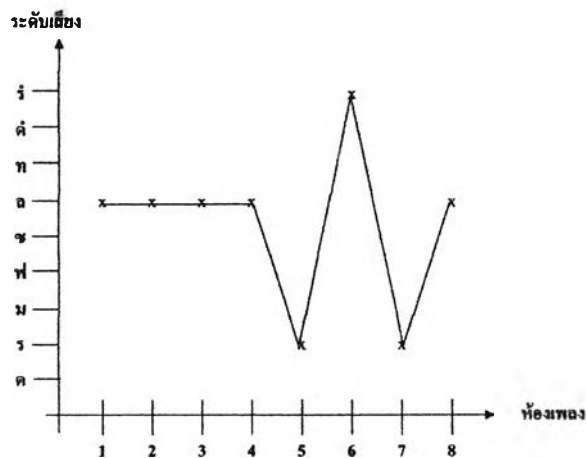

กราฟที่ 4 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 4

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 4 ในประโยคนี้อัตลักษณ์การเคลื่อนที่ของทำนองเริ่มในเสียงสูงเคลื่อนที่ตบแต่งทำนองลงมาโดยผ่านเสียงโคสูงเรื่อยลงมาถึงเสียงลา เมื่อเข้าสู่วรรคหลังของประโยคมีการเคลื่อนที่เป็นเส้นตรงอยู่ในกลุ่มโน้ตเสียง ลา โดยไม่มีการเปลี่ยนทิศทางเสียงแต่อย่างใดจนกระทั่งมาจบที่ลูกตกเสียงลา

ประโยคที่ 5

สายเอก	--- ล	- ท ล ล	--- ล	- ท ล ล	- ท ล	ล ท ล ร	ล ท ล	ล ท ล ล
สายทุ้ม					ร		ร	
โครงสร้าง	ล	ล	ล	ล	ร	ร	ร	ล

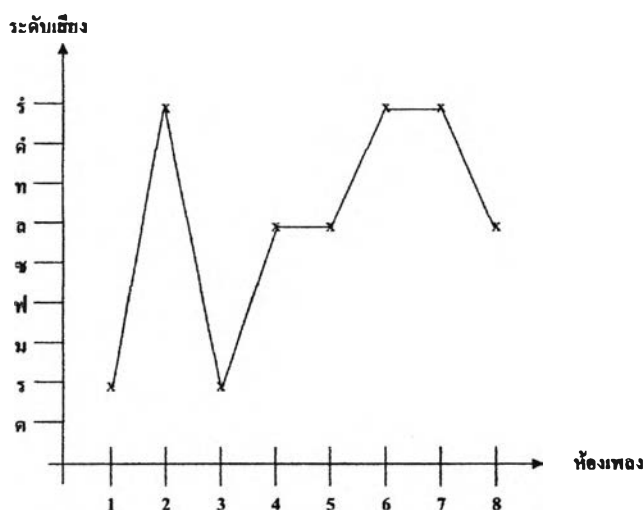

กราฟที่ 5 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 5

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 5 ในประโยคนี้เริ่มดำเนินทำนองที่เสียงลา ตั้งแต่ห้องที่ 1 ถึงห้องที่ 4 ซึ่งลักษณะการเคลื่อนที่ไม่มีมีการเปลี่ยนหรือเคลื่อนที่ขึ้นลงแต่อย่างใดแต่เป็นการเคลื่อนที่ในเสียงเดิมเป็นลักษณะเส้นตรงเมื่อเข้าสู่วรรคหลัง ในห้องที่ 5 จึงมีการเคลื่อนที่สูงขึ้นยังเสียงเรสูง แล้วเคลื่อนกลับลงมาในเสียงเร คำอีกครั้งหนึ่ง ในประโยคนี้ พบว่าห้องสุดท้ายเคลื่อนที่สูงขึ้นไปลงจบที่ลูกตกเสียง ลา

ประโยคที่ 6

สายเอก	- ทล)	ลทลร	ลทล	ลทลล	ลทล	ลทร	รทร	รทล
สายทุ้ม	ร)	ร	ร		ร	ร	ร	ร
โครงสร้าง	ร	ริ	ร	ล	ล	ริ	ริ	ล

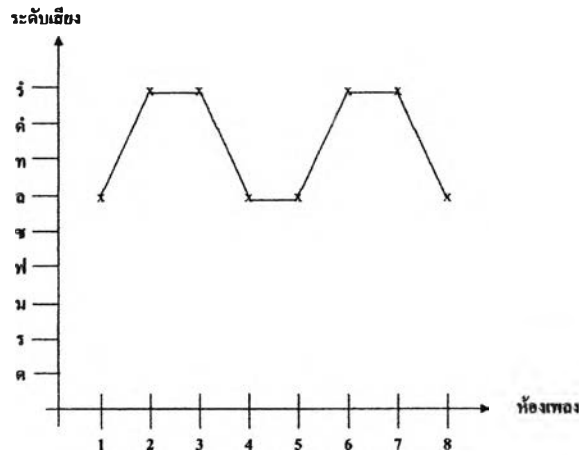

กราฟที่ 6 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 6

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 6 ในประโยคนี้มีลักษณะการเคลื่อนที่จากเสียงสูงสุดในเสียงเรสูง ลงมายังเสียงเรต่ำซึ่งในทำนองเพลงในห้องที่ 3 ก็พบว่ามี การเคลื่อนที่ในลักษณะเดียวกัน และจากห้องที่ 3 ยังมีการเคลื่อนที่ต่อไปยังเสียงสูงที่เสียงลา คบแต่งทำนองเคลื่อนที่ต่อไปยังเสียงเร สูงอีกครั้งหนึ่งจนถึงห้องที่ 8 จึงได้เคลื่อนที่ลงมาที่ลูกตกเสียง ลา

ประโยคที่ 7

สายเอก	รทล	ลทร	รทร	รทล	รทล	ลทร	รทร	รทล
สายทุ้ม	ร	ร	ร	ร	ร	ร	ร	ร
โครงสร้าง	ล	ริ	ริ	ล	ล	ริ	ร	ล

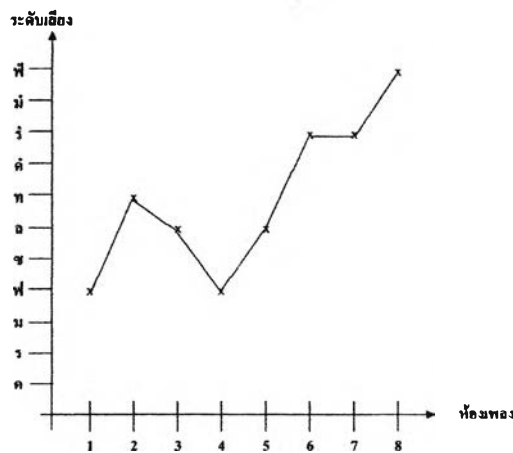

กราฟที่ 7 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 7

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 7 เริ่มดำเนินทำนองในเสียง เร ซึ่งเป็นเสียงชั้นที่ 2 จากนั้นมีการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงในเสียงลาโดยเคลื่อนขึ้นสูง ยังเสียงเรสูง ขึ้นเสียงอยู่จนถึงห้องที่ 3 ของวรรคแรกจากนั้นจึงค่อย ๆ เคลื่อนต่ำลงมายังเสียงลาในห้องที่ 4 และ 5 แล้วกลับเคลื่อนที่ขึ้นไปอีกในลักษณะเดียวกับวรรคแรกของประโยคเพลง ก่อนที่จะมาจบที่เสียงถูกตกเสียง ลา เช่นเดียวกับตอนตั้งต้นประโยคเพลง

ประโยคที่ 8

สายเอก	ร ท ร	ล ท ล	ร ท ร	ร ท ล	ร ท ล	ล ท ล	ร ท ล	ร ท ล
สายทุ้ม	ร	ร	ร	ร	ร	ร	ร	ร
โครงสร้าง	ร	ล	ร	ล	ล	ล	ล	ล

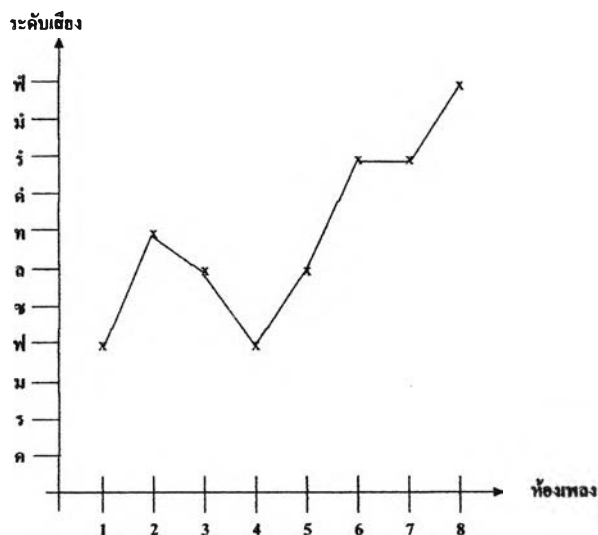
กราฟที่ 8 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 8

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 8 เริ่มดำเนินทำนองในเสียงเรต่ำซึ่งเป็นเสียง ชั้นที่ 2 จากนั้นเริ่มเคลื่อนที่จากเสียงเรต่ำไปสู่เสียงลาตบแต่งทำนองโดยการสลับเสียงระหว่างเสียงเรกับเสียงลา แล้วเคลื่อนที่สูงขึ้นไปอีกถึงเสียงเรสูง ก่อนที่จะเคลื่อนต่ำลงมายังเสียงลาในตำแหน่งเดิมพักเสียงอยู่ที่เสียงลาจนหมดประโยคเพลงในลูกตกเสียงลา

ลูกโยนที่ 7 เสียงฟา

ประโยคที่ 1

สายเอก		ล ท	รื ล ท ล	รื ท ล	- รื ท ล	- ทื - รื	- ฟื มื รื	มื ฟื - ฟื
สายทุ้ม	ร ม ร ฟ	ม ฟ		ฟ				
โครงสร้าง	ฟ	ท	ล	ฟ	ล	รื	รื	ฟื

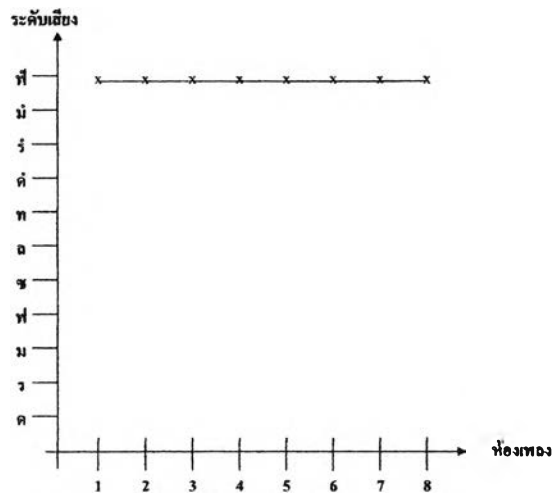

กราฟที่ 9 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 1

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 1 โครงสร้างของทำนองเพลงอยู่ในระดับเสียงเร เริ่มดำเนินทำนองด้วยเสียง เร ซึ่งเป็นเสียงชั้นที่ 2 เคลื่อนที่ ขึ้นสูงด้วยเสียงกลุ่มบันไดเสียงเดียวกัน จากนั้นตบแต่งทำนองเคลื่อนที่กลับลงมายังเสียงฟาในปลายวรรคแรก เมื่อเข้าสู่วรรคหลังในห้องที่ 5 มีการเคลื่อนที่ขึ้นสูงผ่านเสียงที พักเสียงที่เสียงเรสูง แล้วเคลื่อนที่ต่อไปยังลูกตกเสียงฟาในห้องสุดท้ายของประโยค

ประโยคที่ 2

สายเอก	-----	--- ฟี่	- ฟี่ ฟี่ ฟี่	- ฟี่ - ฟี่	--- ฟี่	--- ฟี่	--- ฟี่	- ฟี่ ฟี่ ฟี่
สายทุ้ม								
สายทุ้ม	-----	ฟี่	ฟี่	- ฟี่	--- ฟี่	--- ฟี่	--- ฟี่	ฟี่

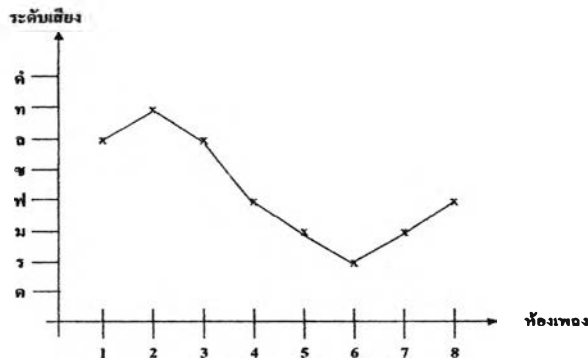

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 2

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 2 ในประโยคนี้ มีลักษณะเช่นเดียวกับลูกโยนที่ 5 ประโยคที่ 2 ซึ่งมีการดำเนินทำนองอยู่ในเสียงสูงในลักษณะเคลื่อนที่เป็นเส้นตรงซึ่งไม่พบการเคลื่อนที่ในระดับเสียงอื่น เพราะเป็นประโยคที่ออกลูกโยนเพื่อที่จะเชื่อมไปยังทำนองเก็บต่อไป รูปกราฟในลักษณะเช่นนี้พบอยู่ในลูกโยนเกือบทุกโยนซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของเพลงลูกโยน

ประโยคที่ 3

สายเอก	ร ร ร ร	ร ร ร ร	ร ร ร ร	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม	ร	ม	ฟ
โครงสร้าง	ล	ท	ล	ฟ	ม	ร	ม	ฟ

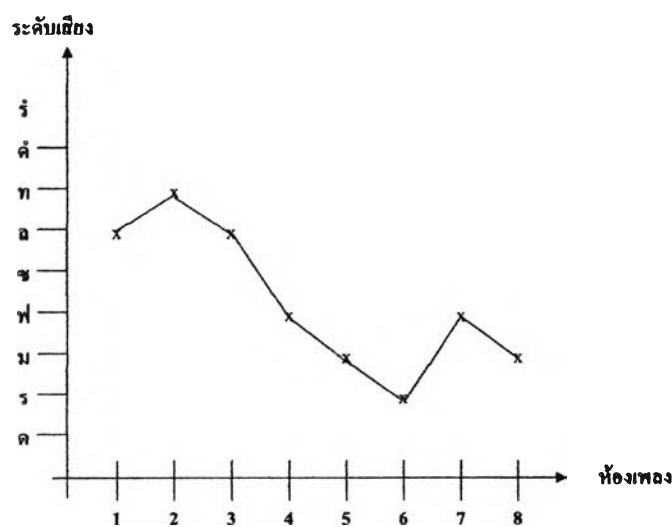

กราฟที่ 3 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 3

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 3 โครงสร้างของประโยคอยู่ในระดับเสียงเร เริ่มดำเนินทำนองในเสียงเร ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 2 จากนั้นเคลื่อนที่จากเสียงลาขึ้นไปยังเสียงที่คบแต่งทำนองเรียงเสียงแล้วเคลื่อนที่ต่ำลงมายังเสียงเร ในวรรคหลังจากนั้นเคลื่อนที่ขึ้นสูงไปยังเสียงฟา ซึ่งเป็นเสียงลูกคคของประโยค

ประโยคที่ 4

สายเอก	ร ร ร ร	ร ร ร ท	ร ร ร ล	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม	ร	ฟ	ม
สายทุ้ม	ล	ท	ล	ฟ	ม	ร	ฟ	ม

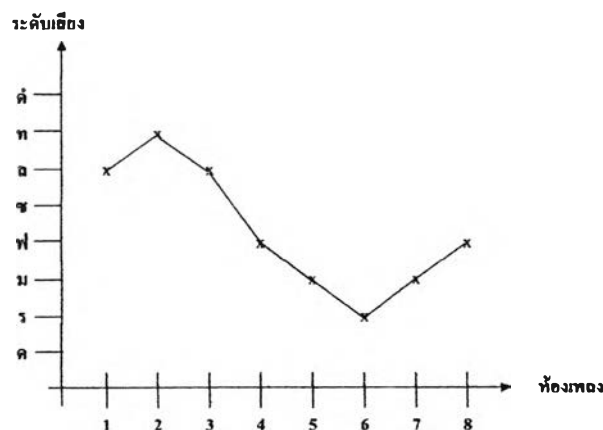
กราฟที่ 4 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 4

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 4 ในประโยคที่ 4 นี้ พบว่ามีลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองคล้ายกับประโยคที่ 3 ต่างกันตรงซึ่งประโยคที่ 3 ถูกตกคือ เสียงฟาแต่ในประโยคที่ 4 ถูกตกลงจบที่เสียงมี ส่วนลักษณะอื่น ๆ พบว่ามีความ คล้ายคลึงกันดังนี้

โครงสร้างของประโยคอยู่ในบันไดเสียงเร เริ่มดำเนินทำนองในเสียง เร ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 2 จากนั้นเคลื่อนที่จากเสียงลาขึ้นไปยังเสียงที ตบแต่งทำนองเรียงเสียงแล้วเคลื่อนที่ต่ำลงมายังเสียงเร ในวรรคหลังจากนั้นเคลื่อนที่ต่ำลงมายังเสียงมี ซึ่งเป็นเสียงถูกตกของประโยค

ประโยคที่ 5

สายเอก	ร ร ร ล	ร ร ร ท	ร ร ร ล	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม	ร	ม	ฟ
สายทุ้ม	ล	ท	ล	ฟ	ม	ร	ม	ฟ

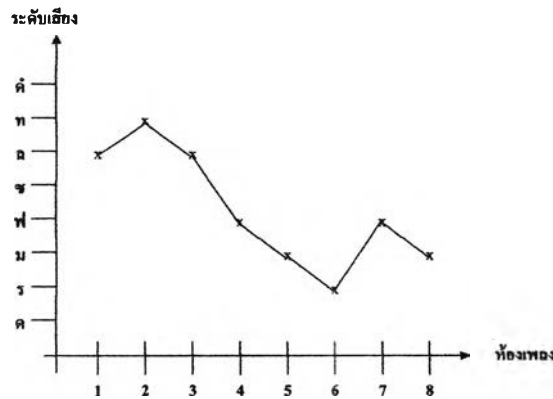

กราฟที่ 5 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 5

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 5 พบว่ามีลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองคล้ายกับประโยคที่ 3 เพราะโครงสร้างของทำนองเหมือนกัน ถูกตกเดียวกัน แม้ว่าการลักษณะการดำเนินทำนองของกลุ่มเสียงจะแตกต่างกันก็ตาม

ประโยคที่ 6

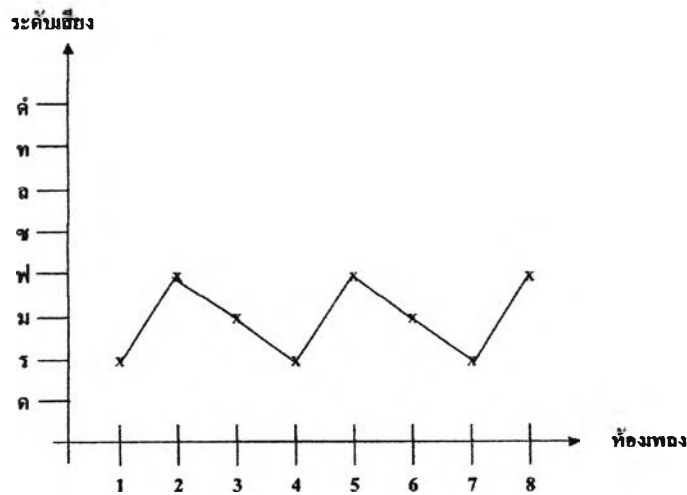
สายเอก	ร ร ร ล	ร ร ร ท	ร ร ร ล	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม		ท	ล	ฟ	ม	ร	ฟ	ม
โครงสร้าง	ล	ท	ล	ฟ	ม	ร	ฟ	ม

กราฟที่ 6 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 6

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 6 พบว่ามีลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองคล้ายกับประโยคที่ 4 เพราะ โครงสร้างของทำนองเหมือนกัน ลูกตกเดียวกัน
ประโยคที่ 7

สายเอก	ด ล ด	ด ล ด	ด ล ด	ด ล ด	ด ล ด	ด ล ด	ด ล ด	ด ล ด
สายทุ้ม	ร	ฟ	ม	ร	ฟ	ม	ร	ฟ
โครงสร้าง	ร	ฟ	ม	ร	ฟ	ม	ร	ฟ

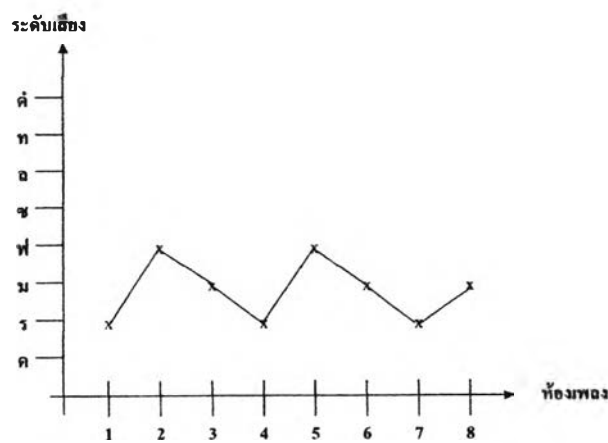
กราฟที่ 7 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 7

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 7 โครงสร้างประโยคอยู่ในกลุ่มบันไดเสียง เร เริ่มดำเนินทำนองในเสียง ลา ซึ่งเป็นเสียงขั้นที่ 6 มีการเคลื่อนที่ขึ้นสูงในเสียงฟา จากนั้น

เคลื่อนต่ำลงมาโดยผ่านเสียงมีมายังเสียงเร แล้วเคลื่อนกลับไปในลักษณะเดียวกันอีกครั้งทำ
ประโยคจบ โดยการเคลื่อนที่สูงขึ้นไปยังลูกตกเสียง ฟา

ประโยคที่ 8

สายเอก	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม	ร	ฟ	ม	ร	ฟ	ม	ร	ม
โครงสร้าง	ร	ฟ	ม	ร	ฟ	ม	ร	ม

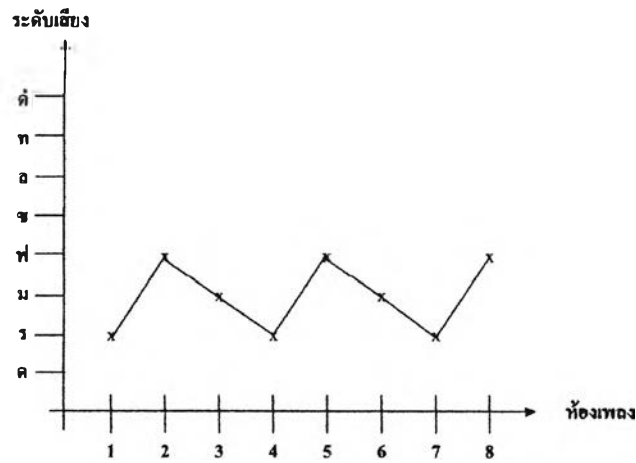

กราฟที่ 8 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 8

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 8 มีลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนอง
เดียวกับประโยคที่ 7 แตกต่างกันที่เสียงลูกตกประโยคที่ 7 ลูกตกเสียง ฟา ส่วนประ โยคนี้นี้ลูกตกลง
จบเสียงมี

ประโยคที่ 9

สายเอก	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล
สายทุ้ม	ร	ร ฟ	ม	ม ร	ฟ	ฟ ม	ร	ร ฟ
โครงสร้าง	ร	ฟ	ม	ร	ฟ	ม	ร	ฟ

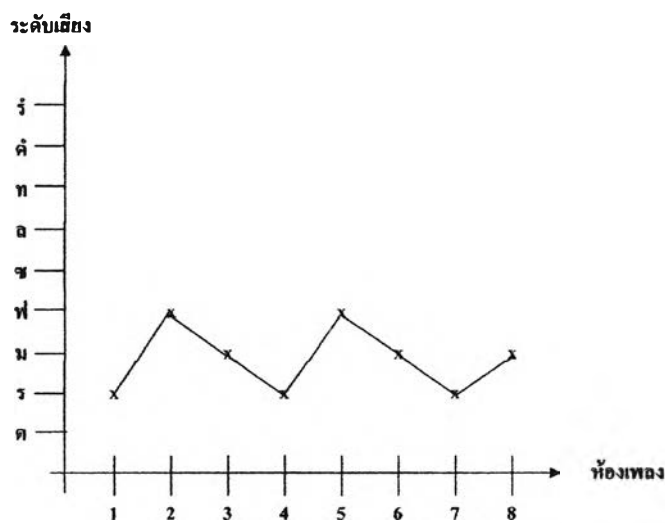

กราฟที่ 9 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 9

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 9 ลักษณะการเคลื่อนที่ของประโยคนี้ เหมือนกับประโยคที่ 7 แม้ว่าสำนวนกลอนต่างกันแต่โครงสร้างประโยคและลูกตกเหมือนกันทุกประการ

ดูโยนที่ 8 ประโยคที่ 1

สายเอก	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล
สายทุ้ม	ร	ร ฟ	ม	ม ร	ฟ	ฟ ม	ร	ร ม
โครงสร้าง	ร	ฟ	ม	ร	ฟ	ม	ร	ม

กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 1

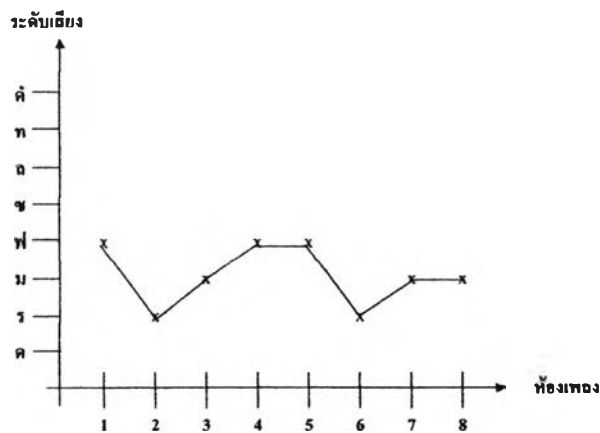
ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 1 เหมือนประโยคที่ 8 ของลูกโยนที่ 7

ประโยคที่ 2

สายเอก	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล
สายทุ้ม	ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ฟ	ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ม
โครงสร้าง	ฟ	ร	ม	ฟ	ฟ	ร	ม	ม

ประโยคที่ 3

สายเอก	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล
สายทุ้ม	ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ฟ	ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ม
โครงสร้าง	ฟ	ร	ม	ฟ	ฟ	ร	ม	ม

กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 2,3

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 2,3 ในสองประโยคนี้อัตลักษณ์การเคลื่อนที่ของทำนองเหมือนกันทุกประการเพราะเป็นการดำเนินทำนองในลักษณะซ้ำทำนอง ลักษณะโครงสร้างและลูกตกจึงมีความเหมือนกัน การดำเนินทำนองเริ่มที่เสียง ลา ซึ่งเป็นเสียงชั้นที่ 6 เคลื่อนที่จากเสียงฟาลงมายังเสียงเร ตบแต่งทำนองเคลื่อนที่กลับขึ้นไปยังเสียงฟาเหมือนเดิม โดยผ่านเสียงเสียงมี อันเป็นเสียงชั้นที่ 3 พักเสียงอยู่จนถึงห้องที่ 5 จึงเคลื่อนต่ำลงมายังเสียงเร อีกครั้งก่อนที่จะเคลื่อนที่สูงขึ้นไปจบที่ลูกตกเสียงมี

ประโยคที่ 4

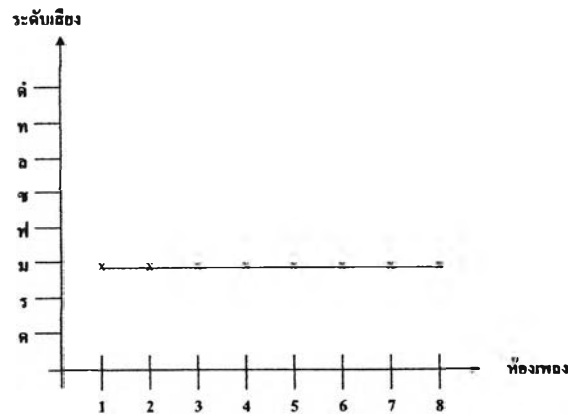
สายเอก	ล		ล		ล		ล	
สายทุ้ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม
โครงสร้าง	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม

ประโยคที่ 5

สายเอก	ล		ล		ล		ล	
สายทุ้ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม
โครงสร้าง	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม

ประโยคที่ 6 (ครึ่งประโยค: 1 จังหวะหน้าทับ)

สายเอก				
สายทุ้ม	ฟ ม ร ม	ฟ ม ร ม	ฟ ม ร ม	ฟ ม ร ม
โครงสร้าง	ม	ม	ม	ม

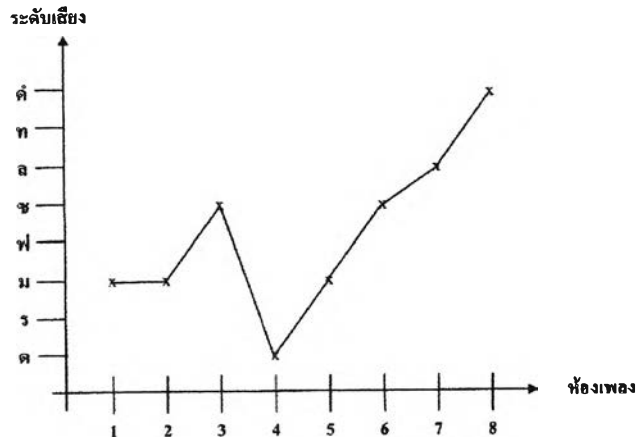

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคที่ 4-6

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 4-6 มีลักษณะ โครงสร้างทำนองเหมือนกับลูกโยน
ที่ 5 ประโยคที่ 6 ทุกประการ

ประโยคปิดลงจบ ประโยคที่ 1

สายเอก		ช	ช ล ช			ช ช	ช ล	ค ช ล ค
สายทุ้ม	ร ม ร ค	ค ร ม	ฟ	ฟ ม ร ค	ช ค ร ม	ร ม	ร ม	
สายทุ้ม	ม	ม	ช	ค	ม	ช	ล	ค

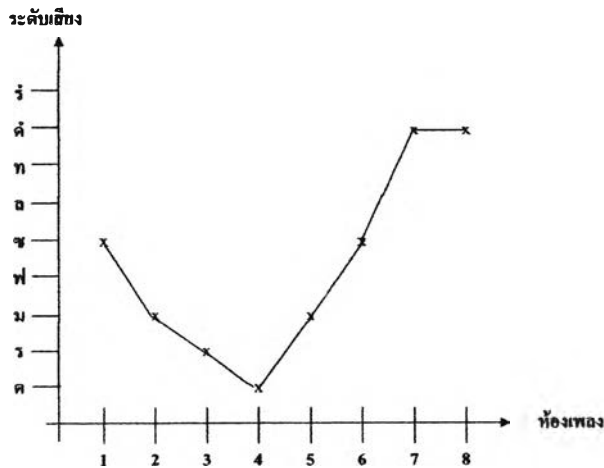

กราฟที่ 1 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคจบประโยคที่ 1

ลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองในประโยคที่ 1 เริ่มดำเนินทำนองที่เสียงเร ซึ่งเป็นเสียง
 ขั้นที่ 2 เคลื่อนที่ในเสียงมีเป็นลักษณะเส้นตรงไม่มีการเปลี่ยนระดับเสียงสูง ต่ำ จนมาถึงห้องที่ 4
 วรรคหลังของประโยคจึงได้มีการเคลื่อนที่ต่ำลงมาที่เสียงโคต่ำ จากนั้นเคลื่อนที่ตบแต่งทำนองเรียง
 เสียงขึ้นไปผ่านเสียง มีซอล ลา ขึ้นไปหาเสียงลูกคคคือเสียงโคสูง

ประโยคที่ 2

สายเอก	ค ล ช	ล ช	ช			- ช - ล	- ช - ค	- ท - ค
สายทุ้ม	ค	ม ม	ร ม ร	ค ม ร ค	- ครม			
โครงสร้าง	ช	ม	ร	ค	ม	ล	ค	ค

กราฟที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงประโยคจบประโยคที่ 2

จากการวิเคราะห์ทิศทางการเคลื่อนที่ของทำนองเพลงเดี่ยวกราวในทางครุ ย้อย เกิดมงคล โดยการใช้กราฟแสดงทิศทางการดำเนินทำนองพบข้อสังเกตที่สามารถสรุปได้ดังนี้

1. พบว่าในวรรคหน้าของประโยค มีทิศทางการเคลื่อนที่ของทำนองที่ซับซ้อนและมีการเคลื่อนที่แปรผันตลอดเวลาทั้งในกลุ่มลูกโยนที่ 1 และที่ 2 ยังพบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองอย่างเข้มข้น โดยเฉพาะในส่วนที่ 4 ของประโยคที่ 1 ซึ่งพบว่ามีลักษณะของคลื่นเสียงที่เป็นรูปฟันปลา ขึ้นลงอย่างสม่ำเสมอจากเสียงต่ำไปสู่เสียงสูง
2. ในวรรคสุดท้ายของประโยคเพลงส่วนมาก (ห้องเพลงที่ 4) พบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองจะเคลื่อนที่ลงมายังเสียงต่ำ จากนั้นเมื่อเข้าสู่วรรคหลัง(ห้องเพลงที่ 5) การเคลื่อนที่ของทำนองจะผันเสียงสูงขึ้นและมีการเคลื่อนที่ตลอดเวลา
3. ลักษณะทิศทางของทำนอง จะเป็นลักษณะเคลื่อนที่ไปพักเสียงอยู่ในลักษณะเส้นตรงซึ่งมักพบอยู่ในกลุ่มลูกโยนหลาย ๆ ลูกโยนตั้งแต่ลูกโยนที่ 5 – 8 นอกจากนี้ลักษณะการดำเนินทำนองในช่วงต่อระหว่างโยน มีการพักเสียงที่แสดงให้เห็นถึงการโยนเพื่อเปลี่ยนทำนองจากการทำ ทำนองทางครวณเข้าสู่ทำนองทางเก็บ
4. ลักษณะเส้นกราฟที่พบมากที่สุด ในการวิเคราะห์การเคลื่อนที่ของทำนองในเพลงเดี่ยวกราวในทางครุ ย้อย เกิดมงคลก็คือลักษณะเส้นกราฟรูปฟันปลา และและกราฟที่มีเส้นเสียงแตกต่างกันระหว่างเสียงสูง ต่ำ (จากจุดต่ำสุดไปสู่จุดสูงสุดโดยไม่ผ่านเสียงใด ๆ)

ด้วยลักษณะดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถอนุมานได้ว่า ลักษณะของเสียงที่ได้มีการตกแต่งให้เกิดความวิจิตรบรรจง หรือเสียงที่ได้ประดิษฐ์จากเค้าราก ทำนองเดิม นั้นมีความสลับซับซ้อน มีความถี่และมีรูปลักษณะที่เปลี่ยนไปได้อย่างน่าอัศจรรย์ใจซึ่งในเส้นเสียงที่ได้ถ่ายทอดออกมาในลักษณะต่าง ๆ นั้นสามารถแสดงออกมาในลักษณะรูปธรรมที่มีความพลิ้วไหวมีการแปรผันของเส้นเสียง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นภูมิปัญญาของคีตกวีทางดนตรีของไทยที่มีความรู้ ความสามารถประดิษฐ์ทำนองเพลงให้มีการเคลื่อนที่ได้ในรูปแบบลักษณะต่าง ๆ ได้อย่างน่าชื่นชม

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองหลักกับทางเดียว

การวิเคราะห์ทำนองทางเดียวของอุโฆษกราวในทางครุย่อย เกิดมงคล พบว่าลักษณะในการดำเนินทำนองในทางเดียว กับการดำเนินทำนองในทำนองหลัก มีส่วนที่สัมพันธ์กันเกือบทุกลูกโยนและแต่ละโยนได้มีการนำทำนองหลักมาคบบ้าง ต่อเติม ย่อ ขยายออกไปทั้งคงรูปทำนองและละทิ้งจากทำนองหลัก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของทั้งสองทำนอง และได้แบ่งการวิเคราะห์ตามความสัมพันธ์ ซึ่งในการอธิบายเพื่อความดังกล่าวก่อน ทำการเลือกอธิบายทำนองทางเดียว และทำนองหลักโดยจะยกประเด็นที่สัมพันธ์กันแสดงให้เห็นชัดเจนเฉพาะในส่วนที่มีความสัมพันธ์กันเท่านั้น ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองหลักกับทำนองทางเดียวนั้นผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นที่จะวิเคราะห์ไว้ดังนี้

- ประเด็นที่ 1 ความสัมพันธ์ในเรื่องเค้าโครงของทำนองหลักและทำนองทางเดียว
- ประเด็นที่ 2 ความสัมพันธ์ในเรื่องลูกคด
- ประเด็นที่ 3 ความสัมพันธ์ในเรื่องการใช้ระดับเสียงหรือหลุมเสียง

ลูกโยนที่ 1 : ทำนองหลัก

ประโยคที่ 1

ร ม	- ช - ล	- ช	- คี - คี	รี คี	คี่ ล	ล ช	ช ม
- ค	- ช - ล	- ร - ค		ล ช	ช ม	ม ร	ร ค

ประโยคที่ 2

ม ร ม	ช ม ช	ช ล	คี่ ล คี	รี คี	คี่ ล	ล ช	ช ม
ค	ร	ร ม	ช	ล ช	ช ม	ม ร	ร ค

ทางเดียว

ประโยคที่ 1

ช ล	ช ค คคค	ช ล ช		ช ล	ช ค คคค	ช ล ค ม	รค คคค
ร ม		ม	รค คคค	ร ม			

ประโยคที่ 2

ช	ช ลช	ค ลช	ค ล ร ค	ค ล ช	ช ช		ช
ค ร ม	ม	ม		ค	ม ร	ม ร ค ม	ม ร ค

ประโยคที่ 3

ช	ช ลช	ค ลช	ค ล ร ค	ค ล ช ม ล	ช ช		ช
ค ม ร	ม	ม		ค	ม ร	ม ร ค ม	ม ร ค

จากการเปรียบเทียบโน้ตทำนองหลักและโน้ตทำนองเพลงทางเดียว พบว่าทั้งสองทำนองมีความสัมพันธ์กันดังนี้

จากการพิจารณาพบว่ามี การนำเค้าโครงของทำนองหลักมาแปรทำนองอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในประโยคที่ 1 และประโยคที่ 2 ของทำนองหลักดังนี้

ทำนองหลัก

ประโยคที่ 1

ร ม	-ช-ล	-ช	-ค-ค	ร ค	ค ล	ล ช	ช ม
-ค	-ช-ล	-ร-ค		ล ช	ช ม	ม ร	ร ค

ทางเดียว

ประโยคที่ 1

ช ล	ช ค ค ค ค	ช ล ช		ช ล	ช ค ค ค ค	ช ล ค ม	ร ค ค ค ค
ร ม		ม	ร ค ค ค ค	ค	ร ม		

ประเด็นที่ 1 ความสัมพันธ์ของเค้าโครงร่าง จากการวิเคราะห์พบว่าในทำนองเดียว มีการนำเค้าโครงทำนองหลักมาดัดแปลงทำนองให้มีความแตกต่างและวิจิตรบรรจงขึ้น ดังตัวอย่างของประโยคทั้งสอง ซึ่งพบว่าทั้งสองทำนองมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก

ประโยคที่ 1 พบว่าทำนองทางเดียวประดิษฐ์ทำนอง ให้แปรผันจากเดิมโดยการย่อทำนองให้ลูกตกที่ตกเสียงเดียวกันไปตกยังตำแหน่งที่ต่างกัน โดยทำนองทางเดียวได้นำเค้าโครงของทำนองหลักมาทอนลง จากสองห้องให้คงเหลือหนึ่งห้องเช่น ทำนองหลักลูกตกเสียงลาอยู่ในห้องที่ 2 ทางเดียวอยู่ในห้องที่ 1 และพบว่าในลูกตกเสียง โด เสียง มี ในห้องถัดไปก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน ส่วนวรรคหลังของทางเดียวเป็นการดำเนินทำนองซ้ำในวรรคแรกในลักษณะเดียวกัน

ประโยคที่ 2 มีการนำเค้าโครงของทำนองหลัก มาดัดแปลงทำนองใหม่แต่ไม่ทิ้งทำนองเดิมมากนักในกลุ่มเสียงยังคงเดิมเปลี่ยนเฉพาะตำแหน่งเท่านั้น(ตัวอย่างจากโน้ตที่อยู่ในวงกลมห้องที่ 1 และห้องที่ 8)

ตัวอย่าง ทำนองหลัก

ประโยคที่ 2

ม ร ม	ซ ม ซ	ซ ล	คํ ล คํ	รํ คํ	คํ ล	ล ซ	ซ ม
ค	ร	ร ม	ซ	ล ซ	ซ ม	ม ร	ร ค

ทางเดี่ยว

ประโยคที่ 2

ซ	ซ ล ซ	ค ล ซ	ค ล ร ค	ค ล ซ	ซ ซ		ซ
ค ร ม	ม	ม		ค	ม ร	ม ร ค ร	ม ร ค

ประเด็นที่ 2 ความสัมพันธ์ในเรื่องของลูกตก จากตัวอย่างทั้งสองประโยคดังกล่าวพบว่า ทั้งทำนองหลักและทางเดี่ยวมีลูกตกเสียงเดียวกันทั้งลูกตกท้ายห้อง ท้ายวรรคและท้ายประโยคดังตัวอย่างดังนี้

ทำนองหลัก

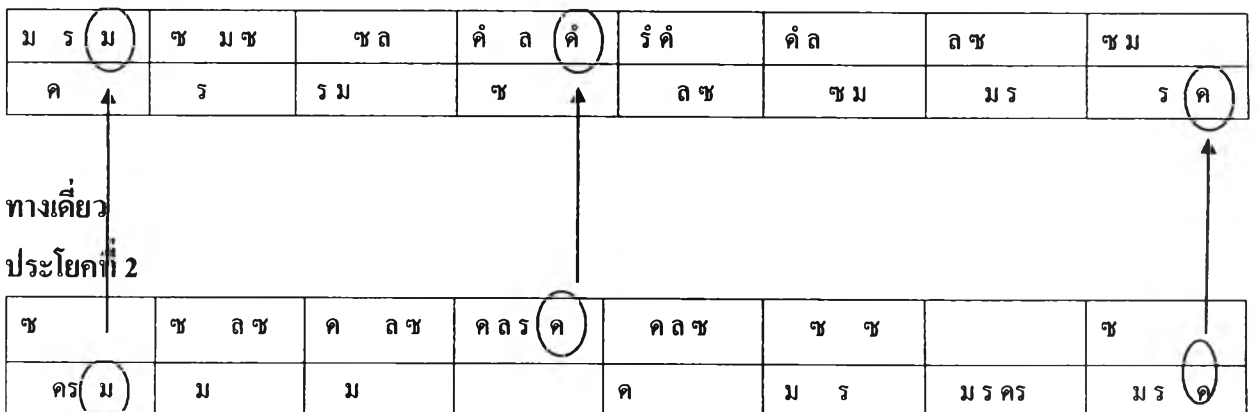
ประโยคที่ 2

ม ร ม	ซ ม ซ	ซ ล	คํ ล คํ	รํ คํ	คํ ล	ล ซ	ซ ม
ค	ร	ร ม	ซ	ล ซ	ซ ม	ม ร	ร ค

ทางเดี่ยว

ประโยคที่ 2

ซ	ซ ล ซ	ค ล ซ	ค ล ร ค	ค ล ซ	ซ ซ		ซ
ค ร ม	ม	ม		ค	ม ร	ม ร ค ร	ม ร ค

ประโยคที่ 4

ช ช ช ช	ช ม ช ม	ช ช ช ช	ม ร ช ร	ช ช ช ช	ม ร ช ร	ช ช ช ช	ร ค ช ค

ประโยคที่ 5

ช ช ช ช	ช ม ช ม	ช ช ช ช	ม ร ช ร	ช ช ช ช	ม ร ช ร	ช ช ช ช	ร ค ช ค

ประโยคที่ 6

ช ช ช ช	ช ฟ ช ม	ช ช ช ฟ	ช ม ช ร	ช ช ช ช	ช ฟ ช ม	ช ช ช ฟ	ช ม ช ร

ประโยคที่ 7

ช ช ค ช	ร ค ช ค	ช ช ค ช	ร ค ช ค	ช ช ค ช	ร ค ช ค	ช ช ค ช	ร ค ช ค

ประโยคที่ 8

ช ช ค ช	ค ค ช ค	ช ช ค ช	ค ค ช ค	ช ช ค ช	ค ค ช ค	ช ช ค ช	ค ค ช ค

ประโยคที่ 9

ช ล ท ค	ท ล ท ค	ท ล ร ค	ท ล ท ค	ช ล ช ค	ท ล ท ค	ท ค ร ค	ท ล ท ค

ครึ่งประโยคที่สุดท้าย

ท ล ท ค	ท ล ท ค	ท ล ท ค	ท ล ท ค

ความสัมพันธ์ของลูกโยนที่ 1 ส่วนที่ 4

ประเด็นที่ 1 ความสัมพันธ์ของเค้าโครงร่าง จากการวิเคราะห์พบว่าในส่วนที่ 4 ประโยคที่ 1 ในทำนองทางเดียวมีลักษณะทำนองที่สัมพันธ์กับทำนองหลักในประโยคที่ 3 - 4 ดังนี้

ทำนองหลัก

ประโยคที่ 3

- ค	- ค	- ค	- ค --	- ค	- ค	- ค	- ค --
- ช	- ช	- ช	- ช --	- ช	- ช	- ช	- ช --

ทางเดียวส่วนที่ 4

ประโยคที่ 1

ช ช ค ช	ค ค ช ค	ช ช ค ช	ค ค ช ค	ช ช ค ช	ค ค ช ค	ช ช ค ช	ค ค ช ค

ตั้งแต่ประโยคที่ 2 - 10 ของทางเดียว มีลักษณะการดำเนินทำนองแบบเก็บโดยเพิ่มรายละเอียดที่ซับซ้อนมากขึ้นจากประโยคที่ 2 ไปถึงประโยคที่ 10 ซึ่งอนุมานว่าเป็นการนำเค้าโครงร่างจากประโยคที่ 3 มาขยายให้วิจิตรพิสดารมากขึ้น ส่วนครึ่งประโยคจบของทางเดียวกับครึ่งประโยคของทำนองหลักมีดังนี้

ทำนองหลักครึ่งประโยคสุดท้าย

- ค	- ค --	- ค	- ค --
- ช	- ช --	- ช	- ช --

ทางเดียวครึ่งประโยคสุดท้าย

ท ล ท ค	ท ล ท ค	ท ล ท ค	ท ล ท ค

ประเด็นที่ 2 ความสัมพันธ์ในเรื่องลูกตก จากตัวอย่างโน้ตทั้ง 2 ทำนองพบว่ามี ความสัมพันธ์ในเรื่องลูกตกดังตัวอย่างต่อไปนี้

ทำนองหลักประโยคที่ 3

- ค	- ค	- ค	ค -	- ค	- ค	- ค	ค -
- ช	- ช	- ช	- ช - -	- ช	- ช	- ช	- ช - -

ทางเดี่ยวส่วนที่ 4 ประโยคที่ 1

ช ช ค ช	ค ค ช ค	ช ช ค ช	ค ค ช (ค)	ช ช ค ช	ค ค ช ค	ช ช ค ช	ค ค ช (ค)

ประเด็นที่ 3 ความสัมพันธ์ในเรื่องระดับเสียง และการใช้หลุมเสียง

จากการวิเคราะห์ในความสัมพันธ์พบว่าลูกโยนที่ 1 ส่วนที่ 4 ใช้ระดับเสียงเดียวกันและไม่พบการใช้หลุมเสียงแต่อย่างใด

ลูกโยนที่ 2 ส่วนที่ 1

ความสัมพันธ์ของลูกโยนที่ 2 แบ่งเป็น 2 ส่วนเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ในหัวข้ออื่นๆ

ประเด็นที่ 1 ความสัมพันธ์ในเค้าโครงร่างของทำนองหลัก การดำเนินทำนองในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 ของการดำเนินทำนองทางเดี่ยวเป็นอิสระจากทำนองหลัก เพราะการดำเนินทำนองในการบรรเลงใช้ดำเนินทำนองในส่วนที่ 1 ของทางเดี่ยวละทิ้งทำนองหลักอย่างไม่พบความสัมพันธ์ใดๆ ส่วนทำนองในส่วนนี้เป็นการ ดำเนินทำนองในลักษณะครวญซึ่งผู้ประพันธ์มีอิสระในการประดิษฐ์ทำนองโดยไม่นำเค้าโครงร่างของทำนองหลักมาสัมพันธ์ แต่ส่วนที่พบว่ามีความสัมพันธ์ได้แก่ส่วนที่ 2 ในประโยคที่ 1 ของทางเดี่ยวและทำนองหลักดังนี้

ทำนองหลัก

ประโยคที่ 1

- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร
ช	ร	ช	ร	ช	ร	ช	ร

ทางเดี่ยวส่วนที่ 2

ประโยคที่ 1

ช ช ล	ช	ช ค ล	ช	ช ช ล	ช ค ล	ช ช ล	ช
ร	ฟ ม ร	ร	ฟ ม ร	ร	ร	ร	ฟ ม ร

ประโยคที่ 2

ช ชล	ช	ช คล	ช	ช ชล	ช คล	ช ชล	ช
ร	พ มร	ร	พ มร	ร	ร	ร	พ มร

ประโยคที่ 3

ช ชล	ช	ช ชล	ช	ช คล	ช	ค ล	ช
ร	พ มร	ร	พ มร	ร	พ มร	ค ร	พ มร

จากการวิเคราะห์พบว่าทั้ง 2 ทำนองมีความสัมพันธ์กันเพราะผู้ประพันธ์ได้นำเค้าโครงร่างของทำนองหลักมาแปรเป็นทำนองเดี่ยวโดยวิธีการขยายทำนองออกไปอีกหลายประโยคดังโน้ตที่ได้แสดงมาดังกล่าวข้างต้น

ประเด็นที่ 2 ความสัมพันธ์ในเรื่องลูกตก ในลูกตกของทั้งสองทำนองมักพบว่ามีความสัมพันธ์คือมีลูกตกอยู่ในตำแหน่งเดียวกัน คือทำยวรรคและทำยประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ทำนองหลัก

ประโยคที่ 1

- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร
ช	ร	ช	ร	ช	ร	ช	ร

ทางเดี่ยว

ประโยคที่ 2

ช ชล	ช	ช คล	ช	ช ชล	ช คล	ช ชล	ช
ร	พ มร	ร	พ มร	ร	ร	ร	พ มร

ประเด็นที่ 3 การใช้ระดับเสียงและการใช้หลุมเสียง พบว่ามีการใช้บันไดเสียงเดียวกัน คือ บันไดเสียง คร ม X ช ล X (ทางเพียงออบน) และพบว่ามีการใช้หลุมเสียงในตำแหน่งเดียวกัน

จากประเด็นดังกล่าวพบว่าในลูกโยนที่ 2 ระหว่างทำนองหลักและทางเดี่ยวพบความสัมพันธ์ในบางส่วนแต่สิ่งที่พบ คือทางเดี่ยวได้ละทิ้งและมีอิสระในการดำเนินทำนองเป็นส่วนใหญ่

ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อท่อนองช่วงที่ 1

เนื้อท่อนองหลัก

ประโยคที่ 1

ร ม	- ท - ล	- ม	- ร - -	ร ม	- ท - ล	- ม	- <u>ร</u> -
- ด	- ท - ล	- ท	- ล - -	- ด	- ท - ล	- ท	- ล - -

ประโยคที่ 2

- ฟ	- ม - ฟ	- ม		ล ท	- ล - ฟ	- ล - ล	- ฟ
- ร		- ท	- ร - ท	- ช		ฟ	ม <u>ร</u>

ประโยคที่ 3

- ฟ	- ม - ฟ	- ม		ล ท	- ล - ฟ	- ล - ล	- ฟ
- ร		- ท	- ร - ท	- ช		ฟ	ม <u>ร</u>

เนื้อท่อนองทางเดียว

ประโยคที่ 1

ท ล ช	ช ล	ท ล ช ล	ช	ช ล ท ร	ช ด ท ล	ท ล ช ล	ช
ฟ	ม ฟ		ฟ ม ร				ฟ ม <u>ร</u>

ประโยคที่ 2

ท ล ร	ท	ล	ร ท	ล ร ท ล	ท ล	ล	
ฟ	ฟ ม ร	ฟ ม ร	ฟ ม		ฟ ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม <u>ร</u>

ประโยคที่ 3

ร ท ล	ท ล	ล	ร	ท ร ล ท	ล ล		ล
ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ม	ฟ ม ร ฟ	ฟ ม <u>ร</u>

ประเด็นที่ 1 ความสัมพันธ์ในเค้าโครงร่างของท่อนองหลัก พบว่าในทางเดียวมีการนำเค้าโครงร่างของท่อนองหลักมาประพันธ์แต่มีการคบบแต่งท่อนองจนเกือบจะไม่เหลือเค้าของท่อนองเดิมแต่มีลักษณะท่อนองที่พอจะอนุมานได้ว่า เป็นท่อนองเดียวกันตั้งแต่ประโยคที่ 1 - 3 แม้ว่า

ประโยคที่ 3 แทบจะไม่เหลือคำของท่านองหลัก แต่ในประเด็นของลูกตกยังคงพบความสัมพันธ์ในการใช้เหมือนเดิม

ประเด็นที่ 2 ความสัมพันธ์ในเรื่องลูกตก พบว่าทุกประโยคระหว่างสองท่านองมีลูกตกเสียงเดียวกันคือมีลูกตกในเสียง เร ในท้ายประโยคเพลงทุกประโยค

ประเด็นที่ 3 ความสัมพันธ์ในเรื่องของระดับเสียง ในเรื่องของระดับเสียงพบว่ามีการใช้ระดับเสียงเดียวกันทั้งสองระดับเสียง คือระดับเสียง ร ม ฟ X ล ท X (ทางนอก) และ ระดับเสียง ซ ล ท X ร ม X (ทางเพียงออล่าง) นอกจากนี้พบว่ามีการใช้หลุมเสียงเหมือนกันคือ เสียงโค

ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อท่านองหลักและเนื้อท่านองทางเดี่ยวช่วงที่ 2 เทียบแรกและเทียบที่สองกับเนื้อท่านองหลัก

ประโยคที่ 1

ล ท	ท ท	- รี้ - ท	- ล - ท	- ล - ซ	ซ ซ	- ล - ท	ท ท
- ซ	- ท	- ร - ท	- ล - ท	- ล - ซ	- ซ	- ล - ท	- ท

ประโยคที่ 2

ล ท	- รี้ - มี่	- มี่ - มี่	- รี้ - ท	- ล - ซ	ซ ซ	- ล - ท	ท ท
- ซ	- ร - ม	- ซ - ม	- ร - ท	- ล - ซ	- ซ	- ล - ท	- ท

ประโยคที่ 3

- ล	- ท ล	- ล - -	ซ	- ฟ	- ร	ม ฟ	- ล ล
- ล	ฟ		ฟ ม - ฟ	ม ร	- ล	- ร	- ล

ประโยคที่ 4

- ค	- ท - คี่	- ท		- ฟ	- ร	ม ฟ	- ล ล
- ล		- ฟ	- ล - ฟ	ม ร	- ล	- ร	- ล

ประโยคที่ 5

- ท - ล	ร ม	- ฟ ล	ฟ ม	ล ท	- ล	- ล - ล	- ฟ
- ท - ล	- ท	ม	ร ท	- ซ	- ฟ	- ฟ	ม ร

ประโยคที่ 6

- ฟ	- ม - ฟ	- ม		ล ท	- ล	- ล - ล	- ฟ
- ร		- ท	- ร - ท	- ช	- ฟ	ฟ	ม ร

เนื้อหาบทองทางเดียว

ประโยคที่ 1

ช ท ล ท	ร ท ล ท	ช ท ล ท	ร ท ล ท	ช ล	ช ช ช	ช ล ช	ท ล ร ท
				ร ม	ม	ร	

ประโยคที่ 2

ช ล ช ท	- ร - ม	ร ร ม ร	ช ม ท	ช	ช ท ล ช		ช ล ท
			ร	ม ร ม		ฟ ม ร ม	ฟ

ประโยคที่ 3

ล ท ล	ล ล ล ร	ล ล ล ร	ค ท ล	ล		ล	ช ล ท ล
ร			ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	

ประโยคที่ 4

ค ท ค ล	ท ค ท ค	ล ท ค ร	ค ท ล	ล		ล	ช ล ล ล
			ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	

ประโยคที่ 5

ร ท ล	ท ล	ล	ท	ล ร ท ล	ท ล	ล	
ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร

ประโยคที่ 6

ร ท ล	ท ล	ล	ร	ท ร ล ท	ล ล		ล
ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ม	ฟ ม ร ม	ฟ ม ร

ประเด็นที่ 1 ความสัมพันธ์ในเค้าโครงร่างของทำนองหลัก จากการวิเคราะห์เนื้อทำนองหลัก และเนื้อทำนองทางเดี่ยวพบว่าเค้าโครงร่างที่เป็นรากทำนองของทำนองหลักและทางเดี่ยวมีความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างชัดเจนตั้งแต่ประโยคแรกจนถึงประโยคสุดท้าย ในทางเดี่ยวผู้ประพันธ์ได้นำทำนองหลักมาดัดแปลงทำนอง ในลักษณะการดำเนินทำนองทางเก็บ ซึ่งลักษณะทำนองมีความคล้องจองกลมกลืนกัน

ตัวอย่างเค้าโครงลูกตกเสียงที

เนื้อทำนองหลัก

ประโยคที่ 1

ล ท	ท ท	- รี่ - ท	- ล - ท	ล - ช	ช ช	- ล - ท	ท ท
- ช	- ท	- ร - ท	- ล - ท	- ล - ช	- ช	- ล - ท	- ท

เนื้อทำนองทางเดี่ยว

ประโยคที่ 1

ช ท ล ท	ร ท ล ท	ช ท ล ท	ร ท ล ท	ช ล	ช ช ช	ช ล ช	ท ล ร ท
				ร ม	ม	ร	

จากโน้ตทั้งสองทำนองพบว่าทางเดี่ยวได้นำเค้าโครงร่างของทำนองหลัก มาแปรทำนองให้ละเอียดมากขึ้นจากทำนองหลักเปลี่ยนทำนอง โดยยึดเสียงเดิมในกลุ่มบันไดเสียงเดียวกันทำเป็นทางเก็บถี่และกระชั้นเร็วมากขึ้น กว่าทำนองหลัก

ตัวอย่างลูกตกเสียงฟา

ประโยคที่ 3

- ล	- ท ล	- ล - -	ช	ฟ	- ร	ม ฟ	ล ล
- ล	ฟ		ฟ ม - ฟ	ม ร	- ล	- ร	- ล

ประโยคที่ 3

ล ท ล	ล ล ล ร	ล ล ล ร	ค ท ล	ล		ล	ช ล ท ล
ร			ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	

การแปรทำนองจากเค้าโครงร่างของเนื้อทำนองหลักในลูกโยนเสียงฟา ก็มีลักษณะเดียวกันกับลูกตกเสียงที่คือการดำเนินทำนองในทางเดียวมีการเก็บถี่ ๆ และเร็วกระชั้นกว่าเนื้อทำนองหลักแต่ลักษณะกลุ่มเสียงยังคงรูปเดิมไม่ละทิ้งทำนองหลักแต่อย่างใด

ประเด็นที่ 2 ความสัมพันธ์ในเรื่องลูกตก พบว่าทุกประโยคมีลูกตกเสียงเดียวกันทุกประการดังตัวอย่างต่อไปนี้

เนื้อทำนองหลัก

ประโยคที่ 1

ล ท	ท ท	- รี่ - ท	- ล - (ท)	- ล - ซ	ซซ	- ล - ท	ท(ท)
- ซ	- ท	- ร - ท	- ล - ท	- ล - ซ	- ซ	- ล - ท	- ท

เนื้อทำนองทางเดียว

ประโยคที่ 1 เนื้อทำนองทางเดียว

ซ ท ล ท	ร ท ล ท	ซ ท ล ท	ร ท ล (ท)	ซ ล	ซซซ	ซ ล ซ	ท ล ร (ท)
				ร ม	ม	ร	

เนื้อทำนองหลัก

ประโยคที่ 3

- ล	- ท ล	- ล - -	ซ	- ฟ	- ร	ม ฟ	ล (ล)
- ล	ฟ		ฟ ม (ฟ)	ม ร	- ล	- ร	- ล

ประโยคที่ 1 เนื้อทำนองทางเดียว

ประโยคที่ 3

ล ท ล	ล ล ล ร	ล ล ล ร	ค ท ล	ล		ล	ซ ล ท (ล)
ร			(ฟ)	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	

ประเด็นที่ 3 ความสัมพันธ์ในเรื่องบันไดเสียงและการใช้หลุมเสียง พบว่ามีการใช้ระดับเสียงเดียวกันคือบันไดเสียง ซ ล ท X ร ม X ในประโยคที่ 1 และ 2 บันไดเสียง ร ม ฟ X ล ท X ในประโยค 3-6 นอกจากนี้ยังพบการใช้หลุมเสียง 4th degree ในระดับเสียง ซ ล ท X ร ม X ตรงกันคือประโยคที่ 4 ในห้องที่ 1-4 ในทางเดียวและห้องที่ 1-2 ในทำนองหลัก

ดูโยนที่ 3 : ทำนองหลัก

ประโยคที่ 1

ร ม	- ท - ล	- ม	- ร - -	ร ม	- ท - ล	- ม	- ร - -
- ค	- ท - ล	- ท	- ล - -	- ค	- ท - ล	- ท	- ล - -

ประโยคที่ 2

- ช	ล ท - ล	- ม	- ร - -	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ล	- ท - ร
- ช	ท - ล	- ท	- ล - -	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ล	- ท - ร

ครึ่งประโยคที่ 3

ช ช	ล ท - ล	- ม	- ร - -
- ช	ท - ล	- ท	- ล - -

ดูโยนที่ 3 : ทางเดี่ยว

ประโยคที่ 1

ท ล ช	ช ล	ท ล ช ล	ช	ช ล ท ร	ช ค ท ล	ท ล ช ล	ช
ฟ	ม ฟ		ฟ ม ร				ฟ ม ร

ประโยคที่ 2

ช ล ท ร	ช ค ท ล	ช ร ช	ล ท ค ร	ช ล ท ร	ช ค ท ล	ท ล ช ล	ช
		ร					ฟ ม ร

ประโยคที่ 3

ช ล ท ร	ช ค ท ล	ช ร ช	ล ท ค ร	ช ล ท ร	ช ค ท ล	ท ล ช ล	ช
		ร					ฟ ม ร

ประโยคที่ 4

ท ล	ท	ล ล ท	ร ร ร	ล	ท	ล ล ท	ร ร ร
ฟ ร	ฟ ม ร	ฟ	ร	ฟ ม ร	ฟ ม ร	ฟ	ร

ประเด็นที่ 1 ความสัมพันธ์ของเค้าโครงร่าง ความสัมพันธ์ระหว่างทางเดียวกับทำนองหลักในส่วนลูกโยนที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มลูกโยนเสียง เร นี้พบว่ามีส่วนที่นำทำนองหลักอาศัยเป็นเค้าโครงในการดำเนินทำนองเป็นทางเดียว และส่วนที่เป็นอิสระ ไม่อาศัยทำนองหลักเป็นเค้าโครงหรือแกนในการดำเนินทำนอง ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดทั้ง 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การนำทำนองหลักมาเป็นแกนโครงสร้าง ในการดำเนินทำนองนั้นเริ่มตั้งแต่ประโยคที่ 1 - 3 ซึ่งเมื่อพิจารณาจะพบว่า ทำนองในทางเดียวโดยเฉพาะประโยคที่ 1 - 2 เป็นลักษณะของการนำทำนองหลักมาเป็นแกน เมื่อพิจารณาในลักษณะของการดำเนินทำนองพบว่า การดำเนินทำนองในทางเดียวมีส่วนที่เป็นเค้าโครงจากทำนองหลักอยู่มากดังตัวอย่างโน้ตที่นำมาให้พิจารณาข้างล่างนี้

ทำนองหลัก

ประโยคที่ 1

ร ม	- ท - ล	- ม	- ร - -	ร ม	- ท - ล	- ม	- ร - -
- ค	- ท - ล	- ท	- ล - -	- ค	- ท - ล	- ท	- ล - -

ทางเดียว

ประโยคที่ 1

ท ล ช	ช ล	ท ล ช ล	ช	ช ล ท ร	ช ค ท ล	ท ล ช ล	ช
ฟ	ม ฟ		ฟ ม ร				ฟ ม ร

ประเด็นที่ 2 ความสัมพันธ์ของลูกตก สังเกตว่าเสียงลูกตกในห้องที่ 4 และ 8 เป็นลูกตกเสียงเดียวกันกับลูกตกในทำนองหลัก หรือจะพิจารณาให้ละเอียดลงไปถึงเสียงลูกตกในห้องที่ 2 และห้องที่ 6 อันเป็นห้องสำคัญตรงลงมาจากในห้องจังหวะหนัก ก็เป็นเสียงเดียวกัน ส่วนในประโยคที่ 3 นั้น ยึดเอาทำนองหลักมาเพียงจังหวะแรกเท่านั้น ดังนั้นในการพิจารณาจึงดูเพียงจังหวะแรก และเมื่อทำการพิจารณาเสียงลูกตกในห้องที่ 2 และ 4 พบว่า เป็นลูกตกเสียงเดียวกันกับทำนองหลัก เช่นเดียวกันกับประโยคที่ 1 - 2 ดังนั้นเสียงลูกตกที่ตกเป็นเสียงเดียวกันนี้จึงเป็นตัวชี้วัดตัวหนึ่ง ในการนำเอาทำนองหลักมาเป็นแกนโครงสร้างสำคัญในการดำเนินทำนอง

ประเด็นที่ 3 ความสัมพันธ์ในเรื่องระดับเสียง ส่วนที่ทำให้ทำนองหลักกับทางเดียวแตกต่างกันไปได้แก่ลักษณะของการดำเนินทำนองในทางเดียวที่มีการให้หลุมเสียงที่ 7th degree คือเสียง ฟา มาร่วมในการดำเนินทำนองขณะที่ในทำนองหลักไม่พบการใช้หลุมเสียงนี้

ส่วนที่ไม่ได้นำเอาทำนองหลักมาเป็นแกนโครงสร้างหลัก เริ่มตั้งแต่ครึ่งจังหวะหลังใน ประโยคที่ 3 และประโยคที่ 4 ลักษณะการดำเนินทำนองเป็นการดำเนินทำนองแบบเก็บเช่นเดียวกัน กับประโยคอื่น ๆ ในกลุ่มลูกโยนนี้ แต่มีสำนวนทำนองที่ใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะในครึ่งจังหวะ หลังในประโยคที่ 3 ที่นำเอาครึ่งจังหวะแรกมาทำการดำเนินทำนองซ้ำ ตลอดทั้งเมื่อพิจารณาใน ประโยคที่ 4 ก็เป็นลักษณะของการดำเนินทำนองซ้ำเช่นกัน แต่เป็นทำนองที่แตกต่างกันไปจาก ประโยคที่ 3 แม้ลักษณะของการดำเนินทำนองจะไม่ได้อาศัยเค้าโครงของทำนองหลักมาเป็นแกน ในการดำเนินทำนองแต่ สำนวนทำนองที่ใช้ก็มีความใกล้เคียงกันกับประโยคที่ใช้ทำนองหลักเป็น แกนในการดำเนินทำนอง

ลูกโยนที่ 4 เสียง ที

ทำนองหลัก : โยน 4

ประโยคที่ 1

- ฟ - ม	- ร - ท	ล ท	- ร - ท	- ฟ - ม	- ร - ท	ล ท	- ร - ท
- ฟ - ม	- ร - ฟ	- ช	- ร - ฟ	- ฟ - ม	- ร - ฟ	- ช	- ร - ฟ

- ม ร	- ร	- ม ร	- ร	- ม ร	- ร	- ม ร	- ร
ล	- ท	ล	- ท	ล	- ท	ล	- ท

ทางเดี่ยว : โยน 4

ประโยคที่ 2

	ท	ล ล ท	ล ท ร ท		ท	ล ล ท	ล ท ร ท
ร ฟ ม ร	ฟ ม ร	ฟ		ร ฟ ม ร	ฟ ม ร	ฟ	

ประโยคที่ 3

ล ล ท	ล ท ร ท	ล ล ท	ล ท ร ท	ล ล ท	ล ท ร ล	ล ล ท	ล ท ร ท
ฟ		ฟ		ช		ช	

ประโยคที่ 4

ร ร ร	ร ร ร ท	ร ร ร ล	ร ร ร ท	ร ร ร	ร ร ร ท	ร ร ร ล	ร ร ร ท
ร				ร			

ประโยคที่ 5

ร รท	รลรท	ร รท	รลรท	รลรท	รลรท	รลรท	รลรท
ร		ร					

ประเด็นที่ 1 ความสัมพันธ์ของเค้าโครงร่าง ความสัมพันธ์ระหว่างทางเดียวกับทำนองหลักในส่วนลูกโยนที่ 4 ซึ่งเป็นกลุ่มลูกโยนเสียง ที พบว่ามีส่วนที่นำทำนองหลักอาศัยเป็นเค้าโครงในการดำเนินทำนองเป็นทางเดียว และส่วนที่เป็นอิสระไม่อาศัยทำนองหลักเป็นเค้าโครงหรือแกนในการดำเนินทำนอง ส่วนที่นำทำนองหลักมาเป็นแกนโครงสร้างในการดำเนินทำนองนั้นเริ่มตั้งแต่ประโยคที่ 1-2 ซึ่งเมื่อพิจารณาจะพบว่า ทำนองในทางเดียวโดยเฉพาะประโยคที่ 1-2 เป็นลักษณะของการนำทำนองหลักมาเป็นแกน

ประเด็นที่ 2 ลูกตก สังเกตว่าเสียงลูกตกในห้องที่ 4 และ 8 เป็นลูกตกเสียงเดียวกันกับลูกตกในทำนองหลัก หรือจะพิจารณาให้ละเอียดลงไปถึงเสียงลูกตกในห้องที่ 2 และ 6 อันเป็นห้องสำคัญตรองลงมาจากในห้องจังหวะหนัก ก็เป็นเสียงเดียวกัน

ดังนั้นเสียงลูกตกที่ตกเป็นเสียงเดียวกันนี้จึงเป็นตัวชี้วัดตัวหนึ่ง ในการอนุมานว่าทำนองในทางเดียวได้นำเอาทำนองหลักมาเป็นแกนโครงสร้างสำคัญในการดำเนินทำนอง

ประเด็นที่ 3 ความสัมพันธ์ในเรื่องระดับเสียง ในส่วนของ ระดับเสียงพบว่าในทางเดียวและทำนองหลัก มีการใช้ระดับเสียงที่แตกต่างกันกล่าวคือ ทำนองหลักใช้ กลุ่มเสียง ซ ล ท X ร ม X (ทางเพียงออล่าง) แต่ในทางเดียวพบว่าการเปลี่ยนระดับเสียงเป็นกลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X (ทางนอก) และมีการใช้หลุมเสียงในการดำเนินทำนองใน 4th degree ในทางเดียว ส่วนในทำนองหลักกลับพบว่า ลักษณะของการใช้หลุมเสียงเป็น 7th degree

นอกจากนี้ ในทำนองหลักประโยคที่ 1-2 เป็นลักษณะของการซ้ำทำนอง ในทางเดียวก็เป็นลักษณะของการดำเนินทำนองซ้ำเช่นกัน เว้นในประโยคที่ 2 ครึ่งจังหวะหลังที่มาเปลี่ยนจำนวนให้ต่างออกไปเล็กน้อย

ตัวอย่าง บริเวณที่วงกลมไว้คือส่วนที่ต่างไปจากทำนองซ้ำของครึ่งจังหวะแรกในประโยคนี้

ล ลท	ลทรท	ล ลท	ลทรท	ล ลท	ลทรล	ล ลท	ลทรท
ฟ		ฟ		ซ		ซ	

แม้ว่าลักษณะของการสำนวนจะมีการเปลี่ยนแปลงต่างไป แต่เมื่อพิจารณาคุณในองค์รวม แล้วพบว่ายังคงเค้าของทำนองเดิมอยู่เป็นอันมาก เพียงแต่มีการเปลี่ยนเสียงเพียงเสียงเดียวคือเสียง ฟา เป็นเสียง ซอล จึงไม่ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ละทิ้งรูปเดิมเสียทั้งหมด

ตัวอย่าง บริเวณที่วงกลมไว้คือส่วนที่การเปลี่ยนเสียงเสียง ฟา เป็นเสียง ซอล

ด	ลท	ลทรท	ด	ลท	ลทรท	ด	ลท	ลทรล	ด	ลท	ลทรท
ฟ			ฟ			ซ			ซ		

ส่วนที่ไม่ได้นำเอาทำนองหลักมาเป็นแกนโครงสร้างหลัก เริ่มตั้งแต่ประโยคที่ 3 - 4 โดยเมื่อพิจารณาลักษณะของการดำเนินทำนองพบว่าเป็นลักษณะของการดำเนินทำนองก่อนจะจบ กล่าวคือ ลักษณะของสำนวนเป็นการลดรูปลงเรื่อย ๆ แสดงความเข้มข้น เน้นเสียงลูกโยนเสียง ที่อีกครั้งเป็นครั้งสุดท้าย โดยไม่อาศัยทำนองหลัก ก่อนจะเปลี่ยนแปลงไปดำเนินทำนองในกลุ่มลูกโยนเสียงใหม่

ตัวอย่าง สังเกตว่าเสียงตกในท่อนที่ 2, 4, 6 และ 8 เป็นเสียง ที เน้นกลุ่มเสียงลูกโยน ตลอดทั้งพิจารณาเรื่องการลดสำนวน ก่อนจะเปลี่ยนไปดำเนินทำนองในกลุ่มเสียงใหม่

รรร	รรรท	รรรล	รรรท	รรร	รรรท	รรรล	รรรท
ร				ร			

ร รท	รลรท	ร รท	รลรท	รลรท	รลรท	รลรท	รลรท
ร		ร					

ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองหลักกับทางเดียว

ลูกโยนที่ 5 : ทำนองหลัก

ประโยคที่ 1

- ฟ - ม	- ร - -	ด	รม	รม	- ซ - ล	- ท - ล	- ซ - ม
	- ล - -	ทล - ท	- ด	- ค	- ซ - ล	- ท - ล	- ซ - ม

ประโยคที่ 2

--- ม	--- ร	-- ม ร	ม ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม
--- ม	--- ร	ร	- ม	ล	ม	ล	ม

ประโยคที่ 3

- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	ร ม	- ม - -	ร ม	- ม - -
ล	ม	ล	ม	- ค	- ม - -	- ค	- ม - -

ประโยคที่ 4

ร ม	- ม - -	ร ม	- ม - -	- ท	ท ล	ร ม	- ม - -
- ค	- ม - -	- ค	- ม - -	ล ช	ช ม	- ค	- ท - -

ประโยคที่ 5

- ท	ท ล	ร ม	- ม - -	ร ม	- ม - -	ร ม	- ม - -
ล ช	ช ม	- ค	- ท - -	- ค	- ท - -	- ค	- ท - -

ดูโยนที่ 5 : ทางเดียว

ประโยคที่ 1

- ช ล ท	ร ท - ล	--- ช	--- ช	--- ล	ทลช ลท	--- ร	ม่ รม่ รม่

ประโยคที่ 2

----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

ประโยคที่ 3

ช	ช ล ช		ช	ร ท ล ช	ท ล ช		ช
ม ม ม	ม	ร ค ร ม	ร ม ม		ม	ร ค ร ม	ร ม ม

ประโยคที่ 4

ร ร ร	ช ล ช		ช	ร ท ล ช	ท ล ช		ช
ม	ม	ร ค ร ม	ร ม ม		ม	ร ค ร ม	ร ม ม

ประโยคที่ 5

ร ร ร	ช ล ช		ช	ร ท ล ช	ท ล ช		ช
ม	ม	ร ค ร ม	ร ม ม		ม	ร ค ร ม	ร ม ม

ประโยคที่ 6

	ช		ช		ช		ช
ร ค ร ม	ร ม ม	ร ค ร ม	ร ม ม	ร ค ร ม	ร ม ม	ร ค ร ม	ร ม ม

ประโยคที่ 7

ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช
ค	ม	ร	ม	ค	ม	ร	ม

ประโยคที่ 8

ช ช	ช ช	ช ช	ช ช	ช ช	ช ช	ช ช	ช
ค ม	ร ม	ค ม	ร ม	ร ม	ร ม	ค ม	ร ม ร

ประเด็นที่ 1 – 3 ความสัมพันธ์ของเค้าโครงร่าง ลูกตกและระดับเสียง ความสัมพันธ์ระหว่างทางเดียวกับทำนองหลัก ในส่วนลูกโยนที่ 5 ซึ่งเป็นกลุ่มลูกโยนเสียง มี นี้พบว่าลักษณะของการดำเนินทำนองในทางเดียวกัน แม้จะอาศัยทำนองหลักเป็นแกนโครงสร้างในการดำเนินทำนอง แต่ลักษณะของการดำเนินทำนองในช่วงแรก กลับออกห่างไปจากเค้าเดิมของทำนองหลักมาก แต่เมื่อพิจารณาในจำนวนถัดไป พบว่าการดำเนินทำนองวกกลับมาใช้จำนวนของทำนองหลักเป็นหลักในการดำเนินทำนองอีกครั้ง ดังจะได้อธิบายรายละเอียดในลำดับถัดไป

เมื่อพิจารณาทำนองเดี่ยวในประโยคที่ 1 พบว่า เป็นลักษณะของการดำเนินทำนองที่ใกล้เคียงกับการดำเนินทำนองแบบครวญ ซึ่งจำนวนที่พบเมื่อพิจารณาหาความสัมพันธ์จากทำนองหลักพบว่า จำนวนในทางเดียวมีค่าให้เห็นการผันแปรทำนองมาจากทำนองหลัก แต่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นอันมากทั้งในส่วนลูกตกและลักษณะการดำเนินทำนองที่ควรจะดำเนินทำนองแบบ

เก็บมีเพียงในส่วนของเสียงลูกตกสำคัญในจังหวะหนักท้ายห้องที่ 8 ที่ตกเป็นเสียงเดียวกันกับทำนองหลัก เป็นข้อสังเกตได้อย่างหนึ่งว่าทางเดี่ยวดำเนินทำนองยึดตามทำนองหลัก ตัวอย่างประโยคที่ 1 ในทางเดี่ยว ที่นำเอาทำนองหลักมาเป็นแกนในการดำเนินทำนองแต่เปลี่ยนแปลงวิธีการการดำเนินทำนองให้ห่างไปจากทำนองหลัก

ทำนองหลัก

ประโยคที่ 1

- ฟ - ม	- ร - -	ค	ร ม	ร ม	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ม
	- ล - -	ทล - ท	- ค	- ค	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ม

ทางเดี่ยว

ประโยคที่ 1

- ช ล ท	ร ท - ล	- - - ช	- - - ช	- - - ล	ทลช ลท	- - - ร	มี ร ทร มี

จากลักษณะของการดำเนินทำนองดังกล่าว แสดงให้เห็นความซับซ้อนในเรื่องของการดำเนินทำนองในทางเดี่ยว ที่ถึงแม้จะอาศัยทำนองหลักแต่สามารถแสดงความซับซ้อน แสดงถึงภูมิความรู้ในการดำเนินทำนองเป็นอย่างดี

เมื่อพิจารณาในทำนองทางเดี่ยวประโยคถัดไปเทียบกับทำนองหลักพบว่า ในส่วนของทำนองหลักเป็นลักษณะของการเปิดลูกโยน ดำเนินทำนองขึ้นพื้นเพียงเสียงเดียว ดังนั้นในทางเดี่ยวเมื่อพิจารณาจะพบว่าในประโยคที่ 2 แสดงการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลักต่อเค้าความสัมพันธ์คือ ดำเนินทำนองยืนอยู่เพียงเสียงเดียว ก่อนที่จะดำเนินทำนองอย่างอิสระ โดยไม่อาศัยทำนองหลักเป็นแกนสำคัญในการดำเนินทำนอง

ตัวอย่าง ความสัมพันธ์ของสำนวนทางเดี่ยวกับทำนองหลัก ในเรื่องการดำเนินทำนองแบบขึ้นพื้นเพียงเสียงเดียว

ทำนองหลัก

- - - ม	- - - ร	- - ม ร	ม ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม
- - - ม	- - - ร	ร	- ม	ล	ม	ล	ม

ทางเดี่ยว

- - - -	- - - มี	- มี มี มี	- มี - มี	- - - -	- - - มี	- มี มี มี	- มี - มี

ถัดจากประ โยคนี้ไป พบว่าเป็นลักษณะของการดำเนินทำนองในกลุ่มลูกโยน กล่าวคือ เป็นทำนองที่อิสระจากทำนองหลัก แต่เมื่อพิจารณาพบว่า แม้จะเป็นช่วงที่เป็นอิสระจากทำนองหลักแต่ก็มีลักษณะของทำนองหลักคงเค้าให้ปรากฏเห็นอยู่โดยตลอด โดยเฉพาะประ โยคที่ 5 และ ประ โยคที่ 6 ในครึ่งจังหวะแรกนั้น แสดงความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับทำนองหลักในประ โยคที่ 4 ครึ่งจังหวะหลัง และประ โยคที่ 5 ด้วยลักษณะของการดำเนินทำนองและการลดรูปสำนวนที่มีความใกล้เคียงกัน จะแตกต่างกันเฉพาะในทางเดี่ยวประ โยคที่ 5 นั้นเมื่อพิจารณาดูพบว่าเป็นลักษณะของการซ้ำกันกับประ โยคที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ประ โยคที่ 5 ในทางเดี่ยวมีการบรรเลง 2 รอบ ขณะที่ทำนองหลักบรรเลงรอบเดียว

ตัวอย่าง ประ โยคที่ 5 และประ โยคที่ 6 ในครึ่งจังหวะแรกของทางเดี่ยว เปรียบเทียบ ความสัมพันธ์กับทำนองหลักประ โยคที่ 4 ครึ่งจังหวะหลัง และประ โยคที่ 5

ทำนองหลัก

- ท	ท ล	ท ล	- ม --
ล ช	ช ม	ช ม	- ท --

- ท	ท ล	ร ม	- ม --	ร ม	- ม --	ร ม	- ม --
ล ช	ช ม	- ค	- ท --	- ค	- ท --	- ค	- ท --

ทางเดี่ยว

ร ร ร	ช ล ช		ช	ร ท ล ช	ท ล ช		ช
ม	ม	ร ค ร ม	ร ม ม		ม	ร ค ร ม	ร ม ม

	ช		ช
ร ค ร ม	ร ม ม	ร ค ร ม	ร ม ม

ส่วนทำนองทางเดี่ยวถัดไปจากนี้ ถือว่าเป็นทางที่อิสระจากทำนองหลักโดยอย่างแท้จริง ซึ่งไม่พบ ความสัมพันธ์ในลักษณะดังที่ปรากฏในประ โยคที่ 5 และประ โยคที่ 6 ในครึ่งจังหวะแรกของทางเดี่ยวอีกเลย

ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองหลักกับทางเดี่ยว

ลูกโยนที่ 6 : ทำนองหลัก

ประโยคที่ 1

- ม	ม ร - ม	- ล	ซ ซ - ล
- ร - ท	ล - ท	- ล - ซ	ล

ประโยคที่ 2

- ซ --	ลท - รี่	- มี - รี่	- ท - ล	--- ล	--- ซ	-- ล ซ	ล ล
- ร --	ซ ร	- ม - ร	- ท - ล	--- ล	--- ซ	ซ	- ล

ประโยคที่ 3

- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล
ร	ล	ร	ล	ร	ล	ร	ล

ลูกโยนที่ 6 : ทางเดี่ยว

ประโยคที่ 1

	ซ ร	ทลซ	ซล	ซลท	ลทคร	ซ ซค	รคทล
ครมร	มร	ร	มฟ	ร		ร	

ประโยคที่ 2

ทลซค	ทลซ		ซล-ล	----		----	--- ร
	ฟ	มร มฟ			--- ร		

ประโยคที่ 3

----	--- ซ	----	ทลซ-ค	----	--- ท	--- ร	--- ค

ประโยคที่ 4

--- ร	- ซ - ค	ทค-รค	ทลซล-ล	--- ล	- ทลล	--- ล	- ทลล

ประโยคที่ 5

---ล	-ทลล	---ล	-ทลล	-ทล	ลทลร	ลทล	ลทลล
				ร		ร	

ประโยคที่ 6

-ทล	ลทลร	ลทล	ลทลล	ลทล	ลทรี	รทร	รืทล
ร		ร		ร	ร	ร	ร

ประโยคที่ 7

ลทล	ลทร	รทร	รทล	รทล	ลทร	รทร	รทล
ร	ร	ร	ร	ร	ร	ร	ร

ความสัมพันธ์ระหว่างทางเดียวกับทำนองหลัก ในกลุ่มลูกโยนที่ 6 นี้พบว่า ในทำนองทางเดียวกับดำเนินทำนองยึดทำนองหลักเป็นแกนสำคัญในการดำเนินทำนองกล่าวคือในทำนองหลักมีทำนองที่เป็นลักษณะของการบังคับและลักษณะของเปิดอิสระ ดังนั้นในส่วนที่บังคับให้ดำเนินทำนองตามทำนองหลักนั้นในทางเดียวกันก็ปฏิบัติตามคือดำเนินทำนองไปตามทำนองหลักและในส่วนที่เปิดอิสระในทางเดียวกันก็ได้ดำเนินทำนองอิสระอย่างเต็มที่

ตัวอย่าง ลักษณะของท่วงทำนองที่บังคับให้ดำเนินทำนองที่ปรากฏในทำนองหลัก(บริเวณวงกลม) และลักษณะท่วงทำนองที่เปิดอิสระ

-ม	มร-ม	-ล	ชช-ล
-ร-ท	ล-ท	-ล-ช	ล

-ช--	ลท-รี	-ม-รี	-ท-ล	---ล	---ช	--ลช	ลล
-ร--	ช ร	-ม-ร	-ท-ล	---ล	---ช	ช	-ล

-ล-ล	-ล-ล	-ล-ล	-ล-ล	-ล-ล	-ล-ล	-ล-ล	-ล-ล
ร	ล	ร	ล	ร	ล	ร	ล

สำนวนทางเดียวที่ดำเนินทำนองไปตามทำนองหลักที่บังคับดังปรากฏในส่วนที่วงกลมของ
ทำนองหลัก ในตารางข้างบน

ทำนองเดี่ยว

ช ล ท	ล ท ค ร	ช ช ค	ร ค ท ล
ร		ร	

ดังนั้นความสัมพันธ์ที่พบจึงพบด้วย 2 ลักษณะดังที่กล่าวมา โดยลักษณะของความสัมพันธ์
ในกลุ่มลูกโยนที่ 6 นี้ เน้นไปที่การเปิดอิสระในการดำเนินทำนองเสียส่วนมาก

ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองหลักกับทางเดี่ยว

ลูกโยนที่ 7 : ทำนองหลัก

ประโยคที่ 1

ท ท	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฟ	- ท	ล ฟ	- ร	ม ฟ
- ท	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ค	ล ฟ	ม ร	- ล	- ร

ประโยคที่ 2

ม ฟ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฟ	--- ฟ	--- ม	-- ฟ ม	ฟ ฟ
- ร	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฟ	--- ฟ	--- ม	ม	- ฟ

ประโยคที่ 3

- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ
ท	ฟ	ท	ฟ	ท	ฟ	ท	ฟ

ประโยคที่ 4

- ท ล	- ล	- ท ล	- ล
ม	- ฟ	ม	- ฟ

ลูกโยนที่ 7 : ทางเดียว

ประโยคที่ 1

	ลท	รลทล	รทล	-ร้ทล้	-ท้-ร้	-ฟ้ม้ร้	ม้ฟ้-ฟ้
ร ม ร ฟ	ม ฟ		ฟ				

ประโยคที่ 2

----	---ฟ้	-ฟ้ฟ้ฟ้	-ฟ้-ฟ้	---ฟ้	---ฟ้	---ฟ้	-ฟ้ฟ้ฟ้

ประโยคที่ 3

ร ร ร ร	ร ร ร ท	ร ร ร ร	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
			ฟ	ม	ร	ม	ฟ

ประโยคที่ 4

ร ร ร ร	ร ร ร ท	ร ร ร ร	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
			ฟ	ม	ร	ฟ	ม

ประโยคที่ 5

ร ร ร ร	ร ร ร ท	ร ร ร ร	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
			ฟ	ม	ร	ม	ฟ

ประโยคที่ 6

ร ร ร ร	ร ร ร ท	ร ร ร ร	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
			ฟ	ม	ร	ฟ	ม

ประโยคที่ 7

ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
ร	ฟ	ม	ร	ฟ	ม	ร	ฟ

ประโยคที่ 8

ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
ร	ฟ	ม	ร	ฟ	ม	ร	ม

ประโยคที่ 9

ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล
ร	ร ฟ	ม	ม ร	ฟ	ฟ ม	ร	ร ฟ

ประเด็นที่ 1 - 3 ความสัมพันธ์ของเค้าโครงร่าง ลูกตกและระดับเสียง ความสัมพันธ์ระหว่างทางเดียวกับทำนองหลัก ในกลุ่มลูกโยนที่ 7 นี้พบว่า ในทำนองทางเดียวดำเนินทำนองยึดทำนองหลักเป็นแกนสำคัญในการดำเนินทำนอง กล่าวคือในทำนองหลักมีทำนองที่เป็นลักษณะของการบังคับและลักษณะของเปิดอิสระ ดังนั้นในส่วนที่บังคับให้ดำเนินทำนองตามทำนองหลักนั้นในทางเดียวก็ปฏิบัติตามคือดำเนินทำนองไปตามทำนองหลัก และในส่วนที่เปิดอิสระในทางเดียวก็ได้ดำเนินทำนองอิสระอย่างเต็มที่

ในประโยคที่ 1 ของทำนองเดี่ยว นับว่าเป็นประโยคที่ดำเนินทำนองไปตามทำนองบังคับของทำนองหลัก คือดำเนินทำนองโดยอาศัยเค้าโครงของทำนองหลักเป็นแกนในการดำเนินทำนอง ดังนั้น เสียงลูกตกในห้องที่ 2,4,6 และ 8 จึงเป็นเสียงเดียวกันกับทำนองหลัก ตลอดทั้งท่วงทำนองที่ดำเนินอยู่นั้นก็มีเค้าโครงมาจากทำนองหลักทั้งสิ้น สังเกตดูจากการยกตัวอย่างเปรียบเทียบดังนี้ ตัวอย่าง เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างทำนองหลักกับทางเดียวในประโยคที่ 1 สังเกต

ความสัมพันธ์ พบว่าเค้าโครงของทำนองทางเดียวได้แปรผันมาจากทำนองหลัก

ทำนองหลัก

ท ท	- ล - ท	- รี้ - ท	- ล - ฟ	- ท	ล ฟ	- ร	ม ฟ
- ท	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ค	ล ฟ	ม ร	- ล	- ร

ทำนองเดี่ยว

	ล ท	รี้ ล ท ล	รี้ ท ล	<u>- รี้ ท ล</u>	- ท - รี้	- ฟ ม รี้	<u>ม ฟ - ฟ</u>
ร ม ร ฟ	ม ฟ		ฟ				

เมื่อการดำเนินทำนองหมดประโยคที่ 1 ประโยคที่ 2 เป็นลักษณะของการดำเนินทำนองแบบยืนพื้นเพียงเสียงเดียว ก่อนจะผันทำนองไปสู่กลุ่มลูกโยนที่เป็นการดำเนินทำนองแบบอิสระไม่ขึ้นอยู่กับทำนองหลักจนกระทั่งดำเนินทำนองจนจบในกลุ่มลูกโยน ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างทำนองหลักและทางเดี่ยว จึงมีความสัมพันธ์อย่างชัดเจนอยู่ที่ประโยคต้น ส่วนทำนองที่เหลือเป็นลักษณะของความสัมพันธ์ที่เปิดอิสระทางความคิดให้แก่ผู้ประพันธ์ในการตกแต่งพลิกแพลงท่วงทำนองโดยอาศัยเพียงเสียงตกเป็นสำคัญในการประดิษฐ์ทำนอง

ความสัมพันธ์ระหว่างทางเดียวกับทำนองหลัก

ลูกโยนที่ 8 : ทำนองหลัก

ประโยคที่ 1

- ท ล	- ล	- ท ล	- ล	- ช	- ฟ ฟ	- ฟ	- ม ม
ร	- ม	ร	- ม	ฟ ม	ฟ	ม ร	ม

ประโยคที่ 2

- ช	- ฟ ฟ	- ฟ	- ม ม	- ม	- ม	- ฟ --	ฟ ม
ฟ ม	ฟ	ม ร	ม	- ท	- ร		ม ร

ประโยคที่ 3

- ม	- ม	- ฟ --	ฟ - ม	- ฟ --	ฟ - ม	- ฟ --	ฟ - ม
- ท	- ร		ม ร		ม ร		ม ร

ลูกโยนที่ 8 : ทางเดี่ยว

ประโยคที่ 1

ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล
ร	ร ฟ	ม	ม ร	ฟ	ฟ ม	ร	ร ม

ประโยคที่ 2

ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล
ร	ร ฟ	ม	ม ร	ฟ	ฟ ม	ร	ร ม

ประโยคที่ 3

ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล
ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ฟ	ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ม

ประโยคที่ 4

ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล	ล ล
ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ฟ	ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ม

ประโยคที่ 5

ล		ล		ล			
ม ม ม	ฟ ม ร ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม	ฟ ม ร ม	ฟ ม ร ม

ประโยคที่ 6

ฟ ม ร ม	ฟ ม ร ม	ฟ ม ร ม	ฟ ม ร ม

ความสัมพันธ์ ระหว่างทางเดียวกับทำนองหลัก ในส่วนของกลุ่มลูกโยนที่ 8 พบว่า ในทางเดียว ทั้งความสัมพันธ์ ไม่ได้นำเอาทำนองหลักมาเป็นแกนในการดำเนินทำนองเลย จาก โน้ตทำนอง ในทางเดียวเป็นลักษณะของการดำเนินทำนองในลักษณะของความเป็นอิสระ หมายถึง ถือเอาเพียงลูกโยนคือเสียงมี เป็นสำคัญเท่านั้นในการดำเนินทำนอง ส่วนทำนองหลัก จะเป็นอย่างไรนั้นมิได้คำนึงถึง ดังนั้นความสัมพันธ์จึงปรากฏอยู่เพียงกลุ่มลูกโยนเท่านั้น ส่วนในเรื่องของท่วงทำนองไม่พบความสัมพันธ์

จากความสัมพันธ์ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นระหว่างทำนองหลักและทางเดียวพบประเด็นที่สรุปได้ว่า ในการเดี่ยวซออยู่เพลงกราวใน ทางครูย่อย เกิดมงคล พบว่าท่านได้นำทำนองหลักมาสัมพันธ์กับการประดิษฐ์ทำนองในหลาย ๆ ส่วนทั้งเรื่องของเค้าโครงร่าง ที่มีรากเดิมของทำนอง ทั้งเรื่องการยึดลูกตกของเสียงในห้องเพลง ในท่ายวรรคและท่ายประโยค ทั้งเรื่องการใช้ระดับเสียงต่าง ๆ ซึ่งในบางลูกโยนนำมาบางส่วนแต่บางลูกโยนพบว่าใช้ทำนองเป็นเค้าโครงร่างทั้งหมด สำหรับการแปรทาง แต่สิ่งที่ชัดเจนคือ เนื้อทำนองของทางเดียว ได้นำทำนองหลักมาสัมพันธ์ทั้งหมดตั้งแต่ประโยคแรกจนถึงประโยคสุดท้ายซึ่งในการนำมาแปรทางนั้นผู้ประพันธ์ได้ใช้ภูมิปัญญาตกแต่งทำนอง ได้อย่างวิจิตรพิสดารทั้งเรื่องของกลวิธีที่ละเอียดอ่อนและการดำเนินทำนอง ที่สลับซับซ้อนแต่มีความกลมกลืนไพเราะ เข้มข้นและมีความปลั่งจำเพาะในทุกวรรค

ทุกตอนของประโยค ในส่วนของทำนองที่ละทิ้งจากเค้าโครงในทำนองหลักก็พบว่าใช้อิสระในการสร้างสรรค์แต่งเติมทำนองจนไม่เหลือเค้าในรูปเดิม

สิ่งเหล่านี้นับว่าเป็นพรสวรรค์ ของคีตกวีทางด้านดนตรีไทยในอดีตที่ได้สร้างสรรค์ ร้อยเรียงสุนทรียศาสตร์ทางเสียงเพลงให้แก่เยาวชนคนดนตรีไทยได้ศึกษา ชื่นชมและสืบทอดอย่างดียิ่ง

2.5 กลวิธีพิเศษและการดำเนินทำนอง

จากการวิเคราะห์เดี่ยวซออยู่เพลงกราวในทางครุ่ย้อย เกิดมงคล พบว่าผู้ประพันธ์ทำนองได้มีการประดิษฐ์กลวิธีพิเศษในการบรรเลงทุกลูกโยนและแต่ละวิธีล้วนสร้างความวิจิตรบรรจงและความไพเราะให้กับทำนองเพลง ดังจะกล่าวถึงกลวิธีในแต่ละลูกโยนดังนี้

ลูกโยนที่ 1 เป็นลูกโยนที่มีความยาวและมีกลวิธีในการบรรเลงหลายช่วงของทำนอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการแบ่งส่วนของการวิเคราะห์ เพื่อให้มีความชัดเจน โดยทำการแบ่งในลักษณะเดียว การวิเคราะห์บันไดเสียงดังต่อไปนี้

- ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์โน้ตที่มีลักษณะการดำเนินทำนองแบบเก็บ 3 บรรทัด
- ส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์โน้ตที่มีลักษณะการดำเนินทำนองแบบครวญ 7 บรรทัด
- ส่วนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์โน้ตที่มีลักษณะการดำเนินทำนองแบบเก็บ 9 บรรทัด
- ส่วนที่ 4 เป็นการวิเคราะห์โน้ตที่มีลักษณะการดำเนินทำนองแบบเก็บ 8 บรรทัดครึ่ง

จากการวิเคราะห์กลวิธีพิเศษในลูกโยนที่ 1 ส่วนที่ 1 ทั้ง 3 ประโยคพบว่ามีกลวิธีพิเศษและการดำเนินทำนองดังนี้

1. การสะบัดคันทันชัก
2. การเปลี่ยนตำแหน่งเสียงและตำแหน่งนิ้ว
3. การขยี้
4. การเก็บสลับเสียงสูงต่ำ

ส่วนที่ 1 กลุ่มลูกโยนที่ 1

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ล	ซ คคคค	ซ ล ซ		ซ ล	ซคคคค	ซ ล ค มี	รคคคค
สายทุ้ม	ร ม		ม	รคคคค	ร ม			

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ	ซ ล ซ	ค ล ซ	ค ล ร ค	ค ล ซ	ซ ซ		ซ
สายทุ้ม	ค ร ม	ม	ม		ค	ม ร	ม ร ค ม	ม ร ค

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	
สายเอก	ซ	ซ ล ซ	ค ล ซ	ค ล ร ค	ค ล ซ ค ล ซ ม ล	ซ ซ		ซ
สายทุ้ม	ค ม ร	ม	ม		ค	ม ร	ม ร ค ม	ม ร ค

จากการวิเคราะห์หลักวิธีพิเศษ ในประโยคที่ 1 พบว่ามีการดำเนินทำนองเก็บและมีการสะบัดคันทันชักโน้ต 5 ตัว ในห้องคู่คือ ห้องที่ 2,4,6, และห้องที่8 กลวิธีพิเศษลักษณะนี้ผู้บรรเลงต้องมีกำลังข้อมือที่แข็งแรงเพราะถ้าข้อมือไม่แข็งแรงทำนองที่ออกมาจะไม่กระชับและไม่ชัดเจน นอกจากนี้ ในห้องที่ 7 พบว่ามีการใช้กลวิธีพิเศษในลักษณะการเปลี่ยนตำแหน่งเสียงและตำแหน่งนิ้ว จากนั้น นางเสียงโคเลื่อนไปคเสียงมีสูง จากนั้น มีการเรียงเสียงจากนิ้วนางมายังนิ้วกลางและนิ้วชี้ในเสียงเร และเสียงโคสูงตามลำดับ

ในประโยคที่ 2 เป็นการดำเนินทำนองเก็บ ซึ่งการตีเก็บลักษณะนี้เป็นการตีเก็บลักษณะนิ้วสลับเสียงขึ้นลงววนเป็นกลวิธีที่ค่อนข้างยากและต้องอาศัยความจำในสำนวนกลอนซึ่งถือเป็นลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของทางเพลง

ในประโยคที่ 3 ห้องที่ 1 – 3 พบว่ามีการดำเนินทำนองเก็บลักษณะสลับนิ้วขึ้นลงมีลักษณะเช่นเดียวกับประโยคที่ 2 แต่แตกต่างตรงที่การใช้กลวิธีพิเศษคือ การขยี้ 5 เสียงในห้องที่ 5 ลักษณะดังกล่าวนี้ เป็นการดำเนินทำนองเพื่อให้เกิดความไพเราะและให้เกิดความแตกต่างจากทำนองในประโยคที่ 2 นั่นเอง

ส่วนที่ 2 ลักษณะการดำเนินทำนองทางครวญ

จากการวิเคราะห์หลักวิธีพิเศษในลูกโยนที่ 1 ส่วนที่ 2 พบว่ามีกลวิธีพิเศษและการดำเนินทำนองดังนี้

1. การสะบัดในกลุ่มโน้ต 2 , 3 ตัวและมากกว่า 3 ตัว
2. การเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วและตำแหน่งเสียง
3. การรัวคันทันชัก

ประโยคที่ 7

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ค	-----	-----	-----	-----	ค	คคค ค	- ค - ค
สายทุ้ม								

จากการวิเคราะห์หลักวิธีพิเศษและการดำเนินทำนอง ในลูกโยนที่ 1 ส่วนที่ 2 ประโยคที่ 1 เป็นการดำเนินทำนองในลักษณะครวญ มีการสะบัด ในห้องที่ 1,2 และ 4 นอกจากนี้พบว่ามี การสะบัดและรวบคั่นชักในเวลาเดียวกันในห้องที่ 6 และห้องที่ 8 ส่วนห้องที่ 7 มีการสะบัด เช่นเดียวกับ โน้ตกลุ่มแรกของวรรคหน้า มีข้อสังเกตว่า ในห้องที่มีการรวบคั่นชักในโน้ต 5-6 ตัว ใช้หลักวิธีพิเศษ คือใช้คั่นชักเดี่ยวแล้วมาจบในตัวสุดท้ายของห้องที่คั่นชักเข้า

ประโยคที่ 2 กลวิธีพิเศษที่พบคือ การสะบัดในห้องที่ 2-4 มีการรูดเสียงในเสียงที่ แล้วรวคั่นชักเลื่อนไหลมาลงยังเสียงฟา จนมีการครวญมาจนหมดประ โยคและเมื่อมาถึงประ โยคที่ 4 มีการสะบัดในห้องที่ 1 และห้องที่ 2 จากนั้นในห้องที่ 4 จึงมีการใช้กลวิธีการเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วจาก เสียงเรสูง ซึ่งโดยปกติเป็นนิ้วก้อยมาเป็นนิ้วกลาง เพื่อที่จะสะบัดเสียงมีสูงในนิ้วนางเรียงขึ้นไป ตามลำดับ และสะบัดลงเสียงซอลสูงพิเศษขึ้นไป รวคั่นชักร่อที่เสียงโด ในนิ้วก้อย จากนั้นมาหยุดที่ เสียงฟาในตำแหน่งนิ้วนางแล้วกลับมายังเสียง โดสูงในตำแหน่งนิ้วก้อยนิ้วเดิมในการใช้กลวิธีช่วง ทำนองนี้พบว่าการใช้การรวคั่นชักเป็นตัวช่วยในการลอยจังหวะ ผ่านเสียงที่โดยใช้นิ้วชี้ รวมาตั้งแต่ ประโยคที่ 3 ถึง ประโยคที่ 5 ในช่วงของการรวผู้บรรเลงต้องใช้กำลังข้อมือและกำลังแขนเป็นอย่างมากจึงจะทำให้ทำนองเพลงมีจังหวะที่สม่ำเสมอและสมบูรณ์ และต้องมีการฝึกไล่นิ้วให้กำลังคงที่เพราะ ถ้ากำลังไม่พอจะเกิดอาการล้าและทำให้จังหวะในทำนองไม่สม่ำเสมอ

ประโยคที่ 4 มีการสะบัดในห้องที่ 1 และ ห้องที่ 2 จากนั้นเริ่มเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วลงทาง สูงเป็นนิ้วก้อยที่เสียงมี และสะบัดเรียงขึ้นลงตามตำแหน่งเสียง มีการรวคั่นชักในจุดไข่ปลาเป็น ช่วงยาว แล้วลอยจังหวะจนถึงห้องที่ 7 ผ่านที่เสียงซอล เปลี่ยนตำแหน่งนิ้วเป็นนิ้วก้อยสะบัดขึ้นไปเสียงฟา มี เร ตามลำดับ จากนั้นเริ่มรวคั่นชักอีกจนถึงห้องที่ 8 สะบัดสั้น ๆ ผ่านมาพรมเปิดที่เสียงซอล ใน ห้องที่ 2 ของประโยคเดียวกัน เริ่มกระทำกลวิธีพิเศษ ลักษณะเดียวกับวรรคหน้าของประ โยคที่ 5 โดยเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วอีกครั้งในเสียงซอล ฟา มีและเร โดยใช้นิ้วลักษณะเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง เมื่อ หมดกลวิธีลักษณะนี้จึงรวคั่นชักต่อไปจนถึงประ โยคที่ 7 ในช่วงทำนองนี้ เป็นการรวคั่นชักในทำนอง ครวญยาว ไปยังลูกตกเสียง โดสูงแล้วเปลี่ยนเป็นการตีลูกเท่าในเสียง โดเพื่อรอเข้าจังหวะในช่วงทำนอง ของการเก็บในประโยคต่อไปในส่วนที่ 3

จากการวิเคราะห์หลักวิธีพิเศษของลูกโยนส่วนที่ 2 พบลักษณะเด่นของท่านอดังกล่าว ในเรื่องของการวิธีการบรรเลงต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย ซึ่งท่านอดในลูกโยนส่วนนี้ เป็นท่านอดที่มีความไพเราะมากซึ่งผู้บรรเลงต้องใช้ความสามารถและความแม่นยำ การดำเนินท่านอดในส่วนนี้มีลักษณะการครวญ โดยใช้กลวิธีการรัว ถือเป็นจุดเด่นของเพลงเดี่ยวกราวใน สำหรับเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสี เป็นเรื่องที่ทำได้ยากมากต้องอาศัยความชำนาญและความอดทน สิ่งสำคัญคือต้องมีกำลังในการบรรเลง

ส่วนที่ 3

จากการวิเคราะห์หลักวิธีพิเศษในลูกโยนที่ 1 ส่วนที่ 3 พบว่ามีกลวิธีพิเศษดังนี้

1. การเปลี่ยนตำแหน่งนิ้ว
2. การเปลี่ยนตำแหน่งเสียง
3. การรูดเสียง

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ	ซล	ซลคซ	ซลค	คคซ	ซซ		ซ
สายทุ้ม	มมม	ร		ม	ค	ม	ร	มรค

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ	ซล	ครมซ	ซลค	คคซ	ซซ		ซ
สายทุ้ม	มมม	ร		ม	ค	ม	ร	มรค

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซซซ	ซลซซ	คคคค	ครคค	มรรม	มรม	คคคค	ครคค
สายทุ้ม	ม							

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซซซ	ซลซซ	คคคค	ครคค	ซลซซ			ซ
สายทุ้ม	ม					มร	ม	คร

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช	ช ล ช ช	ค ล ค ค	ค ร ค ค	ม รั ด รั	ม รั ม รั	ค ล ช ล	ค ร ค ค
สายทุ้ม	ม ร ม							

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช	ช ล ช ช	ค ล ช ล	ค ร ค ค	ช ล ช ช			ช
สายทุ้ม	ม ร ม					ม ร ม ม	ค ร ม ร	ม ร ค

ประโยคที่ 7

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ล ช	ช	ช			ช ล ช ช	ค ล	ค ค ร ค
สายทุ้ม	ร	ม ม ม	ม ร ค	ม ร ร ร	ม ร ค ม		ม ร	

ประโยคที่ 8

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ล ช	ช				ช ช ช ล	ช ช ช ล	ค ร ค ค
สายทุ้ม	ร	ม ม ม	ม ม ม ค	ร ร ร ม	ร ร ร ม			

ประโยคที่ 9

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ช ช	ช ล ช ช	ค ล ค ค	ค ร ค ค	ช	ช ล ช	ล ช ล	ค ร ค ค
สายทุ้ม	ม				ม ร ม	ม	ม	

จากการวิธีการบรรเลงของลูกโยนในส่วนที่ 3 พบว่ามีการดำเนินทำนองในทางเก็บทุกประโยค แต่เป็นลักษณะการดำเนินทำนองเก็บ ที่มีความพิเศษคือในประโยคที่ 1 พบว่าลักษณะของการเก็บเป็นทำนอง สูงต่ำ ขึ้นลงแต่ไม่พบกลวิธีพิเศษในการบรรเลงแต่อย่างใด

ประโยคที่ 2 ห้องที่ 3 พบว่ามีการใช้กลวิธีพิเศษ ในการเปลี่ยนตำแหน่งเสียงโดยใช้นิ้วก้อย รูดลงไปทีเสียงมีสูง ในวรรคหลังมีการดำเนินทำนองทางเก็บลักษณะเช่นเดียวกับประโยคที่ 2

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ช ช _ข ช	ช _ม ม _ช ม _ม	ช ช ม _ช ช	ม _ร ร _ช ร _ร	ช ช ม _ช ช	ม _ร ร _ช ร	ช ช ร _ช ช	ร ค ช ค
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ช ช _ข ช	ช _ม ม _ช ม _ม	ช ช ม _ช ช	ม _ร ร _ช ร	ช ช ม _ช ช	ม _ร ร _ช ร	ช ช ร _ช ช	ร ค ช ค
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ช ช _ข ช	ช _ม ม _ช ม _ม	ช ช ช _ข ช	ม _ร ร _ช ร	ช ช ช _ข ช	ม _ร ร _ช ร	ช ช ร _ช ช	ร ค ช ค
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ช ช _ข ช	ช _ม ม _ช ม _ม	ช ช ช _ข ช	ม _ร ร _ช ร	ช ช ช _ข ช	ม _ร ร _ช ร	ช ช ร _ช ช	ร ค ช ค
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ช ช _ข ช	ช ฟ _ี ช ม _ม	ช ช _ข ช ฟ _ี	ช ม _ช ช ร	ช ช ช _ข ช	ช ฟ _ี ช ม _ม	ช ช _ข ช ฟ _ี	ช ม _ช ช ร
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 7

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ช ค ช	ร ค ช ค	ช ช ค ช	ร ค ช ค	ช ช ค ช	ร ค ช ค	ช ช ค ช	ร ค ช ค
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 8

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ช ค ซ	ค ค ช ค	ซ ช ค ซ	ค ค ช ค	ซ ช ค ซ	ค ค ช ค	ซ ช ค ซ	ค ค ช ค
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 9

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ล ท ค	ท ล ท ค	ท ล ร ค	ท ล ท ค	ซ ล ช ค	ท ล ท ค	ท ค ร ค	ท ล ท ค
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 10

ห้องที่	1	2	3	4
สายเอก	ท ล ท ค	ท ล ท ค	ท ล ท ค	ท ล ท ค (ค)
สายทุ้ม				

จากการวิเคราะห์การดำเนินทำนองและกลวิธีพิเศษ ของส่วนที่ 4 พบว่าประโยคที่ 1 ใน 4 ห้องเพลงแรก เป็นการดำเนินทำนองที่มีลักษณะการซ้ำเสียง โดยมีเสียงโด เป็นทำนองยืนเสียง ไปจนเริ่มมีการเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วจากนิ้วนางเสียงโด เปลี่ยนเป็นนิ้วชี้ใช้เสียงโดแทน แต่ไม่มีการเปลี่ยนตำแหน่งเสียงไปยังเสียงสูง ยังคงรักษาทำนองเดิมไว้ (เปลี่ยนแต่นิ้วไม่เปลี่ยนเสียง) เหตุที่ต้องเปลี่ยนนิ้วนางเป็นนิ้วชี้ ในเสียงโด (ห้องที่ 5 - 8) เพื่อส่งผลยังทำนองต่อไปซึ่งจะต้องใช้เสียงสูงพิเศษคือ เสียงซอลในประโยคที่ 3 นิ้วจึงต้องเปลี่ยนตามเพื่อให้การบรรเลงไม่ติดขัดและมีการเรียงนิ้วอย่างต่อเนื่อง

ในประโยคที่ 3 พบว่า มีกลวิธีพิเศษ ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากประโยคที่ 2 คือมีการเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วจากนิ้วนางเป็นนิ้วชี้แทนเสียงโดในทำนองต่อไป ในเสียงซอลสูงพิเศษ (ห้องที่ 1 - 6) และ มีการใช้นิ้วก้อยไล่เสียงขึ้นลงตามระดับเสียง (นิ้วก้อย นิ้วกลาง นิ้วนาง) ได้อย่างคล่องแคล่วและไม่ติดขัด

ประโยคที่ 4 พบว่าทำนองมีการเล่นสำนวนกลอนได้ไพเราะมากโดยเฉพาะในห้องที่ 1-6 พบว่ามีการสีกคิ้วก้อยในตำแหน่งเดียวคือ ซอลสูงในห้องที่ (1,3,5) ส่วนนิ้วอื่นมีการเปลี่ยนระดับเสียงขึ้นลงเป็นสำนวนนำฟัง

ประโยคที่ 5 ยังอยู่ในลักษณะการใช้กลวิธีพิเศษเรื่องการเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วและมีการใช้เสียงสูงพิเศษเพิ่มขึ้นมาคือเสียงฟาสูง แต่เสียงซอลยังคงเป็นตัวชูความเข้มของเสียงให้กลมกลืน

กับเสียงอื่น ๆ ได้เช่นเดิม โดยเฉพาะห้องที่ 2-4 มีการเรียงนิ้ว ตามลำดับโดยมีเสียงซอล เป็นตัวผ่านเสียง

ประโยคที่ 6 เป็นการทำทำนองซ้ำเสียง โดยใช้กลวิธีเดิมคือ การเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วและเปลี่ยนทำนองให้แตกต่างจากประโยคที่ 6 หนึ่งเสียงคือในห้องคู่เดิมลงเสียงโดแต่เปลี่ยนมาเป็นเสียงเรแทน เป็นการซ้ำที่ทำให้เกิดความกลมกลืนในทำนองเพลง

ประโยคที่ 7 เป็นการทำกลับ ไปดำเนินทำนองลักษณะเดียวกับทำนองในประโยคที่ 1 ในประโยคที่ 8-10 มีการใช้กลวิธีการทอนสำนวนกลอนลงเพื่อจะเปลี่ยนทำนองเข้าสู่ลูกโยนที่ 2

จากการวิเคราะห์กลวิธีต่าง ๆ ในทุกส่วนของลูกโยนที่ 1 พบว่าในการดำเนินทำนองมีการใช้กลวิธีต่าง ๆ ดังนี้

1. การสะบัดคันทัก
2. การสะบัด
3. การเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วและเปลี่ยนตำแหน่งเสียง
4. การรัวคันทัก
5. การลดรูปประโยค
6. การขยี้

เนื่องจากลักษณะทำนองในลูกโยนนี้มีความยาวมาก และผู้ประพันธ์ทำนองได้ใช้ความวิจิตรพิสดาร ในการถ่ายทอดอารมณ์เพลงได้ครบทุกรส ถ้ากล่าวในหลักสุนทรียศาสตร์ทางทำนองพบว่ามิตั้งความกลมกลืน ความเข้มข้น ความสอดคล้องประสาน ความปลั่งจำเพาะในทำนองเพลง ทุกส่วนของเพลงมีครบทุกรสทั้งทำนองที่สนุกสนาน คึกคัก กระชับ เร้าใจในทางเก็บ และรสเพลง ที่ให้ความอ่อนหวาน โหยหวน ในทางครวญ สามารถกล่าวได้ว่าในลูกโยนที่ 1 นี้เป็นการเปิดทำนองที่น่าสนใจและชวนให้ผู้ฟังสนใจที่จะติดตามทำนองต่อ ๆ ไปเป็นการแสดงความสามารถในการประพันธ์ ซึ่งนับเป็นความชาญฉลาดของผู้ประพันธ์ ที่สามารถสร้างสรรค์ศิลปะในเรื่องของเสียงร้อยเรียงผูกกลอนและสอดใส่กลวิธีต่าง ๆ อย่างกลมกลืนไพเราะ

ลักษณะเด่นของทำนองนี้คือการเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วและเสียงลงทางสูงพิเศษในส่วนที่ 4 ตั้งแต่ประโยคที่ 1 - 5 ซึ่งเป็นการเพิ่มความเข้มข้นให้กับสำนวนกลอน ส่วนลักษณะการดำเนินทำนองมีการดำเนินทำนองเก็บสลับกับการครวญ ลอยจังหวะและ มีการดำเนินทำนองซ้ำและการลดรูปประโยคเพื่อให้มีความกลมกลืนไพเราะ

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	--ค	---ค	-ท-ส	----	-ค--	-ช--	-ช--	-คทล
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	-ค--	-ช--	-ช--	-คทล	---ช	--ชคล	--ชคล	ชคล-ช-ค
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 7

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	-ช-ค	-ช-ค	----ล	--ช	-ล-ช	-ค-ช	ชล--	-ช-
สายทุ้ม				ฟ				ฟ

ประโยคที่ 8

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	----	----	----	---ช	-ค-ช	-คช-ล	--ช	
สายทุ้ม							ฟ	---ม

ประโยคที่ 9

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก		---ช			---ช		-ช	-ลช
สายทุ้ม	---ฟ		---ฟ	---ม		-ฟ-ม	ฟม	ฟ

ประโยคที่ 10

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก			-ช	-ล--	-ค-ท	-ลช	ชลท-ค	-รคทล
สายทุ้ม	มรชค	-ม-ร	-ช					

ประโยคที่ 11

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซล ทลด	- ร - ซ	-----		---- ร		---- ร	
สายทุ้ม				▼ - ร - -		---- ร		---- ร

จากการวิเคราะห์หลักวิธีพิเศษของลูกโยนที่ 2 พบว่าในประโยคที่ 1 มีการดำเนินทำนองเก็บทั้งประโยค ในลักษณะการดำเนินกลอนยังคงทำเสียงสูงต่ำ และในประโยคที่ 1 นี้ไม่พบการใช้หลักวิธีพิเศษแต่อย่างใด

ประโยคที่ 2 พบว่ามีการใช้หลักวิธีพิเศษคือการสลับในห้องที่ 3 และมีการควงนิ้วเสียงเรต่ำไปเรสูงในห้องที่ 4 จากนั้น ใช้การรัวคันทักเป็นเสียงยาวในเสียงเร แล้วสลับในเสียงเร และทำคันทักสะอีกในเสียงลา ลักษณะเสียงกระตุกเป็นห้วง ๆ เหมือนคนสะอื้นให้ ในทำนองดังกล่าวนี้ เป็นการทำให้ทำนองครวญให้โหยหวน โดยรัวคันทักในเสียงลา ยาวจนหมดประโยคเพลง จากนั้นมีการรัวคันทักจนถึงประโยคที่ 3 ผ่านเสียง โดสูง เสียงซอลในประโยคที่ 4

ประโยคที่ 5 มีการพรมเปิดที่เสียงซอล ก่อนที่จะมีการสลับในห้องสุดท้าย จนเข้าสู่ห้องที่ 6 เริ่มมีการสลับเป็นกลุ่ม ๆ คละเคล้าไปกับการบรรเลงครวญในเสียงต่าง ๆ โดยตีคันทักซ้ำ ๆ คึงจังหวะครวญไปตามทำนอง ในการทำกลวิธีการครวญนี้ ถือเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของทางเพลงของครูย่อย เกิดมงคล

ประโยคที่ 5-6 ยังคงมีลีลาการบรรเลงในลักษณะการรัวคันทักผ่านเสียงต่าง ๆ จากนั้นเริ่มสลับอีกครั้งในห้องที่ 6-8 ของประโยคที่ 6 การดำเนินทำนองยังคงเป็นลักษณะการครวญสลับกับการพรมนิ้วให้เกิดความไพเราะ มาถึงประโยคที่ 10 ห้องที่ 5-6 มีสำนวนกลอนเร่งเร็วขึ้นแล้วผันเสียงสูงขึ้น มีการรูดนิ้วจากเสียงโดมาเสียงที จากนั้นใช้หลักวิธีพิเศษในเรื่องการสลับเป็นกลุ่ม ๆ ตั้งแต่ห้องที่ 6-8 เมื่อหมดการสลับ มีการส่งทำนองไปยังลูกตกเสียงเร โดยหยุดพรมเปิดที่เสียงเร ก่อนลงลูกตกใช้การควงนิ้วระหว่างเรสูงและเรต่ำ ทำทำนองรอเข้าจังหวะหน้าทับในช่วงนี้เป็นช่วงที่สำคัญ ถ้าไม่แม่นจังหวะจะเข้าจังหวะหน้าทับไม่ถูกและทำให้คร่อมจังหวะได้

ลูกโยนที่ 2

ส่วนที่ 2 : ทำนองเก็บ

จากการวิเคราะห์พบว่าในลูกโยนนี้ มีลักษณะการใช้หลักวิธีพิเศษและการดำเนินทำนองดังนี้

1. การดำเนินทำนองซ้ำ
2. การลดรูปประโยค

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ชล	ช	ช คล	ช	ช ชล	ช คล	ช ชล	ช
สายทุ้ม	ร	ฟ มร	ร	ฟ มร	ร	ร	ร	ฟ มร

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ชล	ช	ช คล	ช	ช ชล	ช คล	ช ชล	ช
สายทุ้ม	ร	ฟ มร	ร	ฟ มร	ร	ร	ร	ฟ มร

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ชล	ช	ช คล	ช	ช ชล	ช	ช คล	ช
สายทุ้ม	ร	ฟ มร	ร	ฟ มร	ร	ฟ มร	ร	ฟ มร

ประโยคที่ 4 (ครึ่งประโยค : 1 จังหวะหน้าทับ)

ห้องที่	1	2	3	4
สายเอก	ช		ช	
สายทุ้ม	ฟ มร	ค ฟ มร	ฟ มร	ค ฟ มร

จากการวิเคราะห์ลักษณะกลวิธีพิเศษในส่วนที่ 2 ของลูกโยนที่ 2 นี้ พบว่าลักษณะการดำเนินทำนองของทุกประโยคตั้งแต่ประโยคแรกจนถึงประโยคสุดท้าย มีลักษณะดำเนินทำนองซ้ำ และไม่พบการเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วในประโยคที่ 1 มีการประดิษฐ์สำนวนกลอนเป็นไปในลักษณะที่กลมกลืน ลักษณะเช่นนี้ เป็นการทดสอบความจำของผู้บรรเลง ซึ่งต้องมีความแม่นยำในทำนองเพลง เพราะแต่ละห้องเพลงมีลักษณะคล้าย ๆ กันถ้าผู้บรรเลงขาดความแม่นยำก็จะหลงทำนองได้ง่าย ตั้งแต่ประโยคที่ 1 - 3 ลักษณะการใช้นิ้วใช้นิ้วชี้เป็นหลัก เพราะลูกตกอยู่ที่เสียงเร ซึ่งในส่วนนี้นิ้วชี้จะมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา

ลักษณะเด่นของลูกโยนที่สองในส่วนนี้คือการประดิษฐ์สำนวนกลอนในลักษณะการดำเนินทำนองซ้ำ และลครูปอย่างกลมกลืนไพเราะ และมีการเล่นทำนองในเสียงเร ซึ่งเป็นเสียงลูกตกของประโยค

จากการวิเคราะห์ท่วงท่าต่าง ๆ ในทุกส่วนของลูกโยนที่ 2 พบว่าในการดำเนินทำนองมีการใช้ท่วงท่าต่าง ๆ ดังนี้

1. การสะบัด
2. การรัวคันทันชัก
3. การรูดนิ้ว
4. การควงนิ้ว
5. การเปลี่ยนตำแหน่งเสียงและเปลี่ยนตำแหน่งนิ้ว
6. การใช้คันชักสะอึก
7. การลดรูปประโยค
8. การดำเนินทำนองซ้ำ

ในข้อสรุปดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าในทำนองลูกโยนที่ 2 นี้ ได้เพิ่มท่วงท่าพิเศษในการบรรเลงมากขึ้นกว่าลูกโยนที่ 1 คือ มีความเข้มข้นในทำนองมากขึ้น มีการใช้ท่วงท่าพิเศษที่ยากขึ้น ใช้กำลังแขนและข้อมือมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า จำนวนกลอนมีความสลับซับซ้อน มีการเคลื่อนไหวในจำนวนกลอนมากขึ้น ลักษณะเด่นของทำนองนี้อยู่ที่การลอยจังหวะและการใช้คันชักสะอึกทำให้เกิดอารมณ์เพลงที่แตกต่างจากส่วนอื่น

เนื้อทำนองหลัก ช่วงที่ 1 (3 ประโยคเพลง 6 จังหวะหน้าทับไมยอนตัน)

ในส่วนของเนื้อทำนองหลักช่วง ที่ 1 พบว่ามีการใช้ท่วงท่าพิเศษเพียงอย่างเดียวคือ การใช้ นิ้วตาย

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ท ล ช		ท ล ช ล	ช	ช ล ท ร	ช ด ท ล	ท ล ช ล	ช
สายทุ้ม	ฟ	ม ฟ ช ล		ฟ ม ร				ฟ ม ร

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ท ล	ท	ล	ท	ล ร ท ล	ท ล	ล	
สายทุ้ม	ฟ ร	ฟ ม ร	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ท ล	ท ล	ล	ร	ท ร ล ท	ล ล		ล
สายทุ้ม	ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ม	ฟ ม ร ฟ	ฟ ม ร

จากการวิเคราะห์เนื้อทำนองของทางเคียว พบว่ามีการใช้กลวิธีพิเศษลักษณะเดียวคือ การใช้นิ้วตาย ตั้งแต่ประโยคที่ 2 และประโยคที่ 3 ลักษณะการใช้นิ้วตายคือ คุณครูเจดีย์ว เมืองแก้ว ได้อธิบายถึงการใช้นิ้วตายว่า นิ้วตายคือ การกดนิ้วค้างไว้ โดยไม่เปิดนิ้วจนกว่าจะหมดประโยค และครูได้บอกว่า เป็นกลวิธีพิเศษที่ใช้ในการบรรเลง ในกรณีที่สำนวนเพลงมีการใช้นิ้วซ้ำเสียงมาก ยกตัวอย่างเช่น ถ้าในสำนวนกลอนในประโยคมีเสียงลาทุกห้องเพลงให้กดนิ้วในเสียงดังกล่าวค้างไว้จนหมดประโยคเพลงเพราะการใช้นิ้วตายเป็นกลวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้มีความคล่องตัวและสามารถเล่นได้เร็วมีความคิดเขียนได้น้อยมากหรือไม่มีการเขียนเลยเพราะ ไม่มีการเคลื่อนที่ของนิ้วในการเปิดปิด

นอกจากนี้ยังพบว่า การมีการดำเนินทำนองในทางเก็บเช่นเดียวกับลูกโยนที่ 2 ส่วนที่ 2 แต่ลักษณะของการดำเนินกลอนมีความวกวน และเปลี่ยนสำนวนกลอนตลอดทุกประโยคจุดนี้เป็นจุดที่ยากต่อการจดจำต้องใช้การฝึกฝนทบทวนหลาย ๆ ครั้ง จนสามารถจำได้ไม่ผิดพลาด แต่สำนวนกลอนวกวนไปมา โดยเฉพาะทำนองเพลงมีการเล่นเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ ให้เกิดความแตกต่างในโทนเสียง ซึ่งเป็นลักษณะที่แสดงถึงภูมิปัญญาของผู้ประพันธ์ที่สามารถคิดค้นทำนองลักษณะเช่นนี้ได้โดยการหลีกเลี่ยงการใช้สำนวนที่มีเสียงระดับหรือโทนเดียวกัน เพราะธรรมชาติของเสียงซออุ้มมีความทุ้มต่ำอยู่ในตัวถ้าไม่มีการประพันธ์ทำนองลักษณะเช่นนี้ความเข้ม ความกลมกลืน ไพเราะก็จะไม่เกิดขึ้น

นอกจากนี้โดยธรรมชาติของเสียงซออุ้ม ดังที่กล่าวในข้างต้นว่ามีลักษณะเสียงที่ทุ้มต่ำ แม้ว่าจะเป็นการบรรเลงเคียวหรือรวมวงก็ตามลักษณะสำนวนกลอน หรือทางของซออุ้ม ต้องอาศัยการดำเนินทำนองใช้เสียงสูงต่ำและต้องมีกลวิธีเฉพาะตัว ที่ไม่สามารถให้เครื่องดนตรีหรือเครื่องประกอบจังหวะอื่น ๆ กลบเสียงให้ด้อยลงได้

เนื้อหาองค์หลักช่วงที่ 2 (เที่ยวแรก)

จากการวิเคราะห์พบว่าในลูกโยนนี้ มีลักษณะการใช้กลวิธีพิเศษดังนี้

1. การสะบัดคันทัก
2. การเปลี่ยนตำแหน่งนิ้ว
3. การเปลี่ยนตำแหน่งเสียง
4. การรูดนิ้ว
5. การใช้นิ้วตาย

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ท ล ท	ร ท ล ท	ซ ท ล ท	ร ท ล ท	ซ ล	ซ ซ ซ ซ	ซ ล ซ	ท ล ร ท
สายทุ้ม					ร ม	ม	ร	

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ล ซ ท	ร ม	ร ร ม ร	ซ ม ท	ซ	ซ ท ล ซ		ซ ล ท
สายทุ้ม				ร	ม ร ม		ฟ ม ร ม	ฟ

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ล ท ล	ล ล ล ร	ล ล ล ร	ค ท ล	ล		ล	ซ ล ท ล
สายทุ้ม	ร			ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ค ท ค ล	ท ค ท ค	ล ท ค ร	ค ท ล	ล		ล	ซ ล ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ท ล	ท ล	ล	ท	ล ร ท ล	ท ล	ล	
สายทุ้ม	ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ท ล	ท ล	ล	ร	ท ร ล ท	ล ล		ล
สายทุ้ม	ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ม	ฟ ม ร ฟ	ฟ ม ร

จากการวิเคราะห์เนื้อทำนองทางเดี่ยวช่วงที่ 2 (เที่ยวแรก) พบว่าประโยคที่ 1 ห้องที่ 1 – 2 มีการดำเนินทำนองซ้ำและมีการสะบัดคันทักในห้องที่ 6 ของประโยค ในส่วนของเนื้อทำนองสำนวนกลอนเริ่มเปลี่ยนระดับเสียงจากการเก็บในเสียงสูงต่ำ เนื้อทำนองช่วงแรกกลับพบว่าในส่วนนี้มีความเข้มข้นของทำนองมากขึ้นคือ เสียงเริ่มสูงขึ้นในช่วงต้นประโยค และค่อย ๆ คลี่คลายในห้องต่อ ๆ มา

จากการที่ท้ายประโยคที่ 1 มีการคลี่คลายแต่พบว่าในประโยคที่ 2 กลับมีความเข้มข้นของเสียงขึ้นมาอีกครั้ง กล่าวคือ มีการใช้กลวิธีในการเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วและตำแหน่งเสียงในห้องที่ 3 – 4 โดยการรูดนิ้วจากเสียงที่มาเสียงเร แต่เดิมเป็นใช้นิ้วก้อยแต่กลับเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วเป็นนิ้วกลางและเรียงนิ้วนางลงมากคเสียงมี (สูง) จากนั้นมีการเรียงนิ้วขึ้นจากนิ้วก้อย นิ้วนาง นิ้วกลาง และนิ้วชี้อยู่ในตำแหน่งเสียงที่ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนตำแหน่งเสียงในเสียงที่สูงขึ้น

ในประโยคที่ 3 – 6 พบว่ามีการใช้นิ้วตายในนิ้วชี้คือเสียงเรและเสียงลา

จากการวิเคราะห์พบว่า เนื้อทำนองทางเดี่ยวช่วงที่ 2 (เที่ยวที่สอง)พบการใช้กลวิธีพิเศษ ดังนี้

1. การใช้นิ้วตาย
2. การสะบัดคันทัก

จากการวิเคราะห์พบว่า เนื้อทำนองของทำนองหลักในช่วงที่ 2 มีทำนองที่เหมือนกันคือมีการกลับคันทักในทางเดียวมีการยื้อคันทักเช่นกันแต่ทำนองในบางส่วนไม่เหมือนกันดังนี้ เนื้อทำนองที่ยื้อคันทัก

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ซ ท ล ท	ร ท ล ท	ซ ท ล ท	ร ท ล ท	ซ ล	ซ ซซซ	ซ ล ซ	ท ล ร ท
สายทุ้ม					ร ม	ม	ร	

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ล ช ท	ล ท	ล ช	ช ท	ร ร ท	ร ล ร ช	ร ล ช	ท ล ร ท
สายทุ้ม		ร ม	ม ร	ม ร	ร		ร	

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก		ล		ล		ล	ล	ช ล ล ล ล
สายทุ้ม	ร ฟ ม ฟ	ฟ ม ฟ	ร ฟ ม ฟ	ฟ ม ฟ	ร ฟ ม ฟ	ฟ ม ร	ร ม ฟ	

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ค ท ค ล	ท ค ท ค	ล ท ค ร	ค ท ล	ล		ล	ช ล ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ท ล	ท ล	ล	ท	ล ร ท ล	ท ล	ล	
สายทุ้ม	ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ฟ	ม ฟ ม	ร ฟ ม ร

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ท ล	ท ล	ล	ร	ท ร ล ท	ล ล		ล
สายทุ้ม	ฟ	ฟ ม	ฟ ม ร	ฟ ม ร		ฟ ม	ฟ ม ร ฟ	ฟ ม ร

จากการวิเคราะห์ในเนื้อทำนองทางเดี่ยวช่วงที่ 2 (เทียวกี่ 2) พบว่า ในเทียวกี่กลับของเนื้อทำนองมีความแตกต่างจากเทียวกี่แรกอยู่ 2 ประโยค คือประโยคที่ 2 และประโยคที่ 3 ในประโยคที่ 2 ไม่มีการเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วและตำแหน่งเสียงเช่นเดียวกับเทียวกี่แรก และในวรรคหลังของประโยคมีการใช้นิ้วควงลักษณะของคู่ 5 ในห้องที่ 5-8 ระหว่างนิ้วชี้และนิ้วก้อย ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของทำนองในซอฮู้ จุดประสงค์ก็เพื่อความโดดเด่นของซอฮู้ ส่วนประโยคที่ 3-6 มีการใช้นิ้วคายนเกือบทุกประโยค

สรุปกลวิธีในการดำเนินทำนองของเนื้อทำนองทางเดียวพบว่ามีการใช้กลวิธีต่าง ๆ ดังนี้

1. การสะบัดคันทันชัก
2. การเปลี่ยนตำแหน่งเสียง
3. การเปลี่ยนตำแหน่งนิ้ว
4. การรูดนิ้ว
5. การใช้นิ้วตาย

จากลักษณะดังกล่าวทำให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่าแม้แต่เนื้อทำนองทางเดียวผู้ประพันธ์ยังสามารถประดิษฐ์กลวิธีต่าง ๆ ให้ทำนองมีความหลากหลายได้อย่างวิจิตรบรรจง

ลูกโยนที่ 3 เสียงเร

จากการวิเคราะห์พบว่าในลูกโยนนี้มีลักษณะการใช้กลวิธีพิเศษและการดำเนินทำนองดังนี้

1. การดำเนินทำนองซ้ำ
2. การใช้นิ้วควง
3. การใช้นิ้วตาย

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ท ล ช	ช ล	ท ล ช ล	ช	ช ล ท ร	ช ด ท ล	ท ล ช ล	ช
สายทุ้ม	ฟ	ม ฟ		ฟ ม ร				ฟ ม ร

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ล ท ร	ช ด ท ล	ช ร ช	ล ท ค ร	ช ล ท ร	ช ด ท ล	ท ล ช ล	ช
สายทุ้ม			ร					ฟ ม ร

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ล ท ร	ช ด ท ล	ช ร ช	ล ท ค ร	ช ล ท ร	ช ด ท ล	ท ล ช ล	ช
สายทุ้ม			ร					ฟ ม ร

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ท ล	ท	ล ลท	ร รร	ล	ท	ล ลท	ร รร
สายทุ้ม	ฟ ร	ฟ มร	ฟ	ร	ฟ มร	ฟ มร	ฟ	ร

จากการวิเคราะห์หลักวิธีพิเศษของลูกโยนที่ 3 ซึ่งเป็นลูกโยนเสียงเร พบว่าประโยคที่ 1 ในห้องที่ 1-4 เป็นลักษณะของกระสวนทำนองดั้งเดิม ส่วนท่ายวรรค มีการดำเนินทำนองซ้ำตั้งแต่ประโยคที่ 2-3 มีการดำเนินทำนองซ้ำทั้ง 2 ประโยค และในประโยคที่ 4 มีการใช้นิ้วควงต่างเสียง ในเสียงเรและเสียง ลา ระหว่างนิ้วชี้และนิ้วก้อย นอกจากนี้ในประโยคเดียวกันยังพบว่ามีการใช้นิ้วตายเสียงเรและเสียงลาทั้งประโยค

ลูกโยนที่ 4 เสียง ที

จากการวิเคราะห์พบว่าในลูกโยนนี้ มีลักษณะการใช้หลักวิธีพิเศษและการดำเนินทำนองดังนี้

1. การดำเนินทำนองซ้ำ
2. การใช้นิ้วควง
3. การลดรูปประโยค

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก		ท	ล ลท	ล ทรท		ท	ล ลท	ล ทรท
สายทุ้ม	ร ฟ มร	ฟ มร	ฟ		ร ฟ มร	ฟ มร	ฟ	

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ล ลท	ล ทรท	ล ลท	ล ทรท	ล ลท	ล ทรล	ล ลท	ล ทรท
สายทุ้ม	ฟ		ฟ		ซ		ซ	

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร รร	ร รรท	ร รรล	ร รรท	ร รร	ร รรท	ร รรล	ร รรท
สายทุ้ม	ร				ร			

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร รท	รลรท	ร รท	รลรท	รลรท	รลรท	รลรท	รลรท
สายทุ้ม	ร		ร					

ในลูกโยนนี้พบว่า ในประโยคที่ 1 มีการดำเนินทำนองซ้ำในประโยคคือวรรคหน้า และวรรคหลังดำเนินทำนองเหมือนกัน ส่วนในประโยคที่ 2 - 4 พบว่ามีการดำเนินทำนองที่มีการลดรูปหรือมีการทอนประโยคลง แต่ยังมีติดลูกตกในห้องเพลงเสียงเดียวกัน ลักษณะการดำเนินทำนองเช่นนี้มีข้อสังเกตว่า การดำเนินทำนองต้องกระทำด้วยความเร็ว ให้จังหวะต่อเนื่อง และกำลังไม่ตก มีความสม่ำเสมอในทำนองเพลง เนื่องจากว่าลูกโยนที่ 4 นี้เป็นลูกโยนที่มีความสั้น ลักษณะการใช้กลวิธีจึงไม่มีความหลากหลายและการดำเนินทำนองก็ไม่พบว่ามีความซับซ้อนเท่าใดนัก

ลูกโยนที่ 5 เสียง มี

จากการวิเคราะห์พบว่าในลูกโยนนี้ มีลักษณะการใช้กลวิธีพิเศษและการดำเนินทำนองดังนี้

1. การสะบัด 1 เสียง
2. การเปลี่ยนตำแหน่งนิ้ว
3. การเปลี่ยนตำแหน่งเสียง
4. การดำเนินทำนองซ้ำ
5. การลดรูปประโยค
6. การพรอมเปิด

ประโยคที่ 1

ห้องที่			3		5		7	
สายเอก	- ซลท	รท - ล	- - - ซ	- - ซ	- - - ล	ท ลซ ลท	- - - ร	มี รที่รม
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	- - - -	- - - มี	- มี มี มี	- มี - มี	- - - -	- - - มี	- มี มี มี	- มี - มี
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช	ช ล ช		ช	ร ท ล ช	ล ช		ช
สายทุ้ม	ม ม ม	ม	ร ค ร ม	ร ม ม		ม ม	ร ค ร ม	ร ม ม

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ท ล ช	ล ช		ช	ร ท ล ช	ล ช		ช
สายทุ้ม	ม	ม ม	ร ค ร ม	ร ม ม		ม ม	ร ค ร ม	ร ม ม

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ร ร	ช ล ช		ช	ร ท ล ช	ท ล ช		ช
สายทุ้ม	ม	ม	ร ค ร ม	ร ม ม		ม	ร ค ร ม	ร ม ม

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก		ช		ช				
สายทุ้ม	ร ค ร ม	ร ม ม	ร ค ร ม	ร ม ม	ร ค ร ม	ร ม ช ม	ร ค ร ม	ร ม ช ม

ประโยคที่ 7

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช	ช ช ช
สายทุ้ม	ค	ม	ร	ม	ค	ม	ร	ม

ประโยคที่ 8

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ช ช	ช ช	ช ช	ช ช	ช ช	ช ช	ช ช	ช ช
สายทุ้ม	ค ม	ร ม	ค ม	ร ม	ร ม	ร ม	ร ม	ร ม

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	--- ร	- ข - ค	ทค-รด	ทข-ลทล	--- ล	-ท ล ล	--- ล	-ท ล ล
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	--- ล	-ท ล ล	--- ล	-ท ล ล	-ท ล	ลทลร	ลทล	ลทลล
สายทุ้ม					ร		ร	

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	-ท ล	ลทลร	ลทล	ลทลล	ลทล	ลทร	รทร	รทล
สายทุ้ม	ร		ร		ร	ร	ร	ร

ประโยคที่ 7

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ลทล	ลทร	รทร	รทล	รทล	ลทร	รทร	รทล
สายทุ้ม	ร	ร	ร	ร	ร	ร	ร	ร

ประโยคที่ 8

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	รทร	ลทล	รทร	รทล	รทล	ลทร	รทร	รทล
สายทุ้ม	ร	ร	ร	ร	ร	ร	ร	ร

จากการวิเคราะห์หลักวิธีพิเศษและการดำเนินทำนองของลูกโยนที่ 6 พบว่ามีกลวิธีในการดำเนินทำนองหลากหลายมากขึ้น ในประโยคที่ 1 มีการดำเนินทำนองตั้งต้นในแล้วเข้าสู่การเปลี่ยนทำนองเป็นการครวญในประโยคที่ 2 ซึ่งในประโยคนี้มีการใช้กลวิธีการพรมปิดที่เสียงลา และเสียงเร จากนั้นมีการลากเสียงครวญมายังเสียงซอล ใช้กลวิธีพิเศษในการพรมเปิดที่เสียงซอล ก่อนจะเข้าสู่โน้ตในกลุ่มที่มีการสลับเป็นช่วง ๆ จนมาถึงประโยคที่ 5 มีการรวมนิ้วในเสียง ทีและ

เสียงลา ในหลาย ๆ ห้องเพลง การดำเนินทำนองในประโยค หลังจะเป็นการเล่นทำนองซ้ำเสียง พร้อมกับมีการลดรูปทอนลงเรื่อย ๆ จนที่ถูกดกเสียงลา

ลูกโยนที่ 7 เสียงฟา

จากการวิเคราะห์พบว่าในลูกโยนนี้ มีลักษณะการใช้กลวิธีพิเศษและการดำเนินทำนองดังนี้

1. การสะบัด
2. การเปลี่ยนตำแหน่งนิ้ว
3. การเปลี่ยนตำแหน่งเสียง
4. การดำเนินทำนองลดรูป
5. การดำเนินทำนองซ้ำ

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก		ลท	ร้ลทล	ร้ทล	-รทล	-ท-ร	-ฟ้ม้ร	ม้ฟ้-ฟ้
สายทุ้ม	ร ม ร ฟ	ม ฟ		ฟ				

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	-----	---ฟ้	-ฟ้ฟ้ฟ้	-ฟ้-ฟ้	---ฟ้	---ฟ้	---ฟ้	-ฟ้ฟ้ฟ้
สายทุ้ม								

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ร ร ร ล	ร ร ร ร ท	ร ร ร ร ล	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม	ร	ม	ฟ

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ร ร ร ล	ร ร ร ร ท	ร ร ร ร ล	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม	ร	ฟ	ม

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ร ร ล	ร ร ร ท	ร ร ร ล	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม	ร	ม	ฟ

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ร ร ร ล	ร ร ร ท	ร ร ร ล	ท ท ท	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม				ฟ	ม	ร	ฟ	ม

ประโยคที่ 7

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม	ร	ฟ	ม	ร	ฟ	ม	ร	ฟ

ประโยคที่ 8

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล	ล ล ล
สายทุ้ม	ร	ฟ	ม	ร	ฟ	ม	ร	ม

ประโยคที่ 9

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล	ล ล ล	ล ล
สายทุ้ม	ร	ร ฟ	ม	ม ร	ฟ	ฟ ม	ร	ร ฟ

จากการวิเคราะห์ท่วงทำนอง และการดำเนินทำนองในลูกโยนที่ 7 พบว่ามีการดำเนินทำนอง ตั้งต้นและเริ่มสลับในห้องที่ 5 เพื่อจะส่งทำนองให้เปลี่ยนตำแหน่งนิ้ว และตำแหน่งเสียง ลงทางสูงโดยการสลับนิ้วเดิม แต่เปลี่ยนเสียงลงลูกตกเสียงฟา ซึ่งขึ้นเป็นทำนองลูกเท่าใน ประโยคที่ 2 จากนั้นดำเนินทำนองในลักษณะการควงนิ้ว ระหว่างนิ้วชี้กับนิ้วก้อยในเสียงลาและ เสียงเร ตั้งแต่ประโยคที่ 3 – 6

ลูกโยนที่ 8 เสียงมี

จากการวิเคราะห์พบว่าในลูกโยนนี้ มีลักษณะการใช้กลวิธีพิเศษและการดำเนินทำนองดังนี้

1. การดำเนินทำนองลดรูป
2. การดำเนินทำนองซ้ำ

ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ด ด ด	ด ล	ด ด ด	ด ล	ด ด ด	ด ล	ด ด ด	ด ล
สายทุ้ม	ร	ร ฟ	ม	ม ร	ฟ	ฟ ม	ร	ร ม

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ด ด ด	ด ล	ด ด ด	ด ล	ด ด ด	ด ล	ด ด ด	ด ล
สายทุ้ม	ร	ร ฟ	ม	ม ร	ฟ	ฟ ม	ร	ร ม

ประโยคที่ 3

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล
สายทุ้ม	ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ฟ	ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ม

ประโยคที่ 4

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล	ด ล
สายทุ้ม	ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ฟ	ร ฟ	ม ร	ฟ ม	ร ม

ประโยคที่ 5

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ด		ด		ด		ด	
สายทุ้ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม	ม ม ม	ฟ ม ร ม

ประโยคที่ 6

ห้องที่	1	2	3	4
สายเอก				
สายหุ้ม	ฟ ม ร ม	ฟ ม ร ม	ฟ ม ร ม	ฟ ม ร ม

จากการวิเคราะห์หลักวิธีพิเศษและการดำเนินการทำนองของลูกโยนสุดท้ายคือลูกโยนที่ 8 ไม่พบการใช้หลักวิธีพิเศษแต่อย่างใดแต่เป็นการดำเนินการทำนองในลักษณะการลดรูปตั้งแต่ประโยคที่ 1-6 โดยเฉพาะประโยคที่ 6 เห็นได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้พบว่ามีการดำเนินการทำนองแบบ “สับเสียง” โดยมีเสียงยี่นที่ “เสียง ลา” แล้วนำเสียงลา มาเป็นเสียงตบแต่งให้เกิดความโดดเด่น (ประโยคที่ 5 ห้องที่ 1,3,5,7) ส่วนในการดำเนินการทำนองซ้ำพบในทุกประโยคเช่นกัน การประพันธ์ในการบรรเลงลูกโยนสุดท้ายนี้ ถือว่าเป็นการบรรเลงส่วนที่เข้มข้นที่สุดเพราะจะเข้าสู่ทำนองปิด ต้องอาศัยความแม่นยำในสำนวนกลอนเป็นอย่างมาก เพราะลูกตกมีการเรียงสลับไปมาเปลี่ยนเสียงตลอดเวลา โดยเฉพาะในประโยค ที่ 3-4 การเรียงสลับต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัวในการจำทำนองเพราะจะเข้าสู่จุดเปลี่ยนทำนองเข้าสู่ทำนองปิดแล้วนั่นเอง

ประโยคปิดลงจบ (ครึ่งประโยค 1 จังหวะหน้าทับ)

จากการวิเคราะห์พบว่าในลูกโยนนี้ มีลักษณะการใช้หลักวิธีพิเศษและการดำเนินการทำนองดังนี้

1. การสะบัด
2. การเปลี่ยนตำแหน่งเสียง
3. การเปลี่ยนตำแหน่งนิ้ว

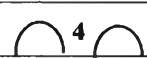
ประโยคที่ 1

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก		ซ	ซ ล ซ			ซ ซ	ซ ล	ค ซ ล ค
สายหุ้ม	ร ค ร ม	ค ร ม	ฟ	ฟ ม ร ค	ซ ค ร ม	ร ม	ร ม	

ประโยคที่ 2

ห้องที่	1	2	3	4	5	6	7	8
สายเอก	ค ล ซ	ล ซ	ซ			- ล - ซ	- ซ - ค	- ซ - ค
สายหุ้ม	ค	ม ม	ร ม ร	ค ม ร ค	--ค ร ม			

ประโยคปิด (ครึ่งประโยค 1 จังหวะหน้าทับ)

ห้องที่		2	3	
สายเอก	- - ดั รั มั	- ชั - รั	มั รั ดั - ชั	รั ดั ชั รั ดั คั คั คั
สายทุ้ม				

จากการวิเคราะห์หลักวิธีในประโยคปิดหรือประโยคลงจบพบว่าการดำเนินทำนองเก็บในลักษณะสำนวนกลอนที่คล้ายกับลูกโยนที่ 1 มีการใช้กลวิธีการ संबัดในประโยคที่ 2 ห้องที่ 5 ส่วนวรรคสุดท้ายของการลงจบ มีการเปลี่ยนตำแหน่งเสียงและเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วโดยการ संबัดที่เสียงสูงพิเศษโด เร มี โดยใช้การเปลี่ยนตำแหน่งนิ้วและมีการ संबัดคั่นชักเป็นการลงจบอย่างสมบูรณ์

จากการศึกษากลวิธีพิเศษและลักษณะการดำเนินทำนอง การบรรเลงเดี่ยวซอด้วง เพลงกราวใน ทางครูย่อย เกิดมงคล พบประเด็นที่น่าสนใจที่สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การประดิษฐ์ทำนองเพลงเดี่ยวกราวใน ของผู้ประพันธ์ใช้กลวิธีพิเศษหลากหลายใน การที่จะถ่ายทอดอารมณ์ให้ผู้ฟังได้เสพรสทางสุนทรียศาสตร์ในดนตรีไทย เช่น การใช้กลวิธีในการสับคันทันชัก การสับคันทันชักในกล่อมโน้ตเสียงเดียว สองเสียง การพรมเปิด พรมปิด การรั้ว การเปลี่ยนตำแหน่งนิ้ว และการเปลี่ยนตำแหน่งเสียง ซึ่งกลวิธีเหล่านี้เป็นเหมือนเครื่องชูรสให้ทำนองเพลงของเพลงประเภทเพลงเดี่ยวมีความไพเราะ วิจิตรพิสดารและ มีความแตกต่างจากเพลงประเภทอื่น ๆ ทั่วไป นอกจากนี้ยังถือว่าการแสดงภูมิปัญญาของผู้ประพันธ์ แสดงความสามารถของผู้บรรเลงให้เป็นที่ประจักษ์ต่อบุคคลโดยทั่วไป
2. ลักษณะการดำเนินทำนอง ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และเปลี่ยนทุกลูกโยน แสดงให้เห็นว่าผู้ประพันธ์มีความคิดสร้างสรรค์ที่จะใช้ความสามารถในการคิดค้น เรียงร้อยเสียงและทำนองให้กลมกลืน เข้มข้น และมีความไพเราะ โดยเฉพาะในกลุ่ม ลูกโยนที่ 1 และที่สองถือว่าเป็นส่วนสำคัญของเพลงที่ผู้ประพันธ์ได้ตกแต่งและ ประดิษฐ์กลวิธีหลายเพื่อให้ทำนองเพลงน่าสนใจและมีจุดเด่นของทำนอง การใช้ลีลา และกลวิธีต่าง ๆ
3. จากการสัมภาษณ์แม่ชี สายใจ เกิดมงคล ได้กล่าวถึงบุคลิกของครูย่อย เกิดมงคล ซึ่งมีอุปนิสัยคล่องแคล่วและเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ชอบผจญภัย โลกโฉนและเป็น นักต่อสู้ ดังนั้นลักษณะทางเพลงของครูในด้านกลวิธีพิเศษต่าง ๆ ทั้งการสับคันทันชัก การขยี้ และการดำเนินทำนองในลักษณะโลกโฉน สนุกสนาน จึงเป็นสิ่งบ่งบอกถึง บุคลิกภาพของครูได้เป็นอย่างดี